د پسرلي موسم و. هرڅه خوشاله او روښانه ښکارېدل ، شنه باغونه،لوی غرونه ،خړي دښتي ،پراخي کروندې شنې اود سپینو غوټیو څخه ډکې ونې ، ښایسته او له خونده ډکې ښکاریدې،هر پلو د مرغیو اوازونه اوریدل کیدل چې تا به ویل کاشکې تل داسې موسم وای.

زه به چې ماپښین له کوره را ووتم تر ماښامه به په شنو دښتو کې ګرځېدم او د کایناتو څه به مې خوندونه اخستل،دخدای(ج) قدرتونو ته به حیران تللی وم. یوه ورځ ماښام ډیر ناوخته وو چې کورته راغلم، ګورم چې د کور ومخ ته یو موټر ولاړ دی. ورته ومې کتل چې زموږ ګاونډی شیرګل دی. ما سلام ور واچوی، دوی هم زما سلام علیک کړ، وروسته مې پوښتنه ځني وکړه چې خیر خو دئ ؟

شیرګل راته وویل :

مورکۍ مې ناروغه ده اوس یې ډاکټر ته بیایم .

ما ورته وویل:

ولي څه په وسول، ډیره خوبه نه وي په تکلیف ؟

شیر ګل راته وویل:

مخکي هم یوڅه مریضه وه ، خونن یوه حمله ورباندي راغله،بیسده سوه او سخته تبه یې و سوه .

ما ورته وویل:

ولي دي مخکي دوا نه په کول،هله ژرسه چي ډاکټر ته یې بوزو.

شېرګل راته وویل :

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

مننه زه يې بيايم تانه په تکليفه وم .

زه ورته ټينګ سوم چي يا زه هم حتماً درسره ځم، د شېرګل مورکۍ مو،چي ما به ورته شين خالې خاله ويل په موټر کي سپره کړه او شفاخانې ته مو بوتله . هلته يو ډاکتر شين خالې خاله معاينه کړه دوا يې ورکړه او مونږ.ته يې وويل چي دومره مريضي يې نه ده يوڅه کمزورې سوې ده. انشاالله له دې دوا سره به جوړه سي ،تاسي کولای سی چي کورته يې بيرته بوزی ،موږ هم شين خالې خاله له شفاخاني څه بيرته کورته راوسته، په لاره کي شين خالې خاله راته وويل:

زويه ته ناحقه راسره په تکليف سوې؟

ما ورته وويل:

چي بيخي نه يم په تکليف سوی،ته خومي خپله خاله يې ولي داسي راته وايې.

شين خالې خاله هم دعا راته وکړه چي خدای دي کاميابه لره ، دوی خپل کور ته ولاړل زه هم خپل کورته راغلم کور ته چي راغلم مور مي پوښتنه راڅخه وکړه:

څو مره ډېر وځنډې دې چيري تللی وې ؟

ما ورته وويل:

شين خالې خاله مريضه وه له هغې سره روغتون ته تللی وم،ځکه راباندي ناوخته سو.

ماته مي مور بيا وويل:

ولي څه په سوي وه؟

ماورته وويل:

دتشويش خبره نه ده ،ډاکتر ورته وويل چي يوازي کمزورې سوې ده ،نوره کمه خبره نه وه، کيدای سي چي سهارته به ښه سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورمي ماته ډوډۍ ساتلې وه ډوډۍ مي و خوړه چای مي هم وڅښلې لمونځ مي وکی وروسته نو بیده سوم سهار وختي راکښېنستم، ترلمانځه وروسته د شیر ګل کورته راغلم او شین خالۍ خاله هم راغله ،ماته یې وویل:

چې زویه زه خو جوړه سومه .

ما ورته وویل :

ښه سو چي جوړه سوې ، زه هم ستا پوښتني ته راغلم چي شین خالۍ خاله به څنګه سوې وي ،جوړه سوې به وي که یا،چي ته مي جوړه ولیدې خوشحاله سوم.

شین خالۍ خاله هم خوشحاله سوه او راته وه یې ویل:

خدای دي د یو ښه کوزدې خاوند کړه چي زما دي پوښتنه وکړه ،ماښام هم راسره په تکلیف سوې کور دي ودان . ماته چي شین خالۍ خاله دکوزدی نوم رواخیستی، نو د کوزدې نوم ډیر ښه خوند راکی، او په زړه کي مي وویل :

چي کاشکي د کوزدې خاوند سوی وای، نو د شیرګل سره مي د سهار چای هم وڅښلې او ځني را رخصت سوم .

کورته راغلم له ځانه سره چورت وهم چي اوس خو ځوان سوي یې باید چي دکوزدې غم وخورې،نو مي له ځان سره دا تصمیم ونیوی چي باید کوزده وکړم .نو د ځوانۍ زړه دې چي هر څوک راته وایي د پلاني ښه لور ده نو ما به له ځانه سره ویل چي داغه به زه کوم ، اخیر ته مي د نظرجان اکا لور په دې خاطر چي د هغې صفتونه ترنورو ډېر کیدل او ډښایست ساري یې نه وو انتخاب کړه ،ما ویل که یې را کوله نوله دې سره به واده کوم . اوس نو په دې چورتو کي غرق یم چي خپل کور خو نه سې ویلای چي د نظر بابا لور به راته کوی ، یا زه هغه نجلۍ کوم ځکه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شرمېږم اوخپل شرم راته دا جایز نه ګڼل چي ورته و وایم،حیران وم چي څه به کوم تر څو مي دا فیصله له ځان سره وکړه چي شرم به شاته کوم اول به شین خالۍ خاله ته وایم که یې همکاري راسره وکړه خوبیخي به ښه وي ، خیر په ډیر کم جرت سره د شین خالۍ خاله کورته ورغلم هغې ته مي وویل:

چي خاله زه یوه خبره درته کوم خو چي خپل زوی شېرګل ته به لا هم نه وا یې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي دا څنګه پټه خبره ده چي شېرګل به لاهم نه په خبروم ؟

ما ورته وویل :

چي هو هغه به هم نه خبروې ځکه ډیره مخصوصه خبره ده .

شین خالۍ خاله راته وویل:

صحیح ده راته و وایه چي هره خبره وي زه یې منم اوهیچاته نه وایم.

ما ورته اول دنظرجان اکا کور و ښودی،بیامي د نظرجان اکا لور ور و ښوده،چي هغه مي خوښه کړې ده ،هغه به څنګه د ځان کړم،خپل کور خو چاته نه سم ویلای ،حیران یم چي څه وکړم خو ته به په دغه کار کي مرسته راسره کوې.

شین خالۍ خاله راته وویل:

ښه دا خبره ده ،داسي و وایه چي مین سوی یې؟

ما چي ویل څه به راته وایې دا خو ډیر اسانه کاردی ،اوس ته راته و وایه په مرکه ورسم که څه وکړم ؟

ما ورته وویل:

چي هو ورسه چي دوی څه درته وایي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شین خالې خاله راته وویل:

چي زما خو داسي خوښه ده چي اول يې لور و وينم وروسته به مرکه ورته وکړو، کیدای سي تاته چا ویلي وي خوښایسته نه وي .

ما ورته وویل:

چي زه نور نه په پوهېږم ،ته پوه سه اوکار دي ،خو دومره درته وایم که دي دا کار سرته ورسوی ډیره غټه شریني به درکړم .

شین خالې خاله راته وویل:

چي ته خو مي لکه زوی داسي يې ستا څه شریني واخلم .

ما ورته وویل:

چي که داسي وي نو بیا بیخي ښه ده .

شین خالې خاله راته وویل :

ته دا خبري پرېږده اصلي خبري به را واخلو زه به نن ماپښین ورسم او تا ته به سبا ټول معلومات درکړم ،دا کارنو اوس ماته پرېږده،زما سره ته ډېر ستړی سوې چي روغتون ته دي بوتلم، زه به هم دغومره ستاپه کار کي ځان ستړی کوم .

نو مي شین خالې خاله ته کار ور وسپاری او ځني را رخصت سوم ،زړه مي ډیر درېدی چي څنګه به سي دا کار به سره ورسيږي که یا، بس توکل په خدای مي وویل چي خدای خو مهربانه دی ګوندي سره ورسېږي، خیر دا دی سبا سو ورغلم د شین خالې خاله کورته . شیر ګل له کوره را ووتی او راته و يې ویل:

په خیر راسې راځه کورته ولي ولاړ يې ؟

ما ورته وویل :

چي ستامورکې مي په کار ده .

شیر ګل خپلې مورته ور بږغ کړل او ما ته يې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ځمه یو ځای کار لرم مورکۍ راځي. شیرګل ته مي رخصت ورکړ شین خالۍ خاله هم راغله او راته و یې وویل:

چي زویه ښه ځای خو دي انتخاب کړی دی،ډیره ښایسته نجلۍ وه ته غم مه کوه ډیر ژر به ستا سي. دا خبره چي یې را ته وکړه ډیر خوشاله سوم ما ورته وویل:

څه دي وکړه حال راکه.

شین خالۍ خاله راته وویل:

چي زه پرون ماپښین دهغوی کورته ورغلم ،هلته مي یوه ښایسته نجلۍ ولیده او ورته ومي ویل زه له یوه لیري ځایه راغلې یم ډیره ستړې سوې یم، که دي یو ګیلاس یخي اوبه را کړې ثواب به دي سي. دغه نجلۍ کوم چي تا انتخاب کړې وه ماته یې اوبه راوړلې ،ما پوښتنه څني وکړه چه کور مو نور څوک سته ؟نو دې راته وویل :

چي یانن زه یواځي یم او مور مي یوځای تللې ده کیدای سي وروسته راسي .

ما ورته وویل :

چي نوري خوندي هم لرې ؟

دې راته وویل:

چي یا په کور کي یوه زه یم،یو مي پلار دی او یوه مي مور ده .

ما ورته وویل :

داغه تاسي دري تنه په کور کي اوسېږی نور څوک نسته؟

دې راته وویل:

چي هو موږ په کور کي داغه درې تنه اوسیږو .

ما ورته وویل :

کولای سم له تا یو څو پوښتني وکړم او ته ځواب راکړې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې راته وويل:

ولې نه سل پوښتـنـې خو وکړه .

ما ورته وويل:

نوم دې څه شي دی؟

دې راته وويل :

زرغونه.

ما چې د شین خالۍ خاله له خولې دا نوم وا وریدې و لړزیدم چې نوم یې لا ښایسته دی دا به څومره ښایسته وي نو ورته غوږ سوم ما ورته وویل:

ښه نور.

شین خالۍ خاله راته ویل ته لکه چې اوس لا په چورته کې ډوب سوې .

ما ورته وویل:

یا ته کیسه کوه تاته مې غوږ نیولی.

شین خالی خاله وویل :

بیا مې پوښتنه څنې وکړه ښه زرغونې جانې واده دې کړی دی که یا ؟

زرغونې وویل :

واده! تراوسه مې کوزده لاهم نه ده سوې .

ما ورته وویل :

ولې یې نه کوې ؟

زرغونې وویل:

وبه یې کړم تر اوسه خومې عمر هم لږ دی او بل داسې زماپه خوښه څوک هم نه دی راته پیدا سوی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وويل:

که پیدا سو بیا خو به یې کوې؟

زرغونې وويل :

ولي نه ژوند بې واده څه خوند کوي او چي زماپه زړه وي بیاخويي بیخي کوم .

ما ورته وويل :

که داسي وي نو زه راغلې په همدې خاطر يم ته مي ور وښودې او ستاسو کور،چي ډيره ښه کورنۍ ده ښه خلک دي ښه ځای دی اوستاسو سره يې زړه دی چي دوستي وکړي .

زرغونې راته وويل:

خاله داڅنگه کيسې کوې زه خودرڅه شرميږم هم،خيردا چي ته وايې نو هغه څنگه ځوان دی او کمال لري نې لري؟

ما ورته وويل:

ډير ښايسته ځوان دی دومره ښايسته چي تر تا ډير ښايسته،کاريگرهم دی او دښه کمال خاوند هم چي ته وائي هغه خوی پکښې کي دی ،چي ستا هر کمال خوښ وي هغه کمال پکښې دی،نور نو ته څه غواړې.

زرغونې وويل:

که داسي وي څنگه به هغه ووينم .

زه ورته حيرانه سوم او پوښتنه مي ځني وکړه چي ورسره ليدلای سې؟

زرغونې وويل :

چي وو ولي نسم ورسره ليدلی ته دومره حيرانه ولي شوې .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوربه درته اجازه درکړي چي له هغه سره ووينې .
زرغونې وويل:
ولي نه د يو ساعت لپاره خو اجازه راکوي يو بهانه نه يو بهانه به ورته وکړم اوله هغه سره به ووينم.
ما ورته وويل:
چي دا خو بيخي صحي ده زه له هغه سره خبري کوم چي هغه څه وايي اوس ماته اجازه راکړه زه ځمه سبا انشالله درته راځمه .
زرغونې وويل :
دومره ډير وخت تيروې،يوڅه خوژر راسه .
ما ورته وويل :
زه کوښښ کوم چي ډيرژر راسمه کنې سبا خوبيخي راځمه.
نو زرغونې رخصت راکړ او راغلمه کورته ستاسو کره درغلم ته نه وې، اوس نو ته په دې کي څه وايې ورسره وينې ، نه ويني څه ورسره کوې .
ما ته چي کله شين خالې خاله دا خبري وکړې لاسونه مي ورمچ کړل او ورته ومي ويل چي ولي نه ورسره وينم چيري به ورسره ووينم، تر ځو زوړ ميدان مي په نظر کي راغی، چي په زاړه ميدان کي به سره ووينو ځکه زوړميدان مشهوره ميدان وو اوهرچا پېژندی هلته هيڅوک هم نه وي ،هلته خوراتللی سي.
شين خالې خاله راته وويل:
هغه ځای زما هم درسره خوښ دی زه به نن ورسم د سبا لپاره به هغه ځاي ور وښيم چي هلته راسي .
ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سبا دسهار نهه بجې ور و ښیه صحي وخت دی ، شین خالې خاله وویل:

بیخي صحي ده زه هم همداسي ورته وایم.لکه چي کارمي درته سم کی زویه.

ما ورته وویل:

ډیره مننه زه دي وګټلم زما څومره وار ورته خطا وو، تا څومره اسانه کی ستاشریني پرماپور ده.

شین خالې خاله راته وویل:

دا خو بیخي اسانه کار وو،هسي ته ورته وارخطا وې .له شین خالې خاله څخه رخصت سوم او د سبا د نهو بجو په انتظار وم چي زرغونه جانه به راځي، نوم مي هم زده کی په دغه ورځ ماځیګر وو چي کور ته راغلم،او شین خالې خاله هم زموږ په کور کي ناسته وه .

سترې مه سې مي ورسره وکړه .اوپه اشارو یې و پوهولم چي هغه کار سرته ورسیدی سبا به هغه ځای ته ورسې .

ډیر خوشاله سوم چي کله به سهارسي،خیر شپه سوه او دا شپه راباندي دومره اوږده سوه لکه پوره یو کال ،په هیڅ رقم نه تېرېده چورتونه مي وهل چي داسي به کوې، داسي به کوې ،دابه کوې ، دابه ورته وایې ، دابه نه ورته وایې زر رقمه پلان جوړ کړم بیرته راڅخه خراب سي څه وڅه وکړم خو بیا هم په هیڅ رقم شپه نه تیریږي، شپه نه وه یو کال و چي تیر سو، سهار نهه بجې به لانه وې زه زاړه میدان ته ولاړمه او د زرغونې انتظار مي کوی یوې خوا او بلي خوا ګورم ترڅو په یوه شنه چادري کي مي یوه ښځه تر سترګو سوه چي زماوطرف ته راروانه وه ډیر خوشحاله سوم ما له ځان سره وویل که وه داغه به وي. رښتیا هم هغه خپله زرغونه وه اوراغله زما خواته ،کله چي را ورسېده

(c) ketabton.com: The Digital Library

نوزه داسي رېږدېدم داسي رېږديدم لکه د ملاريا تبې چې نيولی وم،بيخي مي ځان نسو کنترولولای، تر هغه وخته مي ليدلې هم نه وه مګر ډير رېږدېدم کله چې ښه را نيږدې سوه او زما له څنګه سره ودريده نو لږ مي ريږديدل ارام سول ،ما سلام نسوای ور اچولای ،لومړی زرغونې سلام را واچا وه .ما يې سلام عليک کړ او ورته و مي وويل:

په خير راغلې ؟

زرغونې وويل:

خير دی په نصيب سه په خير راغلم .

ما ورته وويل:

کور دي څه بهانه وکړه ؟

زرغونې وويل:

بهانه پرېږده دا دې درته راغلمه راغوښتې دي وم. ما ورته وويل:

ښه سو چې راغلې نو بوغره دي له مخه نه ايسته کوې داغسي په پټ مخ خبري راسره کوې ؟

زرغونې وويل :

څومره بې صبره يې دا دی اوس به يې ايسته کړم چې ته خوشاله سې .

زرغونې چې له مخه بوغره ليري کړه ما يې چې مخ ته وکتل،داسي مخ يې وه لکه تازه چې غوټۍ ګل سوې وي ، داسي ښايست الله(ج)ور کړی وو،چې زه يې د مخ جلوې ته حيران تللی وم چې څومره ښايسته ده او کوم چا چې ماته ده دې په باره کي صفت کړی وو، له هغه نه هم ډيره ښايسته ده ، زه ده دې دښايست په چورت کي ورک سوم،

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وم لکه په خوب کي چي يوڅوک وينم،يا کوم ښايسته تصوير ته چي ګورم ،زه لا د دې ښايست ته حيران وم، چي زرغونې راته وويل:

که داغسي راته ګورې نو وخت خوبه زماپه ليدلو تېرسي، ښه څنګه يې څه حال دي دئ زما عاشقه ؟

ما ورته وويل:

چي حال مي مخکي له دېنه ښه وو، مګر پس له دينه زما حال نورښه مه غواړه زه دي په درياب کي غرق کړم، او ته وايې څه حال دي دئ دغه مي حال سو ستا په لومړي ليدلو باندي چي ته يې ويني څنګه حال مي دی ته مي ويني ښه دي که بد ؟

زرغونې وويل:

بد حال دي خدای نه درباندي راولي ښه حال دي دئ .

ما ورته وويل :

ښه او بد حال مي اوس ستا په لاس دی ما دي صفت له خلکو اوريدلی وو چي ترتا ښايسته په دا کلي کي نسته ،ترتا ښايسته خو په دې کلي کې نه بلکي په دنيا کي نسته.

زرغونې وويل:

مسخرې مه راسره کوه ته برعکس خبري کوې تر ما بدرنګه په دنيا کي نسته، او ته وايې چي ښايسته يم.

ما ورته وويل:

داسي مه وايه اخير زما په خاطر خو مه وايه،څه درته و وايم د ميني او محبت خبري وې چي نه خلاصيدې ډير وخت مو په خبرو تير کې، اخير ته زرغونې وويل:

زه اوس ځمه ډير ناوخته سو سبا به بيا همدلته سره وينو .

ما ورته وويل: دومره ژر ځې يو څه وخت خو لا پاته سه .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغونې وويل:

ډير وخت تير سو هسي تاته نه معلوميږي، پخواني خلک وايي چي اوگره په تلوارنه سړيږي او ته دومره تلوار کوې وايې چي دومره ژرځې . ما ورته وويل:

چي ځې نو په مخه دي ښه سه سبا به پر همدغه وخت دواړه دلته راځوخوچي هيردي نسي.

زرغونې وويل:

هو دا صحي وخت دی نه مي هيريږي بېرېږه مه راځمه.

ما هم ورسره خوښه کړه او سره رخصت سوو، زه چي کورته راغلم، چي هرشي ته گورم زرغونه راته پکي معلوميږي ،په هرشي کي راته د دې خندا ،د دې خبري د دې ښکلا ښکاري، لنډه دا چي زرغونه مي په سترگو سترگو کي وه، دغه ورځ او شپه مي ټوله له دې سره په چورتونو کي تيره کړه، خوب خو مي بيخي کړی نه دی او د سبا راتلو په انتظار ومه چي ژر سهار سي او زرغونهووينم چي لږ کرار راته حاصل سي، خوسهار سو او اته بجې سولې له کوره مي حرکت را وکی او زاړه ميدان ته راغلم هلته انتظار ومه له ځانه سره مي ويل چي نن به ورته څه وايم څه به نه وايم ،داسي نه وي يوه خبره مي ترخولې و وزي او راڅخه خوابدې سي،بيابه ټول عمر پر اورگرځمه او س خو مو سره ليدلي هم دي ،خير دغه چورتونه دي وهم يې چي زرغونه راغله،اوزه بيخي په خبرسوی هم نه وم، سلام يې روا چوی او بوغره يې له مخه ليري کړه ،ما يې سلام ته عليک و وايه اودا وارمي په لاس سترې مسې ورسره وکړه،ما چي يې لاس په لاس کي ونيوی دومره خوشاله سوم ما ويل له ډيري خوشالی نه مي زړه ونه دريږي ښه پوښتنه مي ورسره وکړه او دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم راسره ښه خبري وکړي . بیا مو د میني خبري شروع کړې په اخیر کې زرغونې راته وویل :

سبا شپې ته مي زموږ کره میلمه یې او میلمه هم خاص زما یې .

ما ورته وویل:

کور لکه چي څوک نسته چي میلمه کوې مي که څنګه؟ او میلمستیا به زه درته کوم ته یې څنګه راته کوې.

زرغونې وویل:

اول ما درته ویلي دي زما میلمستیا وخوره وروسته زه ستامیلمستیا خورم ،او کور مي هم پلار سته هم مي مور .

ما ورته وویل:

دومره ژر راته خواشینې سوې په هغوی مي لکه چي وژنې، او هغوی به بیا تا ته څه وایي چي دا پردی سړی دلته څه کوي بدنامه کوې مي . زرغونې وویل:

داسي مه وایه ما خپله زما مور او پلار ته دا خبره کړې وه چي زه سبا ته یو میلمه لرم ته مي ورښودلی یې او ستا صفت مي هم ډیر ورته کړی دی، زما مور او پلار راسره ومنله .چي ستا خوښه وي زموږ هم درسره خوښه ده .

زه یقیني ډیر وارخطا سوم چي دا څنګه کیسه سوه او ورته ومي ویل :

دا نه درسره منم، بل چي هر څه راته وایې پر دواړو سترګو یې درسره منم ،خو زرغونې جانې دا کار ډیر راته ګران ښکاري.

زرغونې وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

وارخطا کېږه مه ،ما خپل مور او پلار ته ویلې دي چې زه له تا سره مینه لرم او دوی هم ما ته د خپلې مینې اجازه راکړې ده . او بل زه درسره یم ستا ولې وارخطا دی ،حتماً به راځې .

ما ورته وویل: چې ته دومره ټینګار کوې نو صحي ده که مرم هم در سره ځمه .

زرغونې وویل:

ولې داسې وایې خدای دې مه وژنه، زه درسره یم هر څه سم دي،دهیچا پروا مه کوه، اوس رخصت راکه سبا شپه لږ وختي راسه زه دي انتظار کومه، اوهلته به ډیري خبري وکړو .

ما هم رخصت ورکې،کله چې زرغونه راڅخه تله ،لکه زمازړه چې یې هم ورسره وړی،ترهغو مي ورته کتل ترڅو چې له ستر ګو مي پناه سوه، او بیازه هم کورته راغلم ؛حیران تللی وم چې څنګه مور او پلار یې دي هغوی هیڅ نه ورته واي او د دې زړه ځومره غټ دی یوه هفته نه کیږي چې سره شناخته سوي یو او بیا مي میلمه کوي،خیر دا ټولي خبري مي پرېښودې او ومي ویل :

که هر څه پېښیږي پیښ دي سي زماد زرغونې د ستر ګو له خاطره قبول دي، خیر دی که ورباندي بدنامه هم سم پروا نه کوي ،پر ته له دېنه خو نور ژوند هیڅ خوند نه کوي ،دا دی سبا ماښام وختي د زرغونې د کور پر خوا ور روان سوم ، پښې مي رېږدې دې وارخطا هم وم څو کور ته یې ور ورسېدم د کور دروازه مي سوکه ور وټکوله که ګورم دروازه د زرغونې پلار راخلاصه کړه او راته و یې ویل: راځه زویه ولې ولاړ یې .

ما سلام ور واچوی او ده زما سلام علیک کی او زه هم سرای ته ورسره ننوتلم دزرغونې پلار راته ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته د زرغونې جاني ميلمه يې ؟

ما ورته وويل:

چي بلې هو هغه زه يم زما په زړه نو يو الله خبر و چي څومره وارخطا وم او څومره په وارخطايي مي ځواب ورکوی ،خو ولاړلو په يو خونه کي کښېنستو او دزرغونې مور او زرغونه هم راغله ستړې مسې يې راسره وکړه ،زه نو دومره وارخطا وم چي يوائې زرغونه په ما پوهيده،مور او پلار يې نه دي راپوهيدلي ، زرغونې راته وويل:

يخي اوبه درته راوړم .

ما ورته وويل:

هو رايې وړه.

زرغونې اوبه راته راوړي. اوبه مي وڅښلې لږ څه ارامه سوم. دزرغونې پلار پوښتني راڅخه کولې. ما يې ځوابونه ورکول.ترڅو د ډوډۍ خوړلو وخت سو؛ ډوډۍ مو وخوړله چای مو هم وڅښلې،ټول شيان چي خلاص سول،نو د خوب کولو وخت سو، دزرغونې پلار راته وويل :

چي زويه موږ خوبيديږو ته به هم بيده سې که چيري يوائې بيريږې نو زه به درسره پريوزم ؟

ما ورته وويل:

يا زه يوائې نه بيريږم هميشه يوائې بديږم ،تاسو بيغمه بيده سی .نو ټولوته مي اجازه ورکړه او زه هم په ځای کي بيده سوم ،له ځان سره دا چورت راولويدی چي نه يې پلار وزرغونې ته څه وويل نه يې مور ورته وويل څنګه خلک دي څنګه رواج يې دی، حيران تللی ومه ماويل څنګه ژرسره شناخته سوو،زه څومره بختوريم چي دزرغونې دکورنۍ په رقم کورنۍ مي ترلاسه کړه، په دغه فکرونو کي ومه چي خوب وړی

(c) ketabton.com: The Digital Library

وم ،یوساعت به نه وو تېرسوی چي د خوني دروازه راخلاصه سوه او یوڅوک خوني ته راغلل.

ما وربانديږغ کړل څوک يې ؟

زرغونې وویل:

بېرېږه مه زه یم،تاخو ویل چي زه نه بېرېږمه .

ما ورته وویل:

ته په دا توره شپه کې څه کوی، ولاړه سه مور او پلار که دي خبر سول قیامت به جوړ کړي ځه ولاړه سه او زما مینه مه بدنامه وه .

زرغونې وویل:

بېغمه اوسه هیڅ نه کیږي هغوی دواړه بیده سول او زه ځني راووتلمه .

ما ډیري زاری ورته کولې چي ولاړه سه خو زرغونه مي ځای ته راغله، اوله څنګ سره مي کښېنسته، ټینګ يې په غیږ کي ونیولم زه چي يې په غیږ کې ونیولم وریښتان مي ټول جګ جګ ودرېدل، ما ورته وویل:

څه کوې ؟ خوب وینې که څه ، ځان ته دي پام سته .

زرغونې وویل:

یاخوب نه وینم ،تا وینم یواځي تا،ته چي مي له څنګه سره يې ځان ته څه جهان ته مي هم پام نسته . بېرېږه مه زما زړه يې ، زه درسره یم ، اوس به تا ما ته دلاسایي راکوله چي نارینه يې او نارینه خو له هیڅ شي څخه نه بیریږي، ته څومره بې زړه يې او بې زړه انسان کله مینه کولای سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ته چي زرغونې دا خبري وکړلې لږ ننګ راته ودرېدی ،چي رښتیا هم دابڅه ده نه بېرېږي زه څنګه وبېرېږم، نو ما هم په غېږ کي ټینګه کړه او ورته ومي ویل:

ستا خبري مي ومنلې، چي بې زړه انسان مینه نسي کولای،له دینه وروسته به زه له هیچا څخه ډار و نه کړم؛ تر ډېره وخته پوري مي په غېږ کي نیولې وه وروسته مي له غېږي لیري کړه او خبري مو شروع کړې ،ماور ته وویل:

چي پلاراومور دې څه نومېږي؟

زرغونې راته وویل:

پلار جان مي نظر جان نومېږي،اومور مي مورنومېږي.

ماور ته وویل:

ولي دي د مورنوم نه راښې.

زرغونې وویل:

چي دهغې نوم نه دربنیم،ځکه دمور نوم یې ترهرنامه ښه خوندراکوي .

ماهم بیا پوښتنه نه ده ځني کړې ، وخت ناوخته سو ،نو ما زرغونې ته اجازه ورکړه چي بالا نو ولاړه سه سهار سو، مور او پلار به دي راکښېنستلي یي . زرغونې راته وویل:

په یوه شرط ځمه که یې راسره منې ځمه کنې تر سهار به درسره یم.

ما ورته وویل:

ستا هر شرط مي قبول دی خو اوس ولاړه سه بیا به سهارراته و وایې .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

سهارېې بیا نسم درته ویلای اوس درته وایم او اوس به یې اورې .

ما هم ورته وویل:

و وایه هرڅه چې راته وایې زماقبول دي .

زرغونې وویل:

شرط دا دی چې سبا به هم راځې بیا مې میلمه یې.

ما ورته وویل:

پلار به دې پوه سي چې دا ولې هر ورځ راځې له هغوی څخه بد کار دی ،یو څو عمروروسته به راسمه .

زرغونې وویل:

هغوی ما ته پرېږده ته راسه هغه مسولیت یې زما.

ما هم ورسره ومنله ،چې ته وایې نو بیا راځم ،ما خو له خدایه غوښتل چې راسم نو مې زرغونه په زور له خوني را و ایستله او زه بیده سوم .

سهار ناوخته راکښېنستم لمونځ قضا سوی وو ځکه ډېر بې خوبه ومه وروسته بیا دزرغونې پلار نظرجان اکا راغی ما ته یې وویل:

زویه سهار دې په خیر ،ماښام به دې خوب کړی وي که یا ؟

ما ورته وویل:

چې ډېر ښه خوب مې کړی وو بیخي لمونځ راڅخه قضا سو .

نظرجان اکا وویل:

که دې خوب کړی نو ښه به یې خبرې مو ډېرې سره وکړې ترڅو زرغونه او مورئې هم راغلې چای مو په ټولو سره یو ځای وڅښلې،تر ډېره وخته پورې هلته وم بیا مې له ټولو څخه اجازه را واخیسته چې زه ځمه خدای په امانې مې له ټولو سره وکړه او له کوره یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

راووتلم ،او د راتلونکي شپې په انتظار وم، ورځ تیره سوه او شپه سوه نو زه بیادتیري شپې په څېر د هغوی کورته ورغلم په هغه خونه کي کښېنستم ،په کومه کي چي مي تیره شپه تیره کړې وه ، له نظرجان اکا او کوروالا څه یې ډیر شرمېدمه،بیخي مي ورته کتلای نسوای،بیامي ویل چي خیردی په مینه او جنګ کې هر څه پېښیږي ،تر هر څه وروسته زه بیا لکه د تیري شپې په څیر یواځي بیده سوم او ټوله راڅخه ولاړل،اوس نو خوب هم نه راتلی ځکه پوهېدمه چي زرغونه خو راځي بیا به ټوله شپه په خبرو تیره وو ،په همدې فکر کي وم چي زرغونې دروازه راخلاصه کړه ، دا وار نو زه هم ډیر دلاوره وم ور ولاړسومه په غیږ کي مي ونیوله؛تر ډیر ساعته مي په غیږه پوري نیولې وه. وروسته مي ورته وویل:

چي خدای مو دي تل سره یوځای لري خدای (ج) مودي نه سره جلاکوي .

زرغونې هم وویل:

چي خدای (ج) سره یوځای کړي یو او همشه به سره یوځای یو . همداسي ډیري خبري مو ترسهاره پوري وکړې او د سهار وخت را نږدې وو چي زرغونه راڅخه ولاړه .لنډه دا چي پوره یوه میاشت دغسي مینه او محبت زما اود زرغوني سره جاري وو. تر څو ما او زرغونې دواړو همدا تصمیم ونیوی چي نور په میلمستیا یا په بله بهانه څه نه جوړیږي،واده به سره وکړو او د همېشه لپاره به سره یوځای سو، ما ورته وویل:

سبا شپه زه راځمه ستادپلار او ستا له مور سره خبري کوم چي هغوی څه وا یي خوښه یې ده که نه؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

زرغوني هم را سره ومنله چي بيخي صحي ده.سهارسو او د زرغونې له کوره را و وتلم په دا سبا شپه بیا ورغلم تر هر څه له مخه مي دا خبره ورسره ياده کړه چي ما خو داسي تصميم نيولی چي له زرغونې سره واده وکړم او د تل لپاره سره يوځای سو ستاسو څنګه راسره خوښه ده ؟ زه نور له دې پر ته يوه ثانيه هم ژوند نسم کولاي دا مي لکه وينه په رګونو کي بهيږي او زما د ژوندنوره خوشالي د دې په لاس کي ده اوس نو تاسي څه راته واياست ستاسو خوښه ده چي موږ واده سره وکړو؟ نظرجان اکا چي زما خبري وا وريدې له خولې نه يې يوه سړه ساه و ايستله او راته و يې ويل:

چي زويه ما به د خدای(ج) بل ارمان نه درلودی چي ته مي زوم سوی وای موږ به له تا بل ښه ځوان چيري پيدا کړو ،ښه خوش اخلاقه او مهربانه ځوان يې خو خبره دا ده چي زرغونه خو ماله يو بل چا سره قول کړې ده زويه . او زه په خپل قول ولاړيم ،بې قولي نه کوم زرغونه خو د بل چا امانت ده .زه يې تا ته نسم در کولای.

ما ور ته وويل:

چي دا خبره خو ما ته نه زرغونې کړې ده او نه هم تاسو راته ويلې د، دا بيا څه عجيبه کيسه ده .

نظرجان اکا راته وويل:

چي رښتيا هم داغسي ده ما ستا زړه نه خپه کوی ما دا فکر کوی چي ته به د زرغونې دوست يې نو په همدې دليل مي نه درته ويل اوس پوه سوم چي ته د زرغونې سره مينه کوې او کيدای سي چي د زرغونې هغه بل نفرکوم چي ما ورسره قول کړی دی ،نه وي خوښ او تا ته يې نه دي ويلي ، په دې کي نو زما څه ګناه ده .

ما ور ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي د زرغونې هغه نه وي خوښ نو بیا تاسو ولي دهغې ژوند ورتباه کوی،دا خو دزور خبره نه ده دا خو د خوښي کار دی، زه خو اوس پرته له زرغونې څخه ژوند نه غواړمه ،او نه هم دا غواړم چي پرته لمانه زرغونه دبل چاسي ، خیر ته ما ته د هغه نفر ادرس راکړه زه به خبري ورسره وکړم ګوندي زما پر حال یې زړه وسوځي او زرغونه ما ته راپرېږدي او په بدل کي به زه ورته دوه برابر د ولور پیسې ورکړم ،ته اوس ماته دهغه نفرادرس را وښه یه.

نظرجان اکا نه غوښتل چي دهغه ادرس راکړي ،دا پلمه یې راته کول چي زه په خپل قول ولاړ یم ،بې قولي نه کوم ماله هغه سره قول کړی دی .

ماډیر مجبوره کی ترڅو د هغه ادرس راکي ، ما ورته وویل چي زه به له هغه سره خبري وکړم ،چي هغه لا څه وایي که یې نه وه خوښه نو زه به له دې کاره تیرسم ، اخیر ته یې ادرس راکی ماهم ادرس ځني واخیستی اوله ځان سره مي وساتی،وروسته د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ مو وخوړه،ماخو بیخي د ډوډۍ څه خوند هم وانه خیستی،بیخي له ژونده بیزاره سوم چي اوس به څه کوې په هرصورت دډوډۍ وخت هم تیرسو او د خوب کولو وخت سو، نظرجان اکا اجازه راڅخه وغوښته ؛ماهم اجازه ورکړه ،دوی ولاړل بیده سول او زه په خپل ځای کي پرېوتلم ډیر فکر مي خراب وو ، چي دا څنګه کیسه جوړه سوه،که هغه سړي ما ته زرغونه نه راکوله، زه به بیاڅه کوم څه حال به مي وي لیونی به سم،مړ به سم صحرا ته به ولاړسم څه به سم ، بیا مي خپل ځان ته تسلي ورکوله چي خیر دی خدای(ج) خو همیشه د میئنانو مل وي ،بس توکل مي پر خدای تعالیٰ کئ او په دغه وخت کي زرغونه هم راغله راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیده سوی خوبه نه یې ؟

ما ورته وویل:

ستا فکر مي اوس لا هم خوب ته نه پریږدي،تا خو ماته هیڅ هم د هغه بل سړی په باره کي نه دي ویلې،هغه څوک دی او څه کارو بار کوي؟

زرغونې راته وویل:

چي زه له تاپرته له هیچا سره واده نه کوم ،نه مي ستاپر ته بل څوک په کار دي،زما خپله هغه سړی نه دی خوښ او پلار مي په زور هغه ته ور کوي، ته بیغمه اوسه زه ستاوم او ستا به یمه.

ماورته وویل:

دا چي تا راته دا ډاډ را کی نو زه به هم بیغمه سم ،ښه کچیري ته زمانسوې بیا څه کوې ؟

زرغونې وویل:

که مي نور څه په وس نه و پوره ځان وژنه کوم.

ما ورته وویل:

درواغ خوبه نه راته وایې ؟

زرغونې وویل:

بیا به هغه ساعت سره ګورو او خبر به سې.

ما ورته وویل:

تاد دې کیسې په باره کي ولي اول نه راته ویل.

زرغونې وویل:

ماته نه خفه کولې، هسي هم زه ستایم هغه خو بیخي په کارهم نه لرم که هر رقم وي او ته زما مینه یې نو ما په دې خاطر تا ته نه ویل ځکه ناحقه خفه کیدل هم صیحح کارنه وي،ما دا فکر کوی که

(c) ketabton.com: The Digital Library

درته و وایم نوته به راځخه خفه سې او ستا خفه کیدل راته ډیر ګران ښکاریدل.

ما ورته وویل:

بېغمه اوسه سهار زه ورځم په هر رقم چې وي تا د ځان کوم،ته زما یې زما لپاره وې او زما به سې .

زرغونه خوشاله سوه او سوکه موسکی سوه او و یې ویل:

خدای دي وکړي چې ته زما اوزه ستا سم.

ما ورته وویل:

که ته ملګر تیا را سره وکړې بیا مو هیڅوک نسې سره جلا کولای .

زرغونې وویل:

زما سر تر تا قربان دی ،ته چې هرڅه راته وایې زه یې کوم،لنډه دا چې دا شپه مو هم په دغو خبرو باندې تېره کړه . زرغونې ته مي اجازه ورکړه او زه په ځای کې بیده سوم،بیخي خوب نه راتی خوا مي ډیره بده وه ،ناحقه چورتونه را لوېدل،تر څو سهار سو لمر را وختلی او زه په ځای کي ویښ پروت وم،سهار ټوله راغلل چای یې هم تیاري کړي وې ،د سهار چاي مي هم د زرغونې په کور کي وڅښلې ،تر نهو بجو پوري هلته وم او وروسته یې له کوره را و وتلم او د بازار پر خوا روان سوم د هغه سړي ادرس راسره دی پوښتنه پر پوښتنه تر څو چې هغه نفر مي پیدا کړی کوم چې نظرجان اکا ورسره د زرغونې قول کړی وو ،هغه نفر یو دوکاندار وو او یو دوکان یې درلودی دپرچون دوکان یې کوی او په دوکان کي ورسره نور ملګري هم ناست وه، ما ورته سلام وا چوی، دوی هم په ټولو زما سلام علیک کې، وروسته مي ورته وویل:

چي دوکاندار په تاسو کي څوک دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

يو جگ ځوان را ولاړ سو راته و يې ويل:
خيرت خوبه وي ؟ زه دوكانداريم څه دي ويل .
ما ورته وويل:
ډير مهم شی مي په كار دی ،خو په دوكان كي درسره نسته.
احمد راته وويل:
چي دا څنگه مهم شی دی چي په دوكان كي نسته ،چي زما په دوكان كي نه وي نو له يو بل ځای به يې درته راوړم .
ما ورته وويل:
په دوكانو كي هغه شي نه پيداكيږي .
هغه راته وويل:
زه پوه نه سوم اصلي موضوع څه ده سر مي راخلاص كړه .
ماو رته وويل:
ته را يوگوښې ته سه نو به درته وايم.
احمد هم راسره ومنله او له دوكانه راكښته سو انډيوالانو يي وويل كچيري ډيرضروري كار وي نوموږ به له دوكانه ولاړ سو.
ماورته وويل:
نه ديو څو دقيقو لپاره مي يوائې د احمد سره كاردی،موږ دواړه له دوكانه راګوښې ته سولو او يو غلی ځای كښېنستو ، لومړی ما ځان ورته معرفي كی، وروسته احمد هم خپل ځان راته معرفي كي او هم يې انډيوالان ،چي انډيوالان ترخپلو ورونو څخه هم راتير دي، دغه زما دوكان دی بوره،پلمېټ او نور دغسي شيان پكښي خرڅوم .
ما ورته وويل:
ډير ښه زه د يو كار لپاره راغلی يم، ستا نه په ډير عجز يو شی غواړم .خدای دي وكړي چي را يې كړې ډير زيات ضرورت ورته

(c) ketabton.com: The Digital Library

لرم ،بې له هغه څخه ورځ مي شپه وي شپه مي ورځ، زه لمن هم درته نیسم ، په پښو کي دي لوېږم پښې در مچوم،تر خپل ژوند راته ډیر ارزښت لري.

احمد وویل:

چي دا څه شي دی چي ته دومره ضرورت ورته لرې، راته و وایه چي زما سر دي هم په کاروي تر تا به یې قربان کړم .چي ته پرته له هغه څه هیڅ نسې کولای.

ما هم دستي زرغونه ور وښوله او خپله ټوله کیسه مي ورته وکړه چي ما مینه ورسره کړې ده اوس یې هم ورسره کوم او زرغونه هم له ما سره مینه کوي ،تا به تر اوسه پوري هغه لیدلې هم نه وي،خو د هغې پلار نظرجان اکا له تا سره قول کړې ده ،ما ته یې نه راکوي او پرمابانديئې پلار او مور هم راضي دي ،صرف خبره تر تا پوري معطله ده ،که ته هم راسره راضي سوې نو زه به ستا د ټول عمر احسان منونکی او نیکي ومنم .

کله چي ما دا کیسه احمد ته وکړه .نواحمد راته وویل:

د خدای ساده ته هم په همدې دام کي ګیر راغلی یې، زه خو پکښې ګیر ومه ، که ته په خبر وې نو تا څه کول.

ما ورته وویل:

څنګه دام څنګه کیسه ده زما ستا په خبرو سرخلاص نسو .

احمد راته وویل:

چي زه ټوله کیسه درته کوم ته به غوږ راته نیسې، کله چي مي کیسه درته خلاصه کړه بیا به پوښتنه راڅخه کوې، تر هغو چي مي کیسه نه وي خلاصه کړې یوه پوښتنه به لاهم نه کوې .

ماهم ورسره ومنله چي صحي ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد خپله کیسه داسي وکړه :

دغه مي دوکان دی پخوا مي پلار هم دغه دوکان کوی او د پلاره اوس ماته پاته دی زه يې خپله کوم پلارمي سپين ږيری شوی دی خپله ګزاره مو ښه باندي کيږي او له خپل ژوندڅخه ډير خوشاله يو، د خدای تعالیٰ شکر ګزاره يو څه ښه ده،خو چي له کله راهيسي د زرغونې پلار دوکان ته راغلی دی له هغې ورځي تر اوسه مي بيا خوشاله ورځ نه ده ليدلې، يوه ورځ ماپښين تقريباً څلور بجې به وې چي د زرغونې پلار مي دوکان ته راغلی او د کور لپاره يې سودا را څخه يو وړل، جيب ته يې لاس کی چي دسودا پيسې راکړي ،چي ګوري پېسې ئې په جيب کي نسته ،نو راته و يې ويل چي پيسې خو مي کور پاته سوي دي اوس خونسته سبا به يې انشاالله درته راوړم کور مي هيري سولې ما چي دا ده سپيني ږيري ته وکتل نومي ورته وويل پروا نه کوي سبا به يې راته راوړې، بابا هم کور ودانی راته وويل او سودا يې راڅخه يوړه ،په دا سبا ورځ بيا راغی لس بجې به وې دوکان ته سلام يې را واچوی . بابا دغه نظرجان اکا درته يادوم په دوعاوو يې شروع وکړه دومره دعاوي يې راته وکړې چي خپلي مور به هم تر اوسه نه وې راته کړي، دا يې راته وويل:

چي پرون هيڅا پورنه راکوی او تا پور راکی ستا کور دي ودان وي ،ما دا خبره کور هم وکړه چي داسي يو ښايسته ځوان راباندي مهربانه سو او پور يې راکی په کورکي هم ټولو دعاوي درته کولې چي خدای دي يې ښاد لري په نه شناخت کي يې درته پور درکړی، دغه دي پيسې دي کوردي سل ځله ودان .

ما هم خپلي پيسې ځني واخستلې خپل انډيوالان هم را سره وه ،نظرجان اکا راته وويل:

نن ماښام ته مي ميلمه يې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له ځان سره سوکه وخندل چې پروا نه کوي بابا زه میلمستیا څه کوم پور خو زه هر چا ته ورکوم او هر دوکاندار چې چاته پور ورنکړي کله یې دوکان چلیږي او هر وخت خو له چا سره پیسې نه وي ګای کریاب ګای دریاب ،دا خو ډېر عادي کار دی.

خو نظرجان اکا ډېر راته ټینګ سو چې په هر رقم وي راسره ځې به، تر څو زه یې ډېر مجبوره کړمه او انډیوالانو هم راته وویل:

ورسره ولاړسه میلمستیاده میلمستیا څنګه پرېږدې ،نو مي د نظرجان اکا سره وعده وکړه چې درسره ځمه ، ته ماځیګر ناوخته راسه ،ماته خوستاسو کورنه دی معلوم نو به سره ملګري سو .

د نظرجان اکا هم همدا خبره راسره خوښه کړه او راڅخه ولاړي، انډیوالانو مي ویل چې دا رښتیا ده چې سپین بږیری لکه کوچنیان داسي وي چې ښه ورسره وکړې ښه درسره کوي، تا پرون پور ورکړ نن یې ملمستیا درته کړې ده، موږ ته خو پردي پرېږده خپلو میلمستیا نه ده کړې، ټولو انډیولانو دا راسره خوښه کړه چې ورسره ولاړسم.

ترڅو چې ماځیګر سو او نظرجان اکا راغلی،په هغه ورځ مي دوکان هم وختي قلف کئ او له نظرجان اکا سره راغلمه د دوی کور ته ، نظرجان اکا کورته ننوتی او زه یو څو دقیقې دباندي ولاړ وم، ترڅو نظرجان اکا بیرته راغی او زه یې کورته بوتلم او په یوه خونه کي کښېنستو اول یې چای راته روړلې چای مي وڅښلې او د ماښام د لمانځه وخت سو د ماښام لمونځ مو وکی، نظرجان اکا پوښتني راڅخه کولې اوما جوابونه ورکول ،ترڅو اخیرته یې د واده پوښتنه راڅخه وکړه چې تا واده کړی دی؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر اوسه مي نه دی کړي، وروسته يې کومه ما چي دا خبره ورته وکړه نو نظرجان اکا سوکه له ځان سره موسکی سو زما يې په موسکي کيدو باندي سر نه سو خلاص چي دی په کوم خاطر باندي موسکی سو، سر مي پسي و نه ګرځوی د ډوډۍ خوړلو وخت سو ډوډۍ يې راوړله او ډير ښه خوند يې هم وکی، څو رقمه شيان يې راته پاخه کړي وه ډير تکليف يې ايستلی وو، ډوډۍ مو وخوړله بيا يې چای راته راوړلې وروسته تر چايو ما دماخوستن لمونځ وکی او د خوب کولو وخت سو، ما نظربابا ته وويل زه ځمه يوځل تشناب ته.

نظرجان اکا هم زه تشناب ته بوتلم وروسته تر تشنابه راغلم خوني ته، که ګورم د نظرجان اکا لور هم په خونه کې ناسته ده زه چي کله خوني ته ورداخل سوم ،دا راولاړه سوه او زما سره يې په لاس ستړې مسې وکړه، دغه لور يې کوم چي زرغونه نوميږي او بله لورهم نه لري، اوته وائي چي تابه تراوسه پوري ليدلي هم نه وي خير وروسته مي له څنګه سره کښېنسته زه نو دومره شرمېدم چي توبه، هيڅ مي ورته کتلای نه سوای سر مي ټيټ اچولی وو نه خبري ورسره کولای سم او نه هم پوښتنه تر څو چي زرغونې خپله پوښتنه راڅخه وکړه چي زما په خيال شرمېږې که څنګه ؟

ما بيا هم له شرمه هيڅ جواب نسو ورکولای .

اخير ته نظرجان اکا راته وويل:

چي احمده زويه! ما ته خو خوب راغلی زه بيدېږمه، ستا سره زرغونه سته هر وخت چي بيده کيدې بيا بيده سه زه درنه ولاړمه دا خبري يې وکړلې او نظرجان اکا د دې خوني څخه خپلي خوني ته ولاړی او بيده سو، موږ يې دواړه په خونه کي يواځي پرې ښودو ،په رښتيا چي د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظر جان اکا دا کار چنداني خوند رانکړی چي خپله ولاړی بیده سو او لور یې ما ته یواځي راپرېښوده.

اوس نو زه او زرغونه دواړه پاتي سولو بل هیڅوک نسته زه خبري هم نسم ورسره کولای، او زرغونه پوښتني راڅخه کوي او خبروته مي مجبور وي خو زه بیا هم څه نه سم ورته ویلای بیا یې راته وویل:

خوب درځي؟

ما ځان ځني خلاصوی چي ځني خلاص سمه اوراڅخه ولاړه سي نو مي ورته وویل بلي وو پرون مي هم خوب نه دی کړی،اوس به بیده سم ته ولاړه سه.

زرغونې وویل:

ځای در واچوم .

ما ورته وویل:

وو که ځاي را واچوې نوډ یربه ښه سي .

زرغونې وویل:

تر اوسه دي ولي خبري نه کولې ما درته دغه بهانه کوله چي ګوندي پر خبرو راسې اوس دي بیخي خوب ته نه پریږدمه اوما خو خوب ته نه یې را غوښتی .

ماچي هرڅه او هره بهانه ورته وکړه نه یې پرېښودم اخیر ته یې زما لاس په لاس کې ونیوی زه یوڅه وارخطا سوم چي داڅه کوې،ترڅو اخیر زه هم یو څه دلاوره سوم او ماهم ورسره خبري شروع کړې ،ډیري خبري مو وکړې اخیر ته یې راته وویل:

چي پلار مي ویله تا واده نه دی کړی او ما هم نه دی کړی ما به له خدایه همېشه دغه سوال کوی چي یو سخي سړی مي په نصیب

(c) ketabton.com: The Digital Library

سي، او له تا ما سیوا بل همداسي سخي سړی خو پردې دنیا نسته او زه غواړمه چي له تا سره واده وکړمه ستا راسره خوښه ده که یا؟

دا خبري چي زرغونې ما ته وکړې زه ډیر حیران سوم او ډیر ځني وبېرېدمه چي دا خو یوه نجلۍ نه ده بلکي یوه بلا درسره ده، انجوني خو دکړپ ښځه هم بیریږي او شرمیږي او دا په اوله شپه په نه شناخت کې راسره دواده خبري کوي، نومي زرغونې ته وویل:

زه به کور مشوره وکړم چي کور مي په دې هکله باندي ښه وای.

زرغونې وویل:

ته به کور مشوره کوې بیا به راته وایې څومره ډیر وخت به تیر سي.

دا یې راته وویل او نوره هم رانږدې سوه بیخي سره ښنګ پر ښنګ سولو، کله چي مي ښنګ ته راغله ما یې هم مخ ته وکتل، کتل نه وو قتلیدل و تاته خو معلومه ده چي څومره ښایست الله پاک ورکړی دی،هوښ مي له سره ولاړی او یوخمار حالت راباندي راغی.تر ډیره وخته نشه غوندي ومه ځکه زما هم د ځوانۍ موسم و غرق سومه دومره خوند یې خالي دا لیدو راکړ چي زه یې د مخ و شغلو ته حیران سومه،زه لا په همدې چورتونو کي وم چي زرغونې وویل:

خوب درغلی؟

ما ورته وویل:

یا خوب اوس نه راځي،ته چي مي ولیدې خوب هم راڅخه وتښتېدی.

زرغونې وویل:

ځایونه به واچوم او په ځایو کي به خبري سره کوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وویل:
ته هم دلته زماسره بیدېږې؟
زرغونې وویل:
ولې کوم اعتراض خوبه نه لرې زه هم دلته بیدېږمه او هغه هم ستاله څنګ سره.
ما ورته وویل:
ولاړه سه پلار او مور به دې درته انتظار وي او ستا په فکر کې به وي ته نو یوائې څه راسره کوې مایوائې پرېږده زه نه بېرېږمه.
زرغونې وویل:
خیردی ته راسره یې دوی هم هیڅ فکر نه کوي اوزه تایوائې کله پرېښودلای سم ته یوائې بېرېږې زه دباندې پوهېږم.
ما هم ورته وویل:
نو سمه ده ستاکار دی او ستا خوښه ده زرغونې هم ځایونه څنګ پر څنګ واچول ، زه پر خپل ځای بیده کیدمه ،زرغونه له خپله ځایه راغله او زما په ځای راسره ننوته.
او راته و یې ویل:
ما خو بیده کیدو ته نه یې راغوښتی.
ما ورته وویل:
نو د څه لپاره دې راغوښتی یمه زما څخه لیرې سه او پر خپل ځای دې پرېوزه .
زرغونې وویل:
زما او ستانو څه فرق سته دواړه سره یو یو دایې راته وویل او په ساتیریو یې شروع وکړه . ما هڅه کوله چې مخنیوې یې وکړمه خونه یې پرېښودمه ،ترڅو چې زما هم د صبر کاسه ورته ډکه سوه او و دې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مجبوره سومه چي زه هم ساتيری ورسره شروع کړم نو ما هم ساتيری ورسره شروع کړی دومره سات مي ورسره تيرسو چي تر اوسه مي هم د هغې شپې خوند په خوله کي دی ،خو شپه مو ډيره خوندوره تيره کړه زه هيڅ نه سوم په پوه چي څنګکه دا اوږده شپه راباندي دومره لنډه سوه،اخيرمي زرغونې ته وويل چي ډيرناوخته سو اوس ولاړه سه.

زرغونه هم ولاړه سوه ځايونه يې ټول کړل او راته و يې ويل زه به چاى تياري کړم او پلار به مي درته راواستوم صحي ده ما ورته وويل بيخي صحي ده،زرغونه له خوني را ووته اوله هغې خواڅخه نظرجان اکا راغی نظرجان اکا راته وويل احمده زويه خوب دي وکئ ؟ ما ورته وويل چي هو ډير ښه ارام خوب مي وکئ تر سهاره په هيڅ شي نه يم خبر سوی .نظرجان اکا وويل ښه دی چي خوب دي کړی دی، ما او د زرغونې پلار خبري کولي چي زرغونې چا ی راوړلې، چاى مي هم له دوی سره وچښلې او رخصت مي څني وغوښت چي زه ځمه دوکان ته .

نظرجان اکا هم رخصت راکی او راته وويل:

چي سبا ماښام به هم راځې .

ما خو له خدايه همدا غوښتل چي يو موقع راته پيداسي او بيا راسم، خو نظرجان اکا ته مي داسي وويل :

چي کور دي تل ودان وي همدغه يوه ميلمستيا مي بس ده،په زړه کې مي ويل داسي نه وي چي راته ووايي چي ستا خوښه ده.

خو نظرجان اکا راته ټينګ سو او و يې ويل:

چي يا حتماً به راځې که نن ماښام نه راځې سبا ماښام خو به خامخا راځې،بالا خو سره انډيوالان يو .

ما هم ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داچي ته دومره ټينګيږي، نو پر دواړو سترګو به راځمه،صحيح ده اوس درڅخه ولاړم تربيا ليدو مو پر خداي (ج) سپارم او له کوره يې را ووتلمه، راغلم دوکان ته دوکان مي خلاص او پاک کړ او پر خپله چوکۍ کښېنستم ،دوکانداري مي شروع کړه د ځانښت خوا وه چي انډيولان مي هم يو، يو راځي ترڅو ټوله سره يوځای سولو،نو له ما څخه يې د تيري شپې د ميلمستيا پوښتنه وکړه چي ميلمستيا دي په خير سول.

ما هم ټوله کيسه له سره تر پايه ورته وکړه ،ځکه انډيوالان مي وه اوله انډيواله خوهيڅوک هم څه نه پټوي ،انډيوال خو چا ته سمه لاره ښي او دا متل دی چي خان يې په ياران يې کنه نوخاوري د بيابان يې او بل دا چي د زړه حال هغه چاته واياست چي هغوی يې تاسو ته واي،ما چي و دوی ته دا خپله کيسه کوله ټوله حيران پاته سول، ما ورته وويل:

تاسو زما کيسې ته غوږ واست که په خپلو فکرونو کي غرق سوي.

ټولو راته وويل:

په رښتيا چي ډيره خوندوره اوډيره نابلده ميلميستيا دي خوړلې ده ،خدای درباندي مهربانه سوی دی خپلي ميلمستياوي خوره ښه کيسه کوه نوره کيسه هم سته که خلاصه سوه؟

ما ورته وويل :

چي يا خلاصه نه ده بله خبره خو لا دا ده ما ته يې دواده کولو پشنيهاد هم وکی،چي واده به هم راسره کوي ،زه اوس څه وکړمه تاسو ما ته څه مشوره راکوئ ايا زه دا واده رسره وکړمه او که يا ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ټولو راته وويل چي ولي يې نه کوې که دي خوښه سوې وي،هسي باندي بسم الله کړه، ته هم ځوان يې تر څو به واده نکوې، ټولو سوکه وخندله او و يې ويل: ياره ته خو يوڅو ميلمستياوې ورسره وخوره وروسته به واده ورسره وکړې ځکه تر واده خو دغه شپې ډيري مزداره وي .

ما ته هم خندا راغله او ورسره خوښه مي کړه چي ستاسو خوښه سوه زما هم خوښه ده او ميلمستياوي به ورسره و خورم بيا به واده ورسره وکړم اوس نو د سبا شپې د را رسېدو په انتظار وم چي کله به سبا شپه سي چي زه يې کورته ورسمه .خير سبا شپه هم را ورسيده او زه د زرغونې د کور پر خوا ورغلمه ،کورخويې دا وار راته معلوم وو يوائې ور روان وم،هلته چي ور و رسېدم دروازه مي وروټکوله، چي د نظرجان اکا برغ مي واوريدی.چي راته وايي:

احمد جان يې؟

ما ورته وويل:

وو احمد يمه.

نويې دروازه راته خلاصه کړه ، سترې مسې موسره وکړه او د کورخوني ته ننوتلو هغه خونه وه کومه چي تيره شپه مي هم پکښي تيره کړې وه ، زه کښېنستم او زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم سترې مسې وکړه او دا واري نو د زرغونې مور هم راغله، هغه په تيره شپه نه وه راغلې ،هغې هم سترې مسې راسره وکړه او ټول په هغه خوني کي سره کښېنستلو .

نظرجان اکا راته وويل:

چي زما دا خيال و چي ته به را نه سې ځکه ډير ناوخته سو.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي راتلمه خو سل په سله کې ځکه وعده مي درسره کړې وه اوزه چي له چاسره وعده وکړم نوهغه وعده پرځای کوم.

نظرجان اکا وويل:

ښه دی چي پر وعده هم ولاړ يې نوډير ښه.

ما ورته وويل:

وعده خو قول دی او قول کول خو قسم کول دي .

نظرجان اکا وويل:

صحيح ده نو لاس يې د زرغونې د مور خواته ونيولوی او و يې ويل دا زما کورداري ده او د زرغونې مور ده ،تيره شپه دوروركره ميلمنه وه، نن راغلې ده او ته مي ورته معرفي کړی يې .

ما ورته وويل:

ډير ښه سو چي رامعرفي دي کړه . داچي د زرغونې مور ده زما هم مورده.

نو د زرغوني مور هم دعا راته وکړه چي زويه کامیابه اوسې ستاجوړه خو هيڅ ځاي نسته ته دومره ښه سړی يې چي بل نه جوړيږي.

ما هم مننه ځنې وکړه اور ورته و مي ويل:

موري تشکر دا چي زما دومره تعريف کوی ، وروسته مي زرغونې ته وکتل، زرغونې نو ځان داسي سنګار کړی وو چي توبه ښايسته کالي يې اغوستي وه، ږغ مي نه ورته وکی له ځان سره مي ويل چي سره يواځي شو بيا به پوښتنه ځني کوم چي ولي دي ځان دومره سينګار کړی دی ،خير دا وار نو له ټولو سره ښه په دلاوری سره ږغيږم او څه جانداري هم راڅخه کيږي ،خبري موسره کولاې او زما تلوار و چي دوی ژر راڅخه ولاړسي؛ زه او زرغونه يواځي پاته سو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه تیري شپې په رقم نظرجان اکا او کورداري یې دواړه رخصت راڅخه و غوښتی چي موږ بیدیږو.

ما او زرغونې هم اجازه ورکړه زه دومره خوشحاله سوم چي توبه دستي مي زرغونې ته وربږغ کړل چي څنګ ته مي راسه ، زرغونه مي هم څنګ ته راغله او لږڅه خوابدې راته معلومه سوه .ما پوښتنه ځني وکړه ولي داسي خوابدې معلومېږې ناروغه یې که کوم بله خبره ده ؟

زرغونې وویل:

چي که په دې موضوع خبر نسې ښه به وي ،وروسته تردي ویلو یې موسکی سوه چي خیر هیڅ خبره نه ده پرېږده یې.

زه یو څه په تشویش کي سوم او ورته و مي ویل چي هره خبره وي خامخا به ما هم په خبروې کیدای سي چي کومک درسره وکړم .

زرغونې وویل:

زما پر پلار باندي د یو چا پینځوس زره افغانۍ باندي دي،اوس فعلاًیې موږ نه ورته لرو او هغه یې غواړي ،وایي که په زور وي که په رضا ماته به خپلي پیسې را کوی،موږ ټول یې ډیر پرېشانه کړي یو چه له کمه یې ورته پیدا کړو .

ما ورته سوکه وخندله او ورته ومي ویل:

دا خو د پرېشانۍ خبره نه ده زه خو یمه زه یې ورکومه دا خو دومره پیسې نه دي ،پیسې څه شي دي که زما سر دي هم په کار وي دربه یې کړمه ،تاسو ولي دومره وارخطا کړی دی ،سهار دي پلار زما دوکان ته را وا ستوه زه به یې ورکړمه .

زرغونې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تاخو مي هيڅ زړه نه کيږي دومره پيسې خوچې ته ورکړی نو ستا کارو بار خرابيږي.

ما ورته وويل:

چي ستا نه راباندي زړه کيږي نو صحي ده ،زه سر له سبا بيا هيڅ کله هم د لته نه راځمه.

زرغونې زما پر خوله لاس ونيوی او راته و يې ويل:

داسي مه وايه زه به څه کوم چي ته نه يې ټوله دنيا به راته اورسي،صحي ده چي ته يې ورکوې نو سهار به مي پلار در واستوم،زرغونه پوه سوه چي دا کار خو و سو دستي يې دا راته وويل :

تا کور مشور وکړه که نه؟

ما ورته وويل:

مشوره مي وکړه خو يو څه وخت به سره صبر سو،تلوار په دې کار کي په کار نه دی.

زرغونې وويل:

يو څو عمر وروسته! ښه ستاخوښه ده خوزه بېرېـږمه چي له لاسه دي ورنکړم ؛دايې راته وويل او په غيږ کي يې د يوڅو شيبولپاره ټينګ کړمه.

ما ورته وويل:

بيغمه اوسه تر تا زما ډير ورته تلوار دی او هم ترتازه ډير بېرېږمه چي زماله لاسه هم ونه وزې، اوس که مي ټوله هست او نيست پرتا ولاړ سي نه دي پرېږدمه، لنډه دا چي دا شپه مو هم په ډيري خوشالی سره تيره کړه سهار سو د چايو وخت وو چای مو يوځای وخوړلې او نظرجان اکا ته مي وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي زه دوکان ته ځمه پر لس بجې راسه هغه پیسې کومې چي پر تا باندي دي هغه به در کړم،ماته زرغونې ټوله کیسه کړې ده .

نظرجان اکا او کورداري یې بیا دعاوي راته کولې او زه ځني راغلم دوکان ته لس بجې به وې چي نظرجان اکا راغی ما پیسې ور برابري کړې وې پیسې مې د انډیوالانو په مخ کي ورکړې او د چایو ست مي ورته وکئ، خو چای یې نه راسره څښلې او راڅخه ولاړی، انډیوالانو مي ویل چي څومره ډیري پیسې دي ورکړي دومره ډیري پیسې یې څه په کولاې ،په لږ موده کي سره شناخته سواست او دومره ډیري پیسې دي ورکړې .

ما ورته وویل:

د یوچا پر باندي وې له دوی سره اوس نه وې ما وعده ورسره کړې وه بیر ته یې راکوي .

انډیوالان مي نور څه ونه ویل،بیرته په خپل مجلس سره اخته سوو. دا واري خو نظرجان اکا نه وه راته ویلي چي څه وخت راسه،خو په دې کي څلور شپې ووتلې نه د نظر بابا درک وو نه زه ورغلی وم، په دا پینځمه ورځ مي د ځان سره وویل:

که نن نه راغلی زه خپله ورځمه، اوس خو سره شناخته سوي یو، تر ماځیګره ورته معطله ومه ؛خو نظرجان اکا نه راغلی ، ما هم دوکان بند کی او بې سته یې کور ته ورغلمه ؛ دروازه مي ور وټکوله او خپله نظرجان اکا دروازه راخلاصه کړه، ستړې مسې مو سره وکړه او ولاړلو خوني ته زرغونه او مور یې هم راغله هغوی هم ستړې مسې راسره وکړه او په خونه کي کښېنستلو، خبري مو کولې خو زرغونې په مات زړه خبري راسره کولې حیران ومه چي نن بیا ولي داسي خوابدې ده ،زه په دغه فکرو کي ومه چي زرغونې سوکه راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چیري وې دا دونه عمر نه دي پوښتنه کول نه حال نه احوال څومره په زړه سخت یې ،له ما څه خوابدي یې کچیري ما کومه خطا یا بده خبره کړې وي نو ما ته بخښنه وکړه، اول ځل مي د میني دی هغه هم له تا سره اوس یې له تانه زده کوم او ته به ماته مینه را زده کوې .

زه وارخطا سومه چي مور او پلار یې وانه وري ما ورته وویل:

وروسته به ږغیږو اوس خودوی دي .

زرغونې په زوره وویل:

دوی دي وي زه خو له تا سره مینه لرمه نو څه که هرڅوک راخبر سي پروا مي نسته او ته له ما سره مینه نه کوې نو ځکه بېرېږې.

کله چي زرغونې دا خبري راته وکړې له خواشینی څخه مي سر سره وګرځېدې؛ او ورته مي ویل:

زه بېرېږمه نه بلکي زموږ کره میلمانه راغلي وه له هغوی سره اخته ومه ، کنې ستا پوښتنه خو مي حتماً کوله او خدای(ج) دي هغه ورځ نه راولي چي زه به ستا څخه خوابدی یم، زه له هغو میلمنو سره مصروف وم ، هغه مي څنګه یواځي پرې ایښي وای، یا ته راته و وایه،ایا زه ملامت یم چي ستاپوښتنه مي نه کوله ؟

زرغونې راته وویل:

ښه چي داسي کیسه ده نو بیا نه یې ملامت رښتیا هم میلمه د خدای(ج) دوست وي او میلمانه خو هغه څوک کوي چي د خدای(ج) دوستان وي ، وروسته په خپله سپینه خوله داسي په هنرمنانه انداز سره موسکی سوه چي توبه ما چي د دې دا سوکه موسکي کیدل ولیدل دومره خوند یې راکی چي خمار مي باندي مات سو او له خدایه(ج) شکر ګزاره سوم چي داسي یو ښکلی نعمت یې را باندي پیرزوکړی دی،زما زړه ته نو زرغونه دومره نږدې کیده لکه د خپل زړه دربیده تر هغه هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

راته نږدې وه، زه د خوند په دنيا کي غرق ومه چي نظرجان اکا راته وويل:

احمده نن خو مو بينډۍ پخې کړي دي که داسي خبر وم چي ته راځې نو ښه شيان به مي درته پاخه کړي وای.

ما ته د تظرجان اکا دغه خبري ډېر زور راکی .خوږغ مي ونکئ.

بيا يې راته وويل:

خدای(ج) دي وکړي چي په بينډيو غاړه راسره وباسې، ربښتيا بينډۍ دي خوښي دي .

ما ورته وويل:

چي ياداسي نه ده،پيازدي وي په نياز دي وي ته خو لا بينډۍ ښه يې، زه خو د ښه ډوډۍ لپاره نه راځمه زه خو ستا سو په خاطر راځمه که ډوډۍ نه وي هم هيڅ پروانه کوي پر خالي سترخان درسره کښېنم او خوشاله به يم .

نظرجان اکا راته وويل:

زموږ د ټولو په خاطر راځې که يواځي د زرغونې په خاطر راځې؟

زه حيران سومه چي زرغونې لکه چي دوی هم را خبر کړي دي، نو زه هم ورسره سپين سترګی سوم چي نو تاسو چي واياست د زرغونې په خاطر راځمه؟ .

نظرجان اکا وويل:

زه پوهېدمه چي دغسي به وا يې .

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

صحي ده چي دی زما په خاطر راځي تاسو اوس دا بحث پرېږدي زه ځمه ډوډۍ راوړمه زرغونه ولاړه په ډوډۍ پسي زه او نظرجان اکا او دزرغونې مور پاته سولو، نظرجان اکا راته وويل :

چي احمده زويه ! له کومي ورځي څخه چي ته زرغونې ليدلی يې بيا تر دا اوسه ،زرغونه يو رقم چورتي ښکاري زه باندي پوهېږم چي مينه او محبت يې درسره پيدا سوی دی، ما به مخکي ستا د ليدلو نه زرغونې ته ويل چي لوري د پلانکي زوی دي رانه غواړي ښه تعليم يافته او ښه ځوان دی او ښه کورنی يې هم ده هغه ته به دي ورکړم، ستا څنګه خوښه ده پيسه داره او د ښه نامداري کورنۍ خاوندان هم دي.

خو زرغونې لور مي په هيڅ رقم نه راسره منله يوه بهانه نه يوه بهانه به يې راته کول ،خو تيره شپه مي ستا دا ورته وويل چي له ده سره واده کولو ته تياره يې زرغونې راته و ويل چي پلارجانه چي ستاسو هر رقم خوښه وي زما در سره خوښه ده، تا سو پر ما حق لری چي هر ځای مي ورکوی هرچاته مي ورکوی زه څه نه وايم، دا زما کارنه دی ستا او دمورجاني کار دي.

زه اوس تا ته دا وايم کچيري له زرغونې سره دي واده کول زړه وي او د کورنۍ دي هم خوښه وي ، نو موږ درباندي خوشاله يو ته په دې کي څه وايې؟

ما چي ده نظرجان اکا دا خوږې او ښايستې خبري وا وريدلې دومره خوشاله سوم چي په کالوکي نه ځايدمه ، دستي د زړه دربيده را ولويدل او يخ مي کيدی ،ځکه ما خو پر اسمان غوښتل خو خدای(ج) پر مځکه په لاس راکړه؛ نو مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

که تاسو خوشحاله یاست زه خوبیخي ډېر خوشاله یم او بل دا چي که زما د کورنۍ هم نه وي راسره خوښه زماخوښه ده، او دا به ستاسو پرمالوی احسان وي چي ماته زرغونه راکړی .

نظرجان اکا راته وویله:

صحي ده زموږ خو درسره خوښه ده ، لور مي ځوانه او پېغله سوې ده دواده کولو وخت يې دی او اوس زمانه هم بیخي سره خرابه ده چي هسي واده کیږي ښه ده، زه په خوشاله یم ته بیا هم خپل کور له ټول فامیل سره مشوره وکړه که له موږ سره مو دوستي زړه کیږي،زموږ خودر سره خوښه ده نو به په بسم الله کړو.

ما نظرجان اکا ته وویل:

چي ته بېخي بېغمه اوسه که مي د کور دا دوستي راسره خوښه هم نه وي، زه دا دوستي خپله په خپله خوښه کوم ، زه به سبا نه بل سبا خبردرکړم ،موږ په داغه خبرو اخته وو چي زرغونې ډوډۍ راوړله لاسونه مو پرېمنځل سترخان هوار سو او په ډوډۍ خوړلو مو شروع وکړه، دا بیندیو داسي ښه خوند وکئ چي څه درته و وایم .

زرغونې راته وویل:

چي له پلاره سره خو به مي دیغ سوی نه يې.

ما ورته وویل:

ستا پلار خو زما پلار هم دی او له پلاره هیڅوک نه دیغیږي او اوس يې یو داسي ښایسته زېری راباندي وکئ چي توبه !

زرغونې راته وویل:

چي څنګه زیری يې درباندي وکئ چي داسي خوشاله معلومېږې ،ما هم ورباندي خبره کړه ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته يې اوس نه وايمه چي زه او ته سره يواځې سولو بيا يې درته وايم .

زرغونې بيا پوښتنه وکړه:

ولي اوس د ويلو نه دی؟

ما ورته وويل:

يا اوس د ويلو نه دی.

زرغونې وخندله او وه يې ويل:

کاشکي هر وخت همداسي ښه زيري دربانديوکړي چي ته په خوشاله سې .

ما هم ورته وويل:

چي کاشکي داسي ښايسته زيري هميشه راکوي،خير تر هر څه وروسته د خوب وخت سو چي نظرجان اکا او ښځه يې راڅخه ولاړل او موږ ته يې وويل:

موږ بيديږو تاسي پوه سی او کار مو، موږ هم اجازه ورکړه،دوی ولاړل اوس نوزه او زرغونه يواځې پاته سوو، زرغونې پوښتنه را څخه وکړه چي اوس نو راته و وايه پلار مي څنګه زيری دربانديکړی دی چي ته وربانديډېر خوشاله معلوميدې؟، ژر راته ووايه.

ما ورته وويل:

زيری نو دادی چي زه او ته به د تل لپاره سره يوځای کيږو،که خدای(ج) کول، ماچي کوم خوبونه ليدلي وه هغه اوس رښتيا کيــږي ،کوم اميد چي مي درلودی هغه ته رسيږم، ما چي دا خبري زرغونې ته وکړې ،زرغونه د يو څو دقيقو لپاره چپ پاته سوله او هيڅ ږغ يې نسوای کولای ،ما زرغونه و ښوروله او ورته ومي ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي چپ سوې تا هم زما په رقم خوبونه ليدل او اوس په فکرو کي غرقه سوې چي د ټول عمر لپاره به سره يو ځای سو ؟

زرغونې راته وويل:

چي سره يو ځای خو به سو ،که چيري زه ستا سره واده وکړم نو زما پلار او مور به يوائي پاته سي ،د دوی خدمت به څوک کوي، زه خو د دوی لپاره هر څه يمه ،که زه ځني واده سوم، دوی خوبه بيخي يوائي سي،په دغه فکرو کي ورکه ومه ،ته خو پوه سوې،ته زما په خاطر د يو څو وخت لپاره صبروکړه،واده خو هر وخت کيږي يو څو عمر وروسته به واده وکړو ،اوس به يوائي مينه کوو او دميني ژوند به تيره وو، واده به پرېږدو او زه به دومره مينه درکړم چي له حسابه وتلې وي،ايازما دا پشنهاد چي درته و مي کی راسره منې ؟

ما ورته وويل:

مه خوابدې کېږه صحي ده. زه هرڅومره صبر درته کوم پروا نه کوي او خوا مي هم نه بديږي هيڅ خبره نه ده،ستا هر پشنهاد مي پر دواړو ستر گو قبول دی، ستا په خاطر خو ځان سره اور ته هم اچوم ،دا خولايو پشنهاد دی ، هر وخت چي تا راته وويل چي اوس به واده وکړو،نوهغه وخت واده سره کوو،راسه څنګ ته مي رانږدې سه هر وخت که تا راته وويل زه به هغه وخت واده درسره وکړم،چي ته خوشاله سې زه خو خوشاله يم، بس په غيږ کي مي ټينګه و نيوله او دخداي(ج) شکر مي ادا کئ، لنډ دا چي دومره ډيري خبري مو سره وکړې چي دا شپه بيا هم راباندي سهار سوه، د ملايانو اذانونه و سول زرغونې راته وويل:

نه دي ده خوښه چي يو ساعت بيده سو .

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بې له هغه نه هم سهار سو، پروا نه کوی نن به هم ښه بد خوابه سو خوب خو په يوه ساعت نه پوره کيږي.

زرغونې راته وويل:

هررقم ته چي ته وايي ستاخوښه ده.

ما ورته وويل:

زماخوښې ته چي ګورې نو بيا خوب نه کوو، خوب خو سهار هم کيږي اوس يوه ښه کيسه راته وکړه چي زه غوږ درته ونيسم .

زرغونې وويل:

ښه سو چي راياد دي کړل ،کور دي تل ودان اوسه تا چي کومي پيسې زما پلار ته ورکړي وې هغه يې هغه پوراوړي ته ورکړې او هغه پورواړي ورته وويل:

چي لس ورځي وروسته به هغه نوري پيسې هم راکوې، ظالم به هره ورځ دروازه را ټکوله خو اوس مو غوږونه يو څه ځني پر ارامه سول.

ما ورته وويل:

چي څو يې درباندي دي تا خو هغه وخت راته ويل چي يواځي پينځوس زره دي ،اوس نوري هم دي ټولي يې څو درباندي باندي دي.

زرغونې راته وويل:

چي نوي زره يې را باندي وې پينځوس زره خو مو ورکړې،او اوس يې څلويښت زره لانوري پاته دي، ما تا ته نسوای ويلای،خو د هغو نورو څلويښتو زرو وخت يې پنځه ورځي وروسته پوره کيږي. بيا به راځي بيا به دروازه راټکوي خدای(ج) مهربانه دی له يوې خوابه يې ورته پيداکړو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه خو نو د میني په دریاب کي ورګډوم، چي هرڅه ئي راته ویلي وای ماورسره منل،د میني جذبې اخستی وم هرڅه مي ورسره کول،نومي ورته وویل:

که هر وخت هغه سړی تاسوته راغی نو بیایې زما دوکان ته را واستوی، زه یې ورکوم، تابه ماته په هغه شپه ویل ،ماورته ټولي پیسې هغه وارهم ورکولې، زما سره پیسې سته تا سي چا ته مه وایاست ،اوس خو زه یمه چي هرشي ته موضرورت وي ماته به وایاست .

زرغونې وویل:

چي نه پر تاخو مي بالا زړه نه کیږي او دا نوري پیسې چي هم ته ورکړې دا خو بیا ډیر بدکار سو او درباندي تکلیف هم دی .

زه یې نو په مکر څه پوهېدم چي په دې کې هم ددې چل دی ما ورته وویل:

چي نه پر ماهیڅ تکلیف نه دی زماسره ډیر پیسې سته اودا نوري پیسې هم زه ورکومه .

زرغونې وویل:

چي ته دومره ټینګیږې نو موږ به هم بل چا ته نه وا یو،که هر وخت هغه پور وړی راغي زه به یې دوکان ته در واستوم.

ما هم ورسره ومنله چي صحیح ده ، بیا مو نور بحثونو پسي را واخستل ترڅو چي سهارسو لمر هم راختلی وو،وروسته زرغونه ولاړه په چایو پسي، زه په خونه کي یواځي پاته سومه نیم ساعت ناست ومه،چي نظرجان اکا راغلی سلام یې را واچوی او پوښتنه یې راڅخه وکړه شپه دي په خیر سوه .

ما ورته وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما شپه خو پخير سوه ته څنګه وې خوب دي وکی پلار جانه زمانو دغه اول وار و چي پلار جانه مي ورته وويل.

نظر جان اکا هم راته وويل:

چي هو زويه ډير ښه خوب مي وکی،ډير ښه بيده سوی ومه .

وروسته مي بياورته وويل:

چي پلار جانه پر تا چي د هغه سړي پيسې باندي وې ،ما ته به دي ويلي وای چي ټولي پيسې مي پر يوه ځای درکړي وای ،تا نو ولي ماته نه ويل؟

نظر جان اکا راته وويل:

اوس دي لا کور ودان چي دغه دي راکړې، نوري زه له تا څخه نه غواړم اوس دي لا ډيري پيسې راکړې،دا نوري پاته زه له يو بل چا اخلمه،تا ته نور تکليف نه درکوم.

ما ورته وويل:

تاسو بل چا ته ويلای سی او ما ته نسی ويلای، زه مو اوس لکه زوی داسي يمه هغه پاته پيسې هم زه درکوم ؛که هر وخت هغه سړی راغلی تاسو يې زما دوکان ته را واستوی، له بل چا څخه يې غواړې او زما څخه يې نه غواړې .

نظر جان اکا وويل:

چي صحي ده چي ته وايې نو داځل يې هم ستا څخه واخلم،که څه هم پر تامي بيخي زړه نه کيږي،هر وخت که هغه پورراوړی راغلی زه يې دوکان ته درلېږم، يا به زه خپله ورسره درسم،لنډه دا چي په دغه رقم پېسې اخستل او زما ورکول او د دوی ډل ډول چلونه جوړولو پوره څلورنيمي مياشتي ونيولې، يوه ورځ مي انډيوالانو راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته څه کوې ته خو بيخي د زرغونې ميني ليونی کړی يې،موږ خو دي بيخي هير کړي يو موږ خو خير خپل کوردي هير کړی،او بل خپل ځان او مال دي ټول تباه کی، دوی چي هرڅومره پيسې و غواړي ته يې ورکوې، ته خو پر بانک نه يې ناست ،په خپلو لاسونو يې ګټې او دوی ته يې ورکوې له دوی سره خو دا خبره معلومه کړه چي دا پيسې کومي چي زه يې درکومه زما په ولورکي يې مجرا کړی تر دوو ولورو دي لاډيري پيسې ورکړلې ، لابه نوري څومره پيسې غواړي د نن په کيسه کي که نه يې د سبا په فکر کي خو سه.

ما ورته وويل:

تاسي خو صحي واياست خو که ما ورته وويل او په دغه خبرو راڅخه خوابدي سول ،زه به څه کومه اوس خو زه پرته د زرغونې څخه ژوند نسم کولای، داسي نه وي چي خوابدي سي او بيامي خواته هم نه پريږدي.

انډيوالانو مي وويل:

چي موږ هم پوهيږو چي د زرغونې پرته ته هيڅ ژوند نسې کولای، موږ هم ستا خوشالي غواړو بد نه درته غواړو او نه موبد درباندي پيرزو کيږي،موږ دي انډوالان يو ستا خوشالي زموږ خوشالي، ستاغم زموږ غم دي، دا خبري چي انډوالانو راته وکړې زما هم د دوی خبري خوښي سوې اوله ځان سره مي همدا فيصله وکړه چي نن به داورته وايمه، چي دوی لا په دې کي څه وايي ،نو مي له انډيوالانو سره دغه وعده وکړه چي نن ورسره حتماً په دې اړه خبري کوم ،موږ په داغه بحث سره اخته وو چي نظر جان بابا راغی او راته و يې ويل:

پنځه زره افغانۍ ته مي ضرورت دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم بیله ځنډه ورکړې دا مي لا هم ورته ونه وویل چي څه په کوې دا مي ورته وویل چي ماښام درځمه نظرجان اکا وویل خپل کور دي دی ولي ما ته وایې، دایې راته وویل او را څخه ولاړی.

انډیوالانو مي وویل:

که دونه ډیري پیسې لرې نو موږ ته هم پینځه پینځه زره دورځي راکوه،موږ هم ضرورت ورته لرو .

ما ورته وویل:

نور مي مه په عذابوی ،نن به خبره ورسره وکړم.

دوی راته وویل:

چي وبه دي وینو،چي نن به لا څه وکړې، خیر خبري مو سره کولې چي ماځیگر سو، دوکان مي بند کی او راغلم دزرغونې کورته.

نظر جان بابا راته وویل:

نن ځونه وختي راغلې ، عجیبه نه ده ؟

ما ورته وویل:

هو نن کار نه وو ځکه مي وختي دوکان بند کی ، موږ په خونه کي ناست وو چي زرغونه او مور یې دواړي راغلې ستړې مسې یې را سره وکړه ،ټول په خونه کي سره ناست وو چي ماورته وویل:

ماخو نن یوه فیصله کړي ده چي تاسوته یې و وایم.

نظرجان اکا راته وویل:

څنگه فیصله دي کړې ده موږ هم په خبر که؟

ما ورته وویل:

فیصله مي داسي کړې ما چي کومي پیسې تاسو ته درکړي دي نو زه غواړم چي هغه دزرغونې په ولور کي را سره مجرا کړی او ولورېې مخکي له واده درکړم نن به د هغې ولور را معلومه وی کچیري

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیسې پاته کیدې نوري به هم درکړم ، ایا دا فیصله چي ما کړې ده صحي ده او ستاسو را سره خوښه ده؟

ما چي دا خبره دوی ته وکړه، نو نظرجان اکا خواشینی سو او ولاړ سو، زرغونې ته یې مخ ور واړوی او ورته و یې ویل:

چي ما درته ویلي وه چي دا چنداني سړی نه دی،یو ورځ نه یوه ورځ به خپله اصلي څیره ښکاره کړي،یو ځل خپله کومک راسره کوي بیا وایي چي هغه پیسې په ولور کي در سره مجرا کوم،زما خو هر څه ته یې زه بې له تا څه لرم نه مځکه لرم نه جایداد لرم، بیا یې ما ته مخ را واړوی او وه یې ویل:

چي تا راته ویل چي دا پیسې زه درکوم، زه خو خپله نه یم درغلی چي ما ته پیسې راکړه او نه مادرته ویلي دي چي ستا څخه پیسې غواړم تا به راته ویل چي زه یې درکوم بل چاته مه وایه زما سره سته او تا په دا دومره وخت کي موږ ته ولي و نه ویل چي زه یې بیا بیرته غواړم،تا خو به یوځل دا راته ویلي وای چي دا پیسې چي زه یې درکوم بیا به یې بیرته راکوی ،یوه ورځ دي و نه ویل نو اوس یې بیا ولي په ولور کي مجرا کوې،دا خبري یې په ډیري خواشنی سره ماته وکړې او له خوني ووتی خپلي خوني ته ولاړی، د زرغونې مور هم پسي ولاړه ، زه او زرغونه یواځي سره پاته سولو موږ دواړه دیو څو دقیقو لپاره غلي پاته وو،وروسته مي سوکه د ژړا ږغ تر غوږه سو، چي زرغونې ژړل.

ما ورته وویل:

چي ایا کومه گناه مي وکړه ؟ ماخو ستا په خاطر داسي وکړل چي ته د ټول عمر لپاره زما سې.

زرغونې راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ستا سو په کار کار نلرم تاسي ښه سره پوهېږی دا یې راته وویل او په زوره یې وژړل ،له سترګو یې اوښکي وبهېدلې ؛ ما چي د زرغونې اوښکي ولیدلې اور راباندي بل سو، ماغزه مي په سر کي و ایشېدل پر سترګو مي توره شپه سوه ور ولاړ سوم په غیږ کي مي ټینګه ونیوله، ورته ومي ویل:

زه بخښنه غواړمه خطا را څه وسوه دا وار مي و بخښه بیا هیڅ کله هم داسي کار نه کوم ،خطا خو له هرچا کیږي له ملائیکو څخه هم سوې ده ،بې له تا مي دا ژوند نه دی پکار، ته زما ژوند یې ته مي هر څه یې ،زما په رګو کي له ویني څخه ستا مینه ډیره ده ، اخیر ته خومي پر خوا سه.

زرغونې راته وویل:

تا خوبه ما ته مخکي ویلي وای، چي زه داسي یو کار کومه ما در ته خپله لار ښوده ،تا به زما سره یوار مشوره کړې وای ، اوس دي ټول کارونه خراب کړل، زه به اوس څه درسره وکړم .

ما ورته وویل:

ته هیڅ مه کوه فقط خوشاله اوسه زه هر څه سموم،هغه دم مي زرغونه خوشاله کړه،خوشپه ډیره بې خونده،بې مزه او دردمنه راباندي تیره سوه ، ټوله شپه ګیلې او بهانې وې ترڅو سهار سو، د چا یو وخت وو زرغونه په چایو پسي ولاړه زه یواځي په خونه کي پاته سوم،تریوه ساعته پوري په خونه کي یواځي وم،نظرجان اکا رانغلی اوکورداري یې راغله،له هغې سره مي خبري کولې او هغې راته ویل:

دزرغونې پلار دي خوابدی کی کیدای سي دلته را نه سي ما ډیر ورته وویل خو زما خبره یې و نه منله.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مور کی زه خپله ورځم او خوشاله کوم يې،دستي د نظرجان اکا خوني ته ورغلم سلام مي ور واچوی،دومره په قهريې راته کتل چي بيخي يې زما سلام عليک نه کی، نو مي لاسونه ورمچ کړل ورته ومي ويل:

دا ځل به مي حتماً بخښې بل ځل ته که مي داسي کار وکی،نو بيا مي کورته هم مه پرېږده ، نوري ډيري زاری مي هم ورته وکړې،ترڅو په ډير تکليف سره مي بيرته خوشاله کی او د خپلي خوني مي را ولاړکی په دا پخوانی خونه کي کښېنستلو او هلته مو چای په ټولو سره يوځای وڅښلې ، ډيرمعذورت مي بيا هم ځني وغوښتی،چي په راتلونکي کي به بيا داسي کارنه کيږي ، دوی هم راسره ومنله چي موږ هم بخښلی يې ، بيا مي نو رخصت ځني و غوښتی، دوی هم رخصت راکی، له هغه ځايه چي را رهي کيدم نو بيامي د نظرجان اکا او د کورداري لاسونه ورمچ کړل او راغلمه دوکان ته له ځان سره مي داپريکړه وکړه ، چي دا واري به ژر نه ورځې، که دوی حال را وکی خو وربه سمه که يې حال نه را وکی بيا به خپله ژر نه ورځمه،په داغه فکر کي ومه چي اندېوالان مي هم ټوله راغلل هغوی راته وويل:

څنګه سو ماښام ، خبره دي ورسره معلومه کړه ؟

ما هم له سره ترپايه ټوله کيسه ورته وکړه ،چي داسي وسول مابيا داسي وکړل، دوی ټوله حيران پاته سول چي دا نو ولي بده ورباندي ولګيدل، ما ورته ويل چي زه هم نور نه باندي پوهېږم، لنډه دا چي پوره درې هفتې تيري سوې چي نه نظرجان اکا راغی او نه هم د چا احوال راته راتلی او نه زه ورتلمه ،دا درې هفتې به څومره راباندي اوږدې سوي وي او زرغونه مي هم ډيره يادېده ،خو پلار يې زړه را مات کړی وو بيرته به مي زړه صبر کی ، خو بيا مي هم ډيره يادېده نفس مي پسي ختی د دې

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیدو ته لیونی وم، خو ځان به مي ټینګ کی،اخیر ته مي صبر ختم سو په دا شلورمه هفته مي ټینګ نیت وکې چي نن به خامخا ورځمه هر رقم چي وي ،دوی خو دي بیخي په کیسه کي هم نه دي ،چي ورنه سې یادوي دي لا نه، ماځیګر ناوخته سو دوکان مي وتړی او د زرغونې پرلور ور رهي سوم ، کور ته چي یې ور ورسیدمه دروازه مي ور وټکوله دروازه یې بنده کړې وه ،زه به چي هرکله ورته راتلم دروازه به یې خلاصه وه،خو دا واري یې دروازه ډیره وختي بنده کړې وه،بیا مي دورازه ور وټکوله چا ځواب را نه کی ،د دریم ځل لپاره مي بیا دروازه ور وټکوله خو هیڅوک دروازه نه راخلاصوي او نه هم ځواب را کوي حیران وم چي څه وکړمه بالانو تلمه زړه مي راته وویل یواري به یې لا ور وټکوم که یې خلاصه کړه خو ښه کنې ځم به، د شلورم ځل لپاره مي بیا وروټکوله، چي نظرجان اکا دروازه را خلاصه کړه داسي وارخطا معلومیدی، ستړې مسې یې هم یوقسم ته دوارخطا په ډول راسره وکړه ،ماپوښتنه ځني وکړه چي ولي داسي وارخطا یې څه خو به پیښ سوي نه وي؟

نظر جان بابا وویل:

هر څه سم دي خیر او خیرت دی راځه کورته .

ما بیا ورته وویل :

دروازه مي ډیره وټکوله ولي مو نه راخلاصوله ؟

بیا یې راته وویل:

په خبرو اخته وو هیڅ مو نه ده اوریدلې بخښه غواړم، ښه ته دا راته و وایه دا دومره ډیر وخت چیري وې چي نه معلومیدې ؟

ما ورته وویل:

کندهار ته تللی وم د دوکان لپاره مي سودا راوړل هلته یو مشکل راپیښ سو وځنډیدم،دا خومي ده ته درواغ وویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیائي راته وويل:
څه مشکل در ته پیښ سو؟
ما ورته وويل:
بس يو کوچنی مشکل وو په خير تير سو،بيايې زما څخه هم پوښتنه نه ده کړې،ولاړلو خوني ته زرغونه هم راغله له هغې سره مي هم ستړې مسې وکړه،خو مور يې رانغله له زرغونې څخه مي د هغې پوښتنه وکړه چي چيري ده ؟
زرغونې راته وويل:
په هغه بله خونه کې ده ، خوريی(د خور زوي) يې راغلی دی له هغه سره ناسته ده .
ما ورته وويل:
خورئی يې ولي دلته نه راځي زه به هم ورسره شناخته سم.
زرغونې راته وويل:
ورکوه يې هغه مو بيخي په تا خبر کړی هم نه دی چي ته دلته راغلی يې که يې وليدلې چي ته دلته يې نو خامخا شک کوي، چي دا پردی سړی په دا وخت کي دلته څه کوي.
ما ورته وويل:
که داسي وي نو زه به ولاړسم،څه خبره خونه ده.
زرغونې هم وويل:
که نن ولاړ سې ښه به وي ،سبا بيا راسه هغه سبا ته بير ته ځي که دي خوانه بديږي ؟
ما ورته وويل:
دا خو د خوابدېدو خبره نه ده چي خوابده کړم، زه هم ځمه نو له دوی څخه مي اجازه را واخسته او ځني راغلم کورته ،په کورکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

چورت را ولویدی چي زرغونې خو ما ته ویلي وه، چي موږ هیڅ خپلوان نه لرو او اوس یې د خاله زوی دکومه پیدا سو،بیامي خپل ځان ته دا تسلي ورکول ، چي کیدای سي له خپلوانو سره به خوابدي وي،اوس خو ډیر داسي خلک سته چي خپلوان په خپلوانو کي نه حسابوي ،پردي یې بولي په دې خاطر چي اوس له خپل نه پردي له چا سره ښه کوي، خپل نه غواړي چي له ځانه یې بل خپل لوړ وي او دی له هغه څخه کم وي، په همدې خاطر یې دا درته ویلي دي چي هیڅ خپلوان نه لرو،خیر دا هر څه مي پرېښودل ،د ماښام ډوډۍ تیاره سوه ډوډۍ مي و خوړله ،خو چنداني خوند مي نه ځني واخستی، د بیده کیدو کوښښ مي و کړی خو هیڅ خوب نه راتللی ،تر ډیره پوري ویښ ومه یو وخت بیده سوی وم،تر دریو ورځو پوري د زرغونې کورته نه وم تللی په دا څلورمه ورځ مي بیانیت وکی چي نن شپه به ورځمه له خیره،مازدیګر ناوخته وو چي بیا یې کورته ورغلمه ،په سرای کي زرغونه وه ماورته وویل:

چیري دی پلاردي؟

زرغونې راته وویل:

پلار مي په خونه کي دی زما د خاله له زوی سره ، ولي کارورسره لرې ؟

ماورته وویل:

یا داغسي پوښته مې کول،ښه د خاله زوی دي تر اوسه نه دی تللی ،نو زه به بیرته ولاړ سمه کورته.

زرغونې وویل:

یا ولي ځې،هغه په خپله خونه کي ناست دی ،زه او ته به په دا بله خونه کي کښینو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زه هم ورسره راغلم خوني ته هلته دواړه سره کښېنستلو،نومي زرغونې ته وويل:

چي تاڅلور ورځي مخکي لا ویلي وه چي هغه سبا ځي خپل کورته، تر اوسه پوري لانه دی تللی ؟

زرغونې راته وويل:

هغه تر تا پوري معطله دی،زه ځمه زما پلار درته را استوم له هغه سره خبري وکړه هغه به پوره معلومات درکړي، دغه يې راته وويل او را څخه ولاړله له هغې خوا نه نظرجان اکا راغلی سترې مسې يې را سره وکړه راته وې ویل: ښه سو چي راغلې کنې زه سهار خپله دوکان ته درتلمه .

ما ورته وويل:

ولي کومه نوې خبره پیښه سوي ده ؟

نظرجان اکا راته وويل:

چي هو خبره خو نوې ده هغه دا چي ما او د زرغونې مور دا فیصله کړې ده چي زرغونه لويه سوې ده بالا به يې ورکړو،اوس مو لاهم غاړي باندي بندي دي ،چي هسي واده سي هغه به ښه وي.

کله چي مي دا خبري له نظرجان اکا څخه وا وريدلې نو ما ته خندا راغله او دومره زيات خوشاله سوم ، چي په کالوکي نه ځایدم په دې خاطر ما دا فکر کوی چي ما ته يې را کوي او زرغونه يې اوس مجبوره کړې ده چي واده وکړي،ما ورته ويل ستاسو خوښه ده:

تاسو چي هره فیصله کړې وي هغه صيح ده، ځکه تاسي خو د هغې مور او پلار یاست هر رقم ته چي تاسو واياست زما هم درسره خوښه ده.

نظرجان اکا راته وويل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډير ښه کار و سو چې ستا هم راسره خوښه سوه، موږ هم ستا خوښې ته کتل، اسدالله جان ښه اخلاقي او ښه ځوان دی او له بلې خوا خپلوان هم یو .

ما ته چي يې د اسدالله نوم را واخيستی اور راباندي بل سو ماور ته وويل:

کوم اسدالله،او اسدالله څوک دی؟

نظرجان اکا وويل:

ولي ته اسداالله نه پيژنې ، اسدالله خو دزرغونې د خاله زوی دی له یوې هفتې راهيسته دلته زموږ په کور کي راسره اوسيږي ،په هغه بله خونه کي ناست دی،هغه هم په دې دوستی خوشاله دی.

ما له ډيري خواشينی څخه ورته وويل:

چي ولي مو پخوا اسدالله ته نه ورکوله او ولي هغه پخوا نه غوښتله ،اوس چي اوبه تر ورخ تيري سولې اوس يې ور کوی ،تا په خپله راته ويلي وه چي زرغونه له تا سره مينه کوي او بل هيڅوک يې نه خوښيږي او نه د هغې بل څوک خوښ دی، ته څنګه د هغې خوشالی په اوبو لاهو کوې او د هغې ژوند ورتباه کوې، خو هغه هم له ماسره مينه کوي ولي د هغې خوشالي په اوبو لاهو کول غواړې ،ته څنګه پلاريې ؟

نظرجان اکا وويل:

دا کار خو يوائې زما نه دی خوښ ،بلکي د ټولو خوښ دی د زرغونې هم خوښ دی، هغې خپله راته وويل چي زما اسدالله تر هر چا خوښ دی او زه له اسدالله سره واده کوم. که يې نه منې له هغې څخه خپله پوښتنه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چي يې راته وويل نو بيخي مي عقل له سره ولاړی دومره خواشيني سومه چي له نظرجان اکا څخه را ولاړ سومه او راغلم دا بلي خوني ته،چي اسدالله پکښي کي ناست و . وار له واره مي ورته وويل:

چي زرغونه زما ده او زما به وي له زرغونې سره يواځي زه واده کولای سم نه بل څوک او نه چا ته دا حق ورکومه چي واده ورسره وکړي،هغه زما روح زما تن او زما ژوند گرځېدلې ده ،بې له هغې څخه ژوند په کار نه لرم او که زما پرته بل چا و غوښتله ،نو يا به زه پر دې دنيا يمه يا به هغه،يا به زه ژوندی يم يا هغه،نوره دي خپله خوښه چي کوې يې او که نه ستا اختيار دی، دا خبري مي په ډير جدي انداز ورته وکړې،ما چي کله دا خبري ورته کولې نو اسدالله داسي رېږدې دی لکه تبي چي نيولی وي وروسته يې له کوره را ووتلمه راغلمه خپل کورته له خواشينی څخه مي نه ډوډۍ خوړلې ده او نه مي تر سهاره سترګه پټه کړې ده. سهار دوکان ته راغلمه او انډيوالانو ته مي وويل :

چي ماښام خو داسي کيسه پيښه سوه او ما ته يې داسي وويل.

انډيوالانو مي راته وويل:

ته بيغمه اوسه موږ خو درسره يو هيڅ غم مه کوه. دوی يې پر ته له تا څنګه بل چاته ورکولای سي اوکچيري يې ور هم کړه نو موږ يې په زور درته راوړو او تاته يې تسليمه وو، نور ته څه غواړې او بل اسدالله ته تا پخپله ويلي دي هغه به دا کار څنګه کوي.

زماهم د انډيوالانو پلان او خبري خوښي سوې، دغه تصميم مو په ټولوسره خوښ سو ،چي که يې پرته له ما بل چاته ورکړه دغسي به ورسره کوو،خو خوامي ډيره بده وه،په دې چي که نظرجان اکا هر څه راسره کړي وای خو خير،نو زرغونې به ولي دومره بې وفايې راسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله، هغې خو هم زما سره ډېره مینه کوله او هغې ولي زه نه کړم خوښ،په دې کې د دې څه مقصد دی،چې زه یې پرېښودم او اسدالله یې خوښ کی ما خو یې ټل خواهیشات پوره کړي دي ؛هرڅه به چې د دې خوښ سول مابه ورسره منل ، د هغې ناخوښه یو کار مي هم نه دی کړی،حتٰی خوا یې لا هم نه ده راڅخه بده سوې ،چې زه یې پرېښودلم او د دې هیڅ خوانه وه بده ،او نه هم زما پر خوا وه دا کار خو باید دې نه وای ورسره منلی ،په رښتیا چې دومره ځني خفه سولم که انډیوالانو راسره خوښ کړې وای،ما به زرغونه پرېیښې وای او تر تیر سوی به وای،انډیوالانو مي نکړه راسره خوښه، راته ویل به یې ته خو لیونی سوی یې دومره مصرفونه دي ورباندي وکړل او اوس یې پرېږدې . ته خو یو څه عمر صبر وکړه چې څه کیږي او څه پېښیږي موږ هرڅه درته سموو.

خیر په داغه کي پوره درې میاشتي تیري سوې خو د زرغونې د ورکولو درک معلوم نسو او نه زه بیا ورغلی یم او نه مي حال ورباندي درلودی او نه بیا دوکان ته نظرجان اکا راغلی دی اوس دومره حال ورباندي لرمه چې زرغونه یې تر او سه نه ده ورکړې او زه اوس ورباندي پوه سوم، چې دوی ډیر چالاکه دي ځکه اول یې ما ته راکول،خو ما ته یې را نکړه او اسدالله ته یې ورکوله او اسدالله ته یې هم نه ده ورکړې او اوس یې له تا سره قول کړې ده، زما نور سره نه باندي خلاصیږي چې د دوی څه هدف دی او چا ته به یې ورکړي ،دغه وه زما او د زرغونې په ژوندکي راغلې او تیره سوې کیسه چې تا ته مي ټوله کیسه وکړه، زه اوس هم په زړه کي هغومره مینه ورسره لرم لکه پخوا چې مي ورسره درلوده. زه خو یې په دام کي بند کړی وم اوس یې ته هم پکښې بندکړی یې زما خو دا زړه ته نه لویږي چې تا ته به یې هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

درکړي او زه سر له ننه له زرغونې څخه تیر یم ځکه ته تر ما زیاته مینه ورسره کوې او خدای(ج) دې ستا روزي کړي.

ما ته چي احمد بیچاره ټوله کیسه وکړه، ډیر زړه مي باندي وسوځیدی ځکه په رښتیا هم چي د افسوس کیسه یې وه .او ډیره ناجایزه ورسره سوې وه . نو مي احمد ته دا وعده ورکړه چي که ستا کیسه رښتیا داسي وي او دغه کیسه مو په منځ کي تیره سوې وي،نو زرغونه ستاده او ستا به وي زه هم درسره ملګری یم زه خپله له خپلي مینه څخه تېرېږم او تاته یې دربخښم.

احمد راته وویل:

زه پښتون یم او هیڅ کله درواغـوته ضرورت نلرم ،کچیري زمایوه خبره هم درواغ سوه نو زه بیا ځان ته نه پښتون وایم او نه ځان رښتنی بولم.

ما ورته وویل:

چي خیر دی احمد جانه وروره ! خدای(ج) به هر څه اسانه کړي زه اوس درڅخه ځمه،زه به ځان ته نور معلومات هم ترلاسه کړم بیا درته راځم،نو مي له احمده اجازه و غوښته او ځني راغلم کورته او دماښام درا رسېدو په انتظار ومه ،ماښام وروسته ترډوډۍ ورغلم د زرغونې کورته ،هلته مي له ټولوسره سترې مسې وکړه او ټولو راته ویل لږ وارخطا معلومېږې څنګه سو هغه نفر دي پیدا کی ؟

ماورته وویل :

یانن مي کور کار درلودی سبا ورځمه دوی مي په دې پوه نه کړل چي له احمد سره مي ولیدل ، د خوب وخت راغلی نظرجان اکا او کورداري یې رخصت راڅخه و غوښتی،ما هم اجازه ورکړه او دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولاړل ، زه اوزرغونه په خونه کي يواځي پاته سولو، نومي زرغونې ته وويل:

يوه پوښتنه درڅخه کومه رښتيا به راته وايې؟

زرغونې راته وويل:

چي ماتر اوسه تا ته درواغ ويلي دي ؟

ما ورته وويل:

چي درواغ نه راته وايې نو داراته و وايه زه پر تا څومره ګران يم؟

زرغونې وويل:

چي دونه راباندي ګران يې چي بې تا ژوند هيڅ خوند نه راکوي او نه مي په کار دی.

ماورته وويل:

داسي به نه وي؟

زرغونه وويل:

داغسي ده لکه زه چي وايم و مي ازمويه .

بيا ما ورته وويل:

که داسي وي نو ستا دي د پاک خدای(ج) په مقدس نوم باندي قسم وي چي ستا او د احمد په منځ کي څنګه کيسه وه او څه مو په منځ کي تير سوي دي ،ماته ټول معلومات ته په خپله خوله راکړه .

زرغونې چي زما له خولې نه دا واورېدل رنګ يې تک سور سو او و يې ويل:

چي کوم احمد !احمد څوک دی زه خو د احمد په نامه څوک پېژنم هم نه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د خدای(ج) په نوم سره مي قسم درکړی دی . هغه احمد درته ښیم چي له تا سره یې ترما زیاته مینه کول او اوس یې هم درسره لري، ما له هغه سره نن ولیدل او خبري مي ورسره وکړې او هغه خپله کیسه ټوله راته وکړه او اوس زه غواړم ستا له خولې څخه هم دا واورم چي په څه رقم سره شناخته سواست څنګه مو سره ولیدل او څه مو په منځ کي تیرسوي دي ټوله کیسه به راته رښتیا رښتیا کوې ؟ بیا به زه فیصله و کړم دا چي ته رښتیا وایې او که احمد، نور نو ځان بي خبره مه اچوه زه په هرڅه خبرسوی یم.

زرغونه هم پوه سوه چي احمد کیسه ورته کړې ده او ما هم ډیره مجبوره کړه تر څو خپله کیسه یې داسي شروع کړه :

احمد هیڅ کله هم له ما سره مینه نه درلوده او نه په مینه پوهیدی، زه له اوله د هغه په بد نیت پوهېدمه چي غلت سړی دی ،هغه هیڅ کله ما ته د میني په سترګه نه دي کتلي نه یې راته کتل ، زه د زرغونې په خوله کې ور ولوېدمه چي ته په دغه قانع یې چي احمد په مینه نه پوهیدی؟

زرغونې وویل:

هو زه قانع یمه چي هغه په مینه نه پوهیدی، احمد زما د پلار خوښ وو مګر زمانه وو خوښ پلار مي راته وویل چي لوره ته اوس ځوانه سوې یې بالا دي نو د واده کولو وخت دی او واده به دي کړو، خو ما نه ورسره منل ما به ورته وویل چي که زه واده وکړمه نو ستاسو خدمت به څوک کوي ،ځکه مور مي سپین سرې ده او ته هم اوس ډیر سپین ږیری یې؛ واده خو هر وخت کیږي پلاره! خو زما پلار نه راسره منل، تر څو زه یې مجبوره کړمه ما ورته وویل داچي ته راته وایې نو ستا کار او ستا خوښه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو يې يوه شپه احمد کورته راوستلی وو، زه يې دې ته مجبوره کړمه چي ورسره و وينم کچيري يې زه خوښه سوم نوبه مي ورکړي ،زه خوني ته په ډېر کم جرئت سره ورغلمه او له احمد سره مي سترېې مسې وکړه، په دا اول وارسترېې مسې کي راته معلوم سو، چي ډېر غلت سړی دی، ځکه ما په لاس سترېې مسې ورسره وکړه ،نو ده مي لاس په خپل لاس کي ټينګ کی ،دومره يې ټينګ کی چي نږدې وو چي ږغ راځخه و سي خو ځان مي ټينګ کئ څه مي و نه ويل لاس يې را ايله کئ او ورسره کښېنستمه .

پلار مي احمد ته وويل:

چي احمده زويه زرغونه خو داده ،خوښه دي سوه ؟

احمد ورته وويل:

هو خوښه مي سوه.

نو مي پلار د احمد سره د واده کولو او زما د ورکولو خبري را واخستې، زه نو له ډېره شرمه څخه له خوني را ووتلمه، راغلمه اشپزخانې ته د ماښام ډوډۍ مي برابروله، ډوډۍ مي سره برابره کړه خو خوني ته مي نسوای ور وړلای، نومي خپلي مورته وويل:

چي ډوډۍ ته وروړه زه يې نسم ور وړلای ، مور مي هم دوی ته ډوډۍ وروړه، بيا مي چای هم ور واستولې،د يوه ساعت په اندازه به زه په خونه کي يوائي ومه چي مورمي راغله ، او راته و يې ويل:

چي خدای(ج) دي بخت در خلاص کړه لوري بس ده زموږ ډېر خدمت دي و کی، ستا څخه موږ ډېر خوشاله يو،خدای(ج) دي زموږ په حق کي غاړي مه بندوه.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

مورجاني ما ته دا خبري مه کوه زه خو ستاسو اولاد یم او اولاد هیڅکله د مور او پلار حق نه سي اداکولای، تر څو چي زه ژوندی یمه ستاسو خدمت پر ما حق دی او دا پر ما فرض دی چي ستاسوخدمت وکړم موركي ! زه اوس واده نه کوم زه ستاسو په خدمت کولو کي خوشاله یمه ، ما مه ورکوی.

خو مور مي په دې خبره سخته په غوصه سوه او راته وه یې ویل:

ته چي هر څه وایې موږ دي هیڅ خبره نه منو بالا دي ورکوو موږ خپل خدمت په خپله هم کولای سو . زه یې اخیر دې ته مجبوره او راضي کړمه ،چي د احمد سره واده وکړم،نو ما هم له مور سره ومنل چي ستاسو خوښه وي زه نو څه پکښي ویلای سم واده مي کړی ،ما ته خوب راغی او مور مي هم راسره بیده سوه،پلار مي له احمد سره بیده سوی وو،سهار سو او د سهار چای یې هم زموږ کره څښلي وې بیا تللی وو.

پلار مي ډیر خوشاله معلومیدی او راته و یې ویل:

چي د احمد خو ډیره خوښه سوې ،که کور یې هم ورسره خوښه کړه واده درسره کوي.

مور مي پوښتنه څني وکړه:

احمد څه ویل ؟

پلار مي ورته وویل:

زرغونه یې ډیره خوښه سوه او ویل یې چي زما خو خوښه ده خوزه به کور هم مشوره وکړمه،کچیري دکور هم راسره خوښه سوه نو بیا درته راځمه احوال دستي درکوم .

مور مي ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي خدای(ج) دي وکړي چي کور يې هم ورسره خوښه کړي.خو دغه د دوستی او واده کولو خبري مو تر دوو ورځو پوري په کور کي کېدې،وروسته تر دوو ورځو څخه احمد بيا زموږ کورته د شپې راغی ،پلارمي ورسره ناست وو،زه او مور مي نه وو ورغلي ،مور مي راته ويل درځه چي ما او تا هم ورسو ما ډير ورته وويل چي ما پرېږده ته يواځي ورسه ،زه خو يې لېدلې يم ،خو مور مي نه را سره منل او زه يې هم ور وستمه ،هلته مو له احمد سره ستړې مسې وکړه او کښېنستلو، احمد نو ما ته دومره کتل ،چي ما بيخي لوړ کتلای نسوای او ماته د ده داسي نيغ کتلو هيڅ خوند نه راکوی، د همداسي نيغ نيغ راته کتل خو ما نه ورته کتله، وروسته احمد زما پلار ته وويل چي ما خو کور مشوره وکړه او ټولو راته وويل چي ستاخوښه وي نو موږ څه پکښي وايو،موږ دي لا له تکليف نه خلاص کړو چي ستا په مرکه وګرځو،خو خبره دا ده ته يو څو عمر صبر وکړه موږ به يو څه پيسې پيدا کړو بيا به په مرکه ورسو ،اوس خو دي خبره هم ورسره خلاصه کړې ده ما هم ورسره خوښه کړه چي بيخي مي خوښه ده ، پروا نه کو ي يو څو عمر به صبر سم څه خبره نه ده،ايا اوس ستاسو هم داسي راسره خوښه ده لکه زما کورنۍ چي خوښه کړې ده ؟

زما مور او پلار ورته ويل پروا نه کوي اوګره په تلوار نه سړيږي يو څو عمر به انتظار سو زموږ هم درسره خوښه ده .

نو احمد ما ته مخ را واړوی او وې ويل:

چي زموږ او ستاسو خو خوښه سوه ،چي دزرغونې به خوښه وي که يا؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې زما خوښي ته لا هم ګورئ ،دا په ما اړه نه لري ،دا زما د پلار او مور کار دی،زه د دوی په کار کي څه نسم ویلای دوی ته راته خوښ کړی يې او چي دوی هر څه راته و وايي زه هغسي کوم.احمدماته وویل:

د مور او پلار خو دي خوښه ده .

ما ورته وویل:

د دوی چي خوښه ده زما هم خوښه ده،زه څه نه پکښي وايم او نه څه پکښي ځایږي دا مي ورته وویل او ځني راولاړیدمه،چي مور مي راته وویل:

کښېنه چیري ځې؟

ما ورته وویل:

ډوډۍ تیارومه بیر ته راځمه .

مور مي راته وویل:

ته دلته کښېنه ، نن زه خپله ډوډۍ تیاروم او راوړمه يې ،ما نه غوښتل چي مورمي ډوډۍ تیاره کړي ،خو مور مي زه نه پرېښودم چي زه يې راوړم او خپله په ډوډۍ پسې ولاړه، زه هم په خونه کي کښېنستمه،په دې وخت کي مي پلار هم له خوني و وتی ،زه او احمد یواځي پاته سولو،زه غلې ناسته ومه هیڅ رږغ مي نسوای کولای چي احمد راته وویل:

ترڅو چي دي پلار او مور راځي څنګ ته خو مي راسه ،هغه بله شپه هم رانغلې زما چورت او فکر له تا سره وو چي رابه سې ،تر ډیره در ته معطله ومه خوستا درک معلوم نسو ولي رانغلې،څوک داسي کوي لکه ته چي يې کوې.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ته خو داسي خبري کوې لکه د عمر چي سره شناخته يو .

احمد راته وويل:

شناخت نو څه وخت غواړي .

ما ورته وويل:

وخت غواړي تر څو ته زما او زه ستا په خوی پوه شم .

احمد بيا راته وويل:

په دا رقم چي ځان ليري ليري کوې او زما څخه شرمېږي زړه ته مي نه لويـږي چي په يوه کال کي دي هم سره شناخته سو ،خير دا خبري پرېږده اصلي خبره واوره؛ نن ماښام زه درته معطله کېږم ستاپلار ته اجازه ورکومه چي په خپله خونه کي بيده سي ، کله چي دوی بيده سول نو ته به بياراځې،اوس خو ډيري خبري نسو سره کولای،کله چي راغلې نو يو دبل د خوي په باره کي به هم سره و ږغيږو،ګوره چي پاته نسې.

ما ورته وويل:

چي دا کار هيڅ امکان نه لري ،تر څو چي مو واده نه وي سره کړی زه يواځي هيڅ کله هم نه سم درسره ليدلای او نه درته راتلای سم.

احمد راته وويل:

ښه چي داسي ده خو اوس مو هم واده نه دی سره کړی ولي راسره ناسته يې .

ما ورته وويل:

اوس زه يواځي نه يمه راغلې، خپلي مجبوری راوستې يم، د دې خبرو په اوريدو سره احمد لږ څه احساساتي سو او راته و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ته هم زما دا اخيره خبره واوره،زه نن شپه دلته يواځې پاتېږم که رانغلي نو زمادي په خدای(ج) سره قسم وي که بيا په ټول ژوند درته راسم يا مو د کور خواته وګورم دا نو زما اخيري فيصله ده.بيخي مه راځه.

د احمد دقسم په اخيستلو سره زما زړه هم يو څه نرم غوندي سو ،خو زه هم ورته احساساتي سوم چي هغه ستا کار دی هر څه چي کوې هغه کوه که راځې که نه راځې.ما چي دا ورته وويل،نه بيا ده بحث کړی دی او نه ما دواړه سره چپ سولو، ترڅو پلار مي راغی او احمد ته يې وويل:

دوکانداري دي څنګه ده ؟

احمدورته وويل:

بيخي ښه ده ګذاره کيږي،دوی په خپلو خبرو سره اخته سول زه له خوني را و وتلمه ،چي مور مي بيا راته په غوصه سوله چي ولي له خوني را ووتلې ما ډوډۍ تياره کړه، درځه ډوډۍ نن ټول يوځای سره خورو.

ما ورته وويل:

زه له احمد سره ډوډۍ نسمه خوړلای، موري زه يې يواځې په خونه کي خورم تاسي يې ورسره وخوری ،خو مور مي راسره ونه منله چي نن به ډوډۍ له احمد سره خورو .

مانه غوښتل چي ورشمه خومورمي مجبوره کړمه او خوني ته يې ور وستلم،هلته مو په ټولو سره يوځاي ډوډۍ وخوړه ،د ډوډۍ خوړلو په وخت کي مي مور او پلار په خبرو سره اخته سول ،چي احمد راته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي تا خوويل ډوډۍ هم نه درسره خورم،څنګه راغېي او ولي دي زماسره ډوډۍ وخوړه ؟

ما ورته وويل:

چي مجبوره سومه کنې ما خو نه درسره خوړله.

بيا يې راته وويل:

چي ماښام به هم مجبوره سې ،زه نن شپه ستا په انتظار يمه او تر هغه وخته نه بيدېږم تر څو چي ته نه يې راغلې .

ما ورته وويل:

چي دا خيال دی له ذهنه وباسه ،هيڅ امکان نه لري چي درته راسم .

بيا يې سوکه راته وويل:

زه انتظار يمه نور نه پوهېږم .

کومه ډوډۍ چي مي خوړلې وه هغه يې راباندي زهر کړل،وروسته تر ډوډۍ خوړلو زه ځني را ولاړه سومه، راغلمه خپلي خوني ته او په ځای کې بيده سومه، خو خوب نه راتلی ناحقه چورتونه راوليدل چي دايې څه درته وويل قسم يې هم واخستی، که نه ورځې بيا خو په ټول ژوند نه راځي نو دا متل را ياد سو چي يوې خوا ته پړانګ دی بلي خواته پاڼ ،که نه ورځی بيا خو نه راځي او بل مور او پلار مي دومره ور ته خوشاله دي چي بيخي ډير، زه څنګه د دوی خوشالي له خاورو سره خاوري کړم ،نو مي دا نيت له ځان سره ونيوی چي ورځم به او زه دومره زړه هم نه لرمه چي خوني ته خپله ورسمه او څنګه ورسم ،چورتونه مي سره ګډوډ سوله چي له ډيرو چورتو له کبله مي پر سر درد سو، په ځای کې ويښه پر ته ومه چي مور او پلار مي هم ځني راغلل خپلي خوني ته او دواړه بيده سول، ما نو خپل مور او پلار ته ځان په خوب اچولی و، چي زه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو نو بيده يمه اوس زه دې ته معطله ومه چي دوى دواړه ښه بيده سي نو به ورسم، کله چي زه په دې ښه يقيني سوم چي دواړه ښه بيده سول نو زه هم له ځايه راپورته سوم ډير کرار کرار له خوني را و وتلمه او راغلمه د احمد خوني ته ،دروازه يې په ځان پسي ټينګه کړې وه،دروازه مي خلاصه کړه او خوني ته ورننوتلم.غوږ مي ونيوى چي احمد ويښ دى که بيده ،ماغوښتل چي وربږغ کړم خو احمد خپله را باندي بږغ کړل او و يې ويل راغلې ولي دومره و ځنډېدې .

ما څه نه ورته ويل.

بيا يې راته وويل:

پلار دي غوښتل چي ته دلته زما سره بيده سي ، ما ورته وويل چي زه يواځي بيدېږمه تا نه په تکليف وم ،ځکه زه پوهېدمه چي ته راځې دا يې وويل او تر لاس يې ونيولم خپل ځان ته يې ورکش کړمه،کله چي يې زه تر لاس ونيولم له درده مي ورته پر سترګو توره شپه سوه،خوزه ډيره مجبوره ومه هيڅ بږغ مي بيا هم نسواى ورته کولاى،او ورسره کښېنستمه .

احمد چي هررقم پوښتنه راڅخه وکړي ، زه ځواب نه ورکومه،تر څو چي يوه اوږده کيسه يې راته شروع کړه . ماورته ويلي هم نه و،کيسه يې وکړه خو زما سر هم نه سو باندي خلاص چي څه يې وويل،کله چي يې کيسه خلاصه کړه نو وروسته يې زما په ويښتانو کي لاس واچوې او سر يې را ګـروى .

ماورته وويل:

چي سر ګرول خو د ښځو کار وي ته خو نارينه يې ؛ما په دې خاطر ورته وويل چي ګوندي ننګ ورسي اوخواشنى سي او راته و وايي چي ځه بالا خپلي خوني ته ، خو دا خبره يې راته ونه کړه، بيايې راته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وويل چي ته دونه ډيره راباندي ګرانه يې چي څه درته و وايم په همدې خاطر زه ستا سردرګـروم، دا چي ته په سر ګـرولوخفه کېږې نو ته بيا زما سر را وګروه .بې له دېنه چي ماورته ويلي واى ،زما په غيږ کي يې خپل سر کښېښودى چي اوس زماسررا وګـــروه.

ما يې هم سر ورګـــروى ،زما د سرګـيـرول ډيرخوند ورکى راته و يې ويل چي داسي په خوند سره ګرول، خوزما د مور هم نه دي زده.

ماته چي يې دا وويل زه ډيره ورته خواشنې سومه نو مي سر دومره ټينګ ور و ګروى چي زما دا ګمان و چي اوس به يې د سر پوست وا وړي اوويني به سي، خو ده راباندي بږغ کړل ،که زما ټول پوست په نو کانو جلا هم کړې،لا به اف درته و نه کړم ،نور يې هم ټينګ را وګروه.

بيامي زړه ورباندي وسوځېدى بيا مي بيرته سوکه سر ورګروى.

بيا يې راته وويل:

زرغونې زما خو بيخي خوښه اوقبوله يې،ايا ستا هم زه قبول يم ؟که دي خوښ يم هم راته و وايه او که دي خوښ نه يم هم راته و وايه ،ځکه دا خو د زورکار نه دى بلکي د رضا کار دى،په دې کار کي بايد چي د دواړو طرفه خوښه وي .

ما ورته وويل:

زما پلار او مور خوښ کړى يې، زما هم خوښ يې،ځکه زما اختيار د دوى په لاس کي دى.

ما چي دا ورته وويل دستي راپورته سو زما لاسونه يې مچ کړل او وې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

جار دي له دې نرمو او نازکو لاسو سم، چي دا خبره مي ستا له خولې څخه وا وريده، چي ستا خوښه سوه د هغوی خو بيخي خوښه ده .

ما هيڅ بړغ ورته و نه کی، نو دی هم وار په وار راسره سپين سترګی کيدی بيا يې زما پر مخ لاس راتير کی،ما بړغ نه ورته و کی،نو دی پوه سو چي څه نه وايي، نو يې ساتيری راسره شروع کړی او زه يې خپلي غيږي ته ورکش کړمه ،زما سر يې په خپل زړه پسي ونيوی؛ دومره ټينګ يې نيولی وو چي زما ساه بنده سوه او ځان مي په زورځني خلاص کی .

احمد راته و ويل:

که تا نه وای ايسته کړی ،ما به تر سهاره پوري له خپل زړه څخه نه وای ايسته کړی.

ما ورته وويل:

ما ته نو اوس اجازه راکړه چي ولاړه سم،تا قسم کړی و زه خو خپله نه درته راتلمه .

احمد راته وويل:

ورسه کور دي ودان چي راغلې ،زما خو دا خيال و چي نن به مي ستاسوپه کورکي اخيري شپه وي ،زما هم درته اجازه ده ورځه په مخه دي ښه. زه هم ځني راغلمه خپلي خوني ته او پر خپل ځای پرېوتلم، سهار راکښېنستمه چای مي پخې کړې د سهار چای يې هم راسره وڅښلې بيا ولاړی ډير خوشاله وو،کله چي دوکان ته تللی و نو هلته په دوکان کي چي به په مخه څوک ورتلل، نو دا کيسه به يې ورته کوله چي ما خو ماښام داسي شپه تيره کړه، داسي سات مي تير سو داسي او داسي... زه نو په دا کيسه نه ومه خبره چي ده هر چا ته ويلي دي،خو پلار مي باندي خبر وو ،هغه ته هم بل چا ويلي وه چي احمد ما ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي وويل،اوس خوداسي وخت دی که یوڅوک یوه خبره وکړي نوهغه بل نفرته حتماً حال رسیږي. پلار مي زما سره سمي خبري نه کولې راڅخه خفه وو، ما دا ګومان کوی چي مریض سوی به وي پوښتنه مي ځني وکړه چي پلار جانه مریض یې،داسي بل رقم معلومېږي .

پلار مي راته وویل:

یا لوري جوړ روغ یم،هیڅ نه دي راسوي .

ماته یې داسي ویل ، اصلاً یې زه په ځان نه پوهولم ځکه زما څخه خوابدي وو،زما زړه طاقت و نه کی ،نو مي له مورنه پوښتنه وکړه چي مور جاني پلار مي مریض دی چي داسي بل رقم معلومیږي که کومه خبره ده او زه نه یم خبره؟

مور مي راته وویل:

مریض نه دی،ستا څخه خوابدی دی.

چي مور مي داسي راته وویل زه حیرانه سومه ، ما ورته وویل:

ولي زما څخه کوم بد کارسوی دی که څنګه؟

زما خوبیخي احمد ته پام لا نه وو ،نه مي په ذهن کي احمد را تېرېدی،چي هغه به کار خراب کړی وي.

مور مي راته وویل:

چي هغه څو ورځي مخکي چي احمد راغلی وو، بیا ته په نیمه شپه کي د احمد خوني ته ورغلې وې ،مور نسو در خبر خو پلار ته دي کوم چا ویلي وه، چي احمد مور ته داسي کیسه وکړه چي زه د دوی کره هروخت ورځمه،په ټول کورکي یې ازاد ګرځم ، لوري خلک څه پوهیږي چي تاسي واده سره کوی، خلک خو نور فکر کوي او په ذهن کي یې بل څه ور ګرځي ،ته یو څه احتیاط کوه لوري ،چي مور بدنامه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کړې او سترګي مو راټيټې نه کړې، پلار دي هم سپين ږيری دی زه هم سپين سرې يم د غمونو تاب نه زه لرم نه دي پلار، په دا عمرچي بدنامي را واوړي ،نو به مو زهرې و چوي،کنې زه خو په تا ډير اعتبار لرم ،ته خو زما لور يې.

ما چي له خپلي مور نه دا خبري وا ورېدلې ، له احمد څخه مي ډيره خوا بده سوه .ځکه هامتل دی (چي که ښه کوې بد به حتماً در رسيـږي) ته خو هوښيار وې احمده، تا به ولي دا خبري هر چا ته کولې،مور ته مي وويله :

څنګه اعتبار چي په ما لري داغسي هم يمه، تاسو ما ته وويل چي له احمد سره واده وکړه ،کنې ما واده څه کوی،ما احمد څه کوی، خو مور مي په دا خبرو خطاکړله چي ما هيڅ هم نه دي کړي او اوس نو د احمد د راتلو په انتظار وم ،چي کله به راسي او زه به يې د ټول عمر خوا وربدوم چي بيا زما نوم هم وا نه خلي، احمد نو پوره يوه هفته وروسته د شپې زموږ کره راغی ، زما پلار او مور ورغله سترې مسې يې ورسره وکړه،خو زه ډيره وروسته ورغلم ما چي سترې مسې ورسره کول په عيني سترې مسې کې يې سترګه راته و وهل، ما په زړه کي ويل چي بـچـــو زه اوته به وروسته سره ګورو،تر هر څه وروسته د خوب وخت سو او موږ ټول ځني راغلو خپلي خوني ته، احمد يواځي پاته سو. ما مي پلارته ويل :

مادر ته ويلي وه چي زه واده نه کوم ،تاسو ورته مجبوره کړم او بل هغه بله شپه چي احمد راغلی وو زه دشپې ورغلمه ،ځکه ما ته احمد ويلي وه ،چي که رانغلې زه بيا ستاسو کورته نه راځم ،نو زه ستاسو په خاطر ورغلمه اوله احمد سره مي و ليدل ، ځکه ما ستاسو خوشالي په اوبو نه لاهـــو کول ، تاسو زما او د احمد واده کولو ته ډير خوشاله واست،خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه احمد کوم چي تاسو راته انتخاب کړی وو،هغه داسي کار وکی چي ټول کلي یې په دا یوه هفته کي راباندي خبر کړ،نو زه نن ورځمه ستاسو په مخ کي او هغه ته ځواب ورکوم ځکه چي نه یې ستاسو عزت ته وکتل اونه یې خپل عزت ته ،دا چي تراوسه مو واده نه دی کړی هرچاته کیسه کوي که مو واده وکي خو بیا ټولي دنیا ته وایې ،پلارجانه ماوبخښه چي زما څخه خوابدی یې.

پلارمي راته وویل:

چي یا لوري داسي به هیڅکله هم نه کوې ،ته به له احمد سره واده کوې،خیر دی چي احمد هرڅه وایي و دي وایې ،خوته به هغه نه خفه کوې.

پلارمي نه غوښتل چي هغه ته ځواب ورکړم ،نو مي ورته وویل:

ستاسو چي خوښه نه وي نو بیانه ورته وایم،اوس ورځمه ورسره وینمه ځکه نن ئې بیا راته وویل چي زه درته انتظار یم ایا ورسم پلارجانه؟

پلارمي هم اجازه راکړه چي ورسره و وینم،نو زه هم راغلمه د احمد خوني ته ،ډیره ورته خواشینې وم چي هر څه به ورته وایې،دروازه مي ورخلاصه کړل او خوني ته ورننوتلمه.

احمد هم له ځایه را ولاړسو غوښتل یې چي لاسونه زما په غاړه کي را وا چوي، ما یې لاسونه په زور له ځانه ایسته کړل .

ماته ئې وویل:

ولي مي لاسونه نه پـرېـږدې ؟

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي لاس څه نور زه نه غواړمه چي درسره و وينم،دغه مو اخيري شپه ده . بيا زما نوم په خوله وانخلې او نه بيا زموږ کره راسې، تا ولي خلکو ته د هغه تيري شپې کيسه کړې وه،تا ته دا کيسه کول معمولي کار ښکاري،خلک خو دا نه وايي چي دوی واده کيدونکي دي،هغوی خو نور فکرونه کوي ، چي کوزده يې نه ده کړې او دی هلته سهار او ماښام ورځي ،ته په دې پوهيږې که يا ؟

احمد راته وويل:

دا خو بيخي معمولي خبره ده ،خلک دي هرڅه وايي زما يې په څه زه خو په رښتيا هم واده درسره کوم، ستا سره ټول ژوند همداسي خوشاله تيرول غواړم ،ما خپله خوشالي نسوای برداشته ولای ځکه مي هرچاته و ويل ،هغوی هم په دې خوشاليـږي،په دې کي بيا د خلکو څه ګټه ده چي بل ګمان به کوي.

ما ورته وويل:

چي ستا خبره هم صحي ده ،چي خلک زما او ستا په مينه څه کار لري خو په هغه وخت کي چي زما او ستا واده و سي هغه وخت که هرڅه هر چاته و وايې پروا نه کوي .کله چي مو واده وسو بيا که هر چا ته هر څه وايې و وايه او هر څه چي کوې بيايې کوه،نن زه د همدې خبرو لپاره درته راغلې يم،چي بيا چاته داسي خبري و نکړې په دې ته پوه سه نور نو زه ځمه درڅخه،زه ځني را ولاړيدمه خو احمد ترلاس ټينګه کړم، ما ځان ځني خلاصوی خونه يې ايله کولم،ځني زور مي کړل ځان مي ځني خلاص کی،خو بيا يې ترلاس ټينګه کړمه ما بيا ځان ځني خلاص کی،دا واري نو دومره راته خواشينی سو چي له ډيري خواشينی څخه يې پر دا مخ داسي ټينګه چپلاخه راکړه چي پر سترګو مي توره شپه سوه، زه خو ومه ورته خواشينې چي چپلاخه يې راکړه بيا خو مي بيخي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وینه ورته و ایشېدله، نو ما ته چي هم خدای (ج) زور راکړی وو داسي ټینګه چپلاخه مي پر دا مخ ورکړه او له خوني څخه را و وتلم، د را وتلو په وخت کي يې راته وويل چي نن مو اخيري شپه ده بيا به نه سره وینو .

ما ورته وويل:

چي خدای(ج) مو دي نه سره يوځای کوي ،بيا چي زما خواته را وه لا نه ګورې او نه بيا زما نوم واخلې،وروسته له نن څخه نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم،دا خبري مي ورته وکړې او له خوني را و وتم، له ځان سره مي دا فکر کوی چي دا خو مو واده نه و سره کړی تر دې حاله ورسيدو،که مو واده سره کړی وای بيخي به مو ډانګيان سره ګرځول، ډيره خواشينې وم او خوامي هم بده وه خپلي خوني ته راغلم اوپر ځاي مي پرېوتلم ،هيڅ خوب نه راتلی تر ډيره ويښه وم چورتونه مي وهل چي ښه سو ځني خلاصه سوم، ما به دا ټول ژوند په دا رقم له هغه سره څنګه تير وی،زه چي راغلمه مور او پلار مي لانه وه بيده سوي،زما څخه يې پوښتنه وکړه چي څه کيسه پېښه سوه،ما هم هغوی ته ټوله کيسه وکړه،د پلار مي ډيره خوا بده سوه ماته يې وويل چي ښه کار دي نه وکی، ما ورته وويل په دې کي زما څه ګناه ده ،دی چي زمانوم بدوي او ستا عزت ته په سپکه ګوري ،نو ما نسوای زغملای،وروسته بيا مور ټول بيده سوو،که څه هم ماته هيڅ خوب نه راتلی يو وخت و بيده سوې وم،سهار ډيره ناوخته راکښېنستمه ، د سهار چای مي تیارولې ،چي مور مي راته وويل :

چي احمد تللی دی .

ماورته وويل :

د هغه نوم بيا مه را اخله ،ښه سو چي ولاړی،د هغه څخه وروسته احمد بيا نه دی راغلی او نه بيا ما ليدلی دی. نو دا وه زما او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد کیسه چي درته ومي کړه ،ستا ماسیوا بل چاته مي ویلې هم نه ده،ما غوښتل چي تا ته هم دا کیسه مخکي له مخکي وکړم، او له هر څه دي خبر کړم، بیا مي ویل چي که درته و وایم نوبه راڅخه خفه سې او تا به هم له لاسه ورکړم ،ښه سو چي ته خپله خبرسوې او تا خپله پوښتنه راڅخه وکړه ،نور که کومه بله پوښتنه لرې چي ځواب یې درکړم .

ما ورته وویل:

یا بله پوښتنه خو نسته،خو احمد یو رقم وایي او ته بل رقم وایې، اوس زه په دوو کي حیران یم چي پر چا باور وکړم ستا دا ومنم او که داحمد دا ومنم.

زرغونې راته وویل:

چي احمد خو غلط سړی دی هر څه به یې درته ویلي وي او ما که یوه ورځ هم درواغ درته ویلي وي،نو زما خبره نه بلکي د احمدخبره ومنه .

ما ورته وویل تا خو رښتیا هم درواغ نه دي راته ویلي، اوس به دا کیسه پر همدې ځای پرېږدو زه به ګوندي نورمعلومات هم ترلاسه کړم ،دا خبره مي زرغونې ته وکړه او بیده سولو ،سهار مي چای هم له زرغونې سره وڅښلې او راغلمه کورته،په دې فکر کي وم چي دا اوس څنګه کیسه ده،احمدیوڅه وایي او زرغونه بل څه ،زرغونه هم د دروا‌غو نه راته معلومیږي او هغه به ولي دروا‌غ وایي ،کیدای سي چي احمد دروا‌غ راته ویلي وي ،خو احمد هم دروا‌غجن نه راته معلومېدی ځکه هرڅه چي یې راته ویلي وه هغه هم صحي وه او دزرغونې په ټول کور خبر وو،دا ځان سره حیران ومه چي د چا په خبرو باور وکړمه، احمد وایي زه نه یم ملامت خو زرغونه چي ده هغه ډیره چلبازه ده ، او زرغونه وایي احمدغلط سړی دی،خو زه به د دوی کیسه له کوم بل چا څخه ځان ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

معلومه وم، دا کیسه به یو څو عمر پر خپل حال پرېږدم ،کیدای سي په هر څه خبر سم،خير په دې کي درې ورځي و وتلې،نه زه د زرغونې کره ورغلی وم او نه هم د احمد دوکان ته،یوه ورځ مي د کور لپاره سودا راوړله، سودا مي واخيسته او راځمه کورته چي يو ناولده سړی په مخه راغلی او زما سره يې ستړې مسې وکړه ما هم ستړې مسې ورسره وکړه او راته وې ويل زه له تا سره کار لرم،ما ورته وويل څه کار راسره لرې څنګه کار راسره لرې دلته راته و وايه،دې ناولده سړي راته وويل چي پټ کار درسره لرم يو ګوښې ته به سو،زه هم يو غلي ځای ته ورسره ولاړم او ورته ومي ويل چي څنګه کار راسره لرې؟

دې ناولده سړي راته وويل:

چي زما نوم سمع الله دی او زه د احمد له نږدې ملګرو څخه يم، په هغه ورځ چي ته د احمد دوکان ته راغلی وې، نو احمد موږ ته ستا په باره کي وويل چي د زرغونې پلار را استولی وو.

ما ورته وويل:

زه پوه نه سومه چي ستا مقصد څه دی.

سمع الله راته وويل:

چي وروره زه تا ته د احمد په سترګو ګورم په دې کي زما کوم مقصد نسته صرف ستا او د احمد خوشالي زموږ ارزو ده ،تا ته چي احمد هرڅه ويلي دي هغه رښتيا دي، زه د قيامت په ورځ هم دغه شاهيدي ادا کوم چي احمد په حقه دی او زرغونه اوکورنۍ يې چلبازه دي، ته به يې هم شايد خطا ايستلی يې.

ما ورته وويل:

چي صحي ده سمع الله جانه زه هم درسره قانع يمه زه هم په همدې کوښښ کي يمه چي په اصلي موضوع باندي ځان پوه کړمه،اوس

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوداسي وخت دی چي په هيڅ ځاهم باورنسته او نه د باور کولو څوک پاته دي، زه به يو څو ورځي لانور هم صبر سم چي څنګه کيسه ده او څه پيښ سوي دي.

سمع الله راته وويل:

چي زما هم داغسي درسره خوښه ده خو زه دومره درته وايم چي زرغونه ډيره چالاکه او بيداره نجلۍ ده،چي تا په کوم جال کې بند نه کړي.

ما ورته وويل:

زه اوس ورسره پوه يمه،ته بيغمه اوسه زه هر څه انشاءالله سموم، ، نو مي د سمع الله سره خدای پاماني وکړه او سره رخصت سولو،د سمع الله خبرو بيخي وګنډلم دا ځکه،چي زما ډير شک پر احمد راتلی چي کيدای سي دی هم دوراغ راته وايي او دی ملامت دی،د ځان د سپيناوي په خاطرهرڅه وايي او زرغونه رښتيا وايي ځکه چي درواغو ته څه حاجت لري، خو چي سمع الله کيسه راته وکړه،نو پر زرغونه مي يو څه شک راغی چي کيدای سي دا به هم ملامته يي او فساد به هم په دې کي وي او د پخوانيو خلکو متل را ياد سو چي په دريو شيانو اعتبار کول ښه نه وي لکه ښځه ، آس او اسلحه دا درې واړه شيان د باور کولو نه دي، د زرغونې په چالاکۍ کي مي چورت وهئ چي له چا به د دې په باره کي پوښتنه کوم څوک به هغه ښه پيژني او څوک به ښه په خبر وي چي معلومات راکړي، ځکه په زړه کي مي خيره ورته پيدا سوه په خپله مينه باندي مي شک سو، خو داسي څوک مي په ذهن کي نه راګرځيدل چي پوښتنه ځني وکړمه او بل زرغونې خپل ځان داسي سپين راته ښودلی وو لکه ملايکه، بس نومي بيا د زرغونې د کور دتللو لپاره نيت و تړی چي ورځم به،نو مي د ماښام انتظار کوی چي ماښام سي

(c) ketabton.com: The Digital Library

او ورسمه او له زرغونې سره نوي خبري وکړم او دليدلو لپاره يې هم ناقراره وم ،په هرصورت ماښام سو ډوډۍ مي کور و خوړله او د زرغونې پر لور ور روان سومه، د زرغونې کورته ورغلمه ګورم چي پلار او مور يې دواړه هلته وه،خو زرغونه نه وه له دوی څخه مي پوښتنه وکړه چي زرغونه چيري ده ؟

دواړو په ډيره وارخطايي وويل:

چي زرغونه د خپلي خورلڼي (ملګري) ميلمنه وه ،دا نه ورسره تلل خو هغې نجلۍ مور ته ډيري زارۍ وکړې،نو مور هم ورته وويل بيا داهم ورسره ولاړه،نونن هلته تللې ده.

داچي يې راته وويل نو مي په زړه کي د سمع الله خبره رايادده سوه،چي راته ويلي يې وه چي زرغونه ډيره چالاکه ده چي په تا کوم فساد ونکړي نو مي دوی ته وويل:

ښه سو چي ورسره تللې ده دا به هم ديغ سوې وه،يو څه پام به يې هم په بله سي اوتاسو هم ښه کار کړی چي ورسره پرې ايښې مو ده،نو مي له دوی سره چای وڅښلې او ورته مي وويل چي د هغوو کور چيري دی؟

دواړه وارخطاسول،چي که ستاپه کاروي مور به يې راولو.

ماورته وويل:

يا اوس خو دراوستلو وخت نه دی د هغې ملګري کوريې چيري دی ؟

بيا هغو وويل دغه نږدې کور دی کور يې راته و ښودی،که څه هم دوی ډير راته ټينګ سول چي پاته سه، خو زه نه ورسره پاته کېدلم، له کوره چي يې را وتلم نو د زرغونې مور راته وويل:

چي که زرغونه دلته وای بيا هم تللې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما ورته وخندل چي هو بيا هم تلم،ځني راغلمه کورته ،په کور کي دا سودا راولويده چي راسه د همسايگانو کره د زرغونې پوښتنه وکړه ،کيداي سي رښتيا او درواغ به يې درته معلوم سي،نو راغلم دزرغونې د ملگري کورته، دکور دروازه مي په ډير غټ زړه سره وروټکول،يو لس کلن هلک را ووتی دروازه يې راته خلاصه کړه پوښتنه يې راځخه وکړه څوک يې او څه غواړې؟

ما ورته وويل:

زه د زرغونې د اکا زوی يمه،مور يې يو څه مريضه سوه،که زرغونه راخبره کړې چي کورته راسي،هغه ستاسو کره ميلمنه ده،ماته يې مورو ويل چي زرغونه راخبره کړه چي ژرراسي، که ته ورته و واې ښه به وي .

هلک راته وويل:

کور دي غلط کړی دی ،کيداي سي بل ځاي تللې وي ،زرغونه خو زموږ کره په دا کال نه ده راغلې او نه هم زما خور د هغې ملگرې ده اونه يې موږ کورته راپريږدو.

ما ورته وويل:

راغلې ده ته به نه يې په خبر.

هلک وويل:

چي زه به په خپل کور نه يم خبر عجبه خبره کوې.

ماورته وويل:

ښه دی نو ولاړ به سم ،زه ځني را رهي کيدم چي دا هلک راته وويل:

چي ستاهم انډيواله ده؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ستا په خبره پوه نه سومه،زرغونه خو زما د اکا لور ده او زه دلته د هغې مور رالېږلی یم مور یې مریضه ده او هغه یې غواړي.

هلک راته وویل:

هغه خو د ټولو د اکا لور ده ،د اکا د لور په نامه د ټولو سره انډیوالي کوي ته نو کم نه یې په خبر،ستا به هم انډیواله یې اوس هسي ماخطا باسي

دا خبري چي هلک راته وکړې نوباندي شکمن نه بلکي باوري سومه،چي ټوله کیسه په زرغونه کي ده ،هلک ته مي و خندل چي ته هم راخبر سوې؟

هلک راته وویل:

په ډېرو خبر ومه او لیدلي مي وه خو ته مي تر اوسه نه وې لیدلی، خو اوس در خبر سوم چي ته یې هم انډیوال یې.

هلک ته مي وویل:

ته یو داسي وخت را وښیه چي زه او ته دواړه یواځې سره و وینو او په همدې باره کي خبري وکړو؟

هلک راته وویل:

هر څه خبره چي کوې اوس راته و وایه زه بیا نسم درسره لیدلای . ما ورته وویل:

چي صحي ده زه د زرغونې په باره کي ستا څخه یو څو پوښتني کوم هیله کوم چي صحي ځواب راکړې؟

هلک راته وویل:

چي څه صحي ځواب یې غواړې، موږ ټوله ځني په عذاب یوو،ډېر ناولده خلک یې کور ته ځي او راځي،د دوی له خاطره دا ټوله کوڅه ورسره بد نامه ده او خلک په دې کوڅه پسي ډېري خبري

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوي،ته د دوی په باره کي نور زما څخه څه پوښتني کوې؟هغه ده خپله مور یې نه ده باندي خبره چي چیري تللې ده اوګوره له چا سره به تللې وي او زموږ کوریې ورښودلی دی زموږ دکور په بهانه ګوره چیري تللې وي، زموږ کور یې لاهم بدنامه کی، نور نو کومه بله پوښتنه سته چي درته و وایمه.

زه له هلکه څخه ډیر و شرمیدمه ،کله چي هلک دا خبري راته کولې ما خپل ځان داسي احسا سوی لکه پر اور چي ولاړ یم اوکیسه راته کوي،نو مي دا هلک ته وویل:

یا بله پوښتنه نه کوم بس دغه کفایت کوي تشکر ،ما چي هلک ته تشکر ویل د هلک پلار، هلک ته ورږغ کړی زویه څوک دی او څه غواړي؟

هلک هم ښه بیداره اوچالاکه و،داسي یې نه دي ورته ویلي چي دزرغونې پوښتنه کوي نو یې پلار ته وویل:

ناولده سړی دی کور یې غلط کړی و ما هغه کور ور وښوی کوم چي ځني ورک سوی وو.

پلار یې ورته وویل:

چي په دومره وخت کي دي لا نه دی ور ښولی؟

هلک ورته وویل:

ور ومي ښوی،نو مي هلک ته لاس پورته کي او ځني راغلم کورته، کور ته چي راتلمه په لاره نه پوهیدم ، په ځای کي پرېوتلم د خدای (ج)شکر مي و ایستی چي واده مي ورسره و نسو ، په لږوخت کي یې په دومره کیسو خبر سوم نوري پټي کیسې به یې څومره کړي وي او مور او پلار یې هم درواغ درته ویل، چي د همسایه کره میلمنه ده، بس خپل تندی مي وټکوئ چي لا به څومره نوري سختۍ و وینې، احمد

(c) ketabton.com: The Digital Library

غريب رښتيا ويل، سمع الله او د زرغونې همسايه هلک، هم نه وه ملامت چې ويل يې زرغونه ډيره چالبازه ده ،نو مې دا تصميم و نيوی چې صبا به احمد ته ورځمه او له هغه سره به دا ټولي خبري شريکوم، چې هغه په دې کي څه وايي. کله چې سهار سو نو راغلمه د احمد دوکان ته ،احمد چې زه وليدمه راولاړ سو او په غيږ موسترپې مسې سره وکړه،دننه په دوکان کي کښېنستو؛چای يې راته راوړلې او د زرغونې بحث يې راسره را واخيستی، چې څنګه دې کړه کيسه څه معلومات دې تر لاسه کړی که يا؟

ما ورته وويل:

چې دې کيسې خوزه خوار او زار کړی يمه، دومره وخت لاهم نه دی تير سوی په دومره کيسو يې خبر سومه او ډير يې و ځورولم،ته به يې څومره ځورولی يې،خير له زرغونې نه به ګيله نه کوو، له خپل قسمته به ګيله کوو.

احمدراته وويل:

ولې څه کيسه پيښه سوې ده .ما خو په خبر که؟

ما ورته وويل:

که مې کيسه درته وکړه نو زړه او غوږونه به دومره طاقت ونه لري چې وايې وري او و يې زغمي؟

احمد راته وويل:

زه خوپخوالا هم خوار او زارسوی ومه،ښه ده چې نورهم ښه خوار اوزار سم.

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

خدای(ج) دي مه خواروزار کوه،کیسه داسي ده ،نو مي له سره تر پايه ټوله کيسه ورته وکړه،چي زه او ته لاشکايت هم ځني کوو،چي ولي يې زموږ سره داسي وکړل.

کله چي مي احمدته دا کيسه کوله نو ډير زهير سو او ډيره خوابې هم بده سوه، راته وې ويل:

زه پخواهم په دې پوهېدمه چي زرغونه به له کوم بل چا سره هم مينه کوي ،خو ځان ته به مي خپله د لاسايې ورکوله چي داسي کله کيدای سي زه هم زياته مينه ورسره لرم او زرغونه هم زياته مينه راسره کوي او زماشک اوس رښتيا سو، زه هغه وخت لا ورباندي شکمن وم،چي ماته خپله زرغونې ويل چي زه له تاسره ډيره مينه کوم،خو وروسته يې زما مينه هيره کړه او خپل د خاله زوي يې انتخاب کی او اوس يې خپل د خاله زوی هم هير کړی دی او له بل چا سره مينه کوي ،نه پوهېږم د دې ښځه يې هدف څه دی ،دا دی شک مي په يقين بدل سو ما خو په رښتيا مينه ور سره کوله زه نو د دې په دا کيسو څه خبر وم او څه به خبرېدمه، چي تا نه وای راته ويلي ،زما زړه خو له هغه وخته څخه هم خوړين وو او اوس چي دي دا کيسه راته وکړه خو بيا بيخي خوړين سو او دا رښتيا ده چي په ښځه باور کول د ځان تباه کول دي،ښځي ځومره مکاري وي،په يوه ساعت کي لس رقمه کيږي په يوه حال نه وي.

ماور ته وويل:

چي ر ښتيا هم ښځه د باور کولونه وي، که دي باور په وکی ځان ته دي اور واچوی ، ښه اوس دا راته و وايه څه کوو او څه نه ورسره کوو، ځکه زه او ته دواړه د زرغونې ښکار سوي يو.

احمد راته وويله:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما خو دا خوښه ده چي له دې نه وروسته به يې پسې ايله کړو ،زه به هم لاس ځني واخلم او ته هم لاس ځني واخله.

ما ورته وويل:

دا خوښه کاردی چي بيخي يې هيره کړو،خو که مو اوس همداسي پرېښوده، نو زما او ستا غوندي به نور ځوانان هم د دې ښکار سي،زما او ستا غوندي نور به هم همداسي په اورکباب کړي،دنوروځوانانو د ښکار ښخه به يې را وګرځو،ښنګه داسي دي نه خوښه.

احمد وويل:

داغسي مي بيخي خوښه ده خو ښنګه به ورسره وکړو چي نورځوانان ددې له ښکاره وساتو.

ماورته وويل:

په دواړوسره به يو پلان ورته جوړ کړو.

احمدراته وويل:

صحي ده نن شپه ته هم يو پلان جوړ کړه او زه به يې هم جوړ کړم،که د هر چا پلان کاميابه وو نوبه هغه پلان تطبيق کړو.

ما هم له احمد سره همدا خبره خوښه کړه او ځني راغلمه کورته ،په کور کې مي چورت له زرغونې سره سو ،چي که دي پسي پرېښوده هم به دي طاقت نه کيږي او که داسي ورسره و نه کړې نور ځوانان به زما او داحمد غوندي خطا باسي او د هغوی ژوند به ور تباه او بربادکړي ،ځکه دا خو د هر چاله ژوند سره لوبي کوي ژوند يوه لوبه ورته ښکاري ،دا يو هسي کار ورته معلوميږي ،بيا مي تير سوي يادونه راپه زړه سول ، چي ما به دا ويله چي خدايه(ج) ته يې رانصيب کړې، بې زرغونې ژوندکول راته ډيرسخت او ستونزمن دي ،خدايه(ج) زه نور هيڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تا څخه نه غواړم مال او دولت نه غواړم ،فقط چې زرغونه مې نصیب سي ،هغه مي مال دولت او هر څه دي . بیا به یې دا دوکه را یاده سوه،چې خدایه(ج) څنګه زمانه سوه، یو زړه له مینې او محبت او ارمانونو څخه ډک وي او بل زړه له چمبازۍ مکارۍ او فساده،کاشکې خدایه (ج) زرغونې هم لکه ما چې دومره له حده زیاته مینه ورسره درلوده اوکوله ،دې هم په پاک زړه راسره مینه او محبت کوای ، څومره خوند به یې کړی وای،ما خو زرغونه ستا څخه خدایه(ج) پردې دنیا څه په هغه دنیا هم خپله همسفره غوښته ، خدایه(ج) بیشکه ستا او د انسان اراده سره یوه نه وي،بیشکه ته تر مور او پلار زیاته مهربانه یې ،بس مانو دغه اهــونه اوفریادونه کول خوهیڅ څه په درد نه راته خوړل ، او دا هم ر ښتیا دي چې د چا عمل ته نه بلکې د هغه زړه ته کتل په کاردي،نو مې له ځان سره خپل پلان جوړ کی چې کله احمد هم خپل پلان راته و وایه نو بیا زه هم خپل پلان ورسره شریک کړم ،خیر دغه شپه مې ترسهاره هیڅ خوب و نه کی، سهار سو او د احمد دوکان ته ورغلمه ،له ستړې مسې وروسته یې راته وویل:

چې ما خو پلان په داسې رقم سره جوړ کړی دی،چې ماښام یې کور ته د انډیوالانو سره ورځمه او په زور یې له کوره را باسمه خپل کور ته یې راولمه او ورته وایمه، چې ولې بې وفا زه خو ستا په امید تراوسه پورې ناست یم ،ته مې تل ازاره وې او زما توانایي،قدرت او عزت ته وې ،تا ما ته په خپله وویله چې واده به اوس نه کوو یو څو عمر به صبر سو واده خو اسانه دی هر وخت کیږي، او په هغه سر بیره دې نور انډیوالان هم پیدا کړل،ما به تا ته دومره مینه درکړې وه چې هیچا هم نسوای درکولای،ما څومره تکلیفونه په تا ګاللي څومره خوارۍ مې زغملې څومره مصرفونه مې دربادې کړې او ته له نورو سره هم جوړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوې، زماپه مینه کې څه کمی وو، دا دی اوس مې په زور راوستلې او په زور واده درسره کوم که ستاخوښه وي که نه وي، که ستا رضاوي که نه وي، یو څو عمر به راسره وي وروسته یې طلاقه وم، څومره خواری چې دې پر ماتیري کړي دي ، هغومره خواری به زه وربانديي راولم، ترڅو نور هم عبرت ځني واخلي، ما خو داسې پلان جوړکړی او زما دانډیوالانو هم داسي راسره خوښه ده ،زما خو دغه پلان دی ایا زما پلان دي خوښ سو؟

ماورته وویل:

چې یاستاپلان مي بیخي نسو خوښ، احمده وروره داسي به نه ورسره کوو،داسي به وکړو چې نن ماښام به زه او ته دواړه ورسو د زرغونې کور ته ،چې ټول سره یوځاي سوو،نو به دا خبره دزرغونې له پلار سره یاده کړو چې دا دی موږ دواړه راغلي یو،په موږ دواړو کي اوس چاته زرغونه ورکوی،زه او ته خو یې نه کوو خو دوی ته به داسي و وایو چې دوی څه وایي،د دوی درواغ به ځان ته معلوم کړو ځکه د درواغو منزل لنډ وي او دد وی په مقصد به پوه سو چې اصلي مقصد یې څه شي دی او بل دا چې په زور هیڅ نه کیږي که و سي هم مزه نه کوي،خلک به بد وایي او له پیغوره به خلاص نسې په نرمۍ په خوشالۍ په خندا به ورته ووایو چې کوم یوه ته یې ورکوې او کوم یو دي له موږدواړو څخه خوښ دی، که څه هم زه ځني تیریم او په کار مي نه ده، هغه مینه یې زما بس ده کوم چې مي مخکې ورسره کوله او هغه مینه به ترمرګه پوري په خپل زړه کي پټه ساتم، مګر وروسته له دې نه مخامخ ورسره مینه نه کوم،نو دغه کاربه ورسره وکړو او دا به هم ورته و وایو چې موږ ستاسو په هرڅه خبر سوي یو،خو دا خبره به هغه وخت ورته کوو چې دوی مو له خپل ټول کارو څخه خبر کړي ،کله چې خبر سوو نوبه ورته و وایو چې پس له دېنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بياداسي کار له هيڅ سره نه کوي ،نو دغه بيا زما پلان دی څه که ته څه پکښي واې هغه ستا خوښه ده؟

ما چي احمد ته دا خبري وکړې ،نو احمد شاباسی راکی چي ستا پلان صحي دی، ماښام به دواړه ورسو که الله(ج) راسره مل و،خو ته به د ماښام ډوډۍ زماسره خورې، وروسته تر ډوډۍ به ورسو.

ما هم نورڅه ونه ويل او ورسره ولاړم،ډوډۍ مي داحمد سره و خوړله او وروسته دواړه روان سولو د زرغونې پرخوا ،کور ته چي يې ور و ورسيدو ،نو دروازه بنده وه احمد ورو ټکوله ، دروازه نظرجان اکا خلاصه کړه ،نظرجان اکا چي احمدوليدی نو ورته و يې ويل: ته، ته او دا ځای، زه پوه سومه چي نظرجان اکا وارخطا سو ،نو زه ورمخته سومه او ستړې مسې مي ورسره وکړه ،وروسته موږ درې سره ولاړلو دننه کورته اوپه خونه کي کښېناستو، د زرغونې مور هم راغله او زرغونه هم راغله له موږ دواړو سره يې ستړې مسې وکړه، زرغونې زما سره ښه ستړې مسې وکړه ،خو د احمد سره يې په مات زړه ستړې مسې وکړه او نظرجان اکا زرغونې ته وويل چي دوی ته ډوډۍ تياره کړه .

ما ورته وويل چي ډوډۍ خو مو خوړلې ده او چای مو نه دي څښلي، چای دي راته راوړي.

زرغونه هم ولاړه په چايو پسي ، ما او احمد ته يې چای راوړلې د زرغونې د لاس چای وې څومره خوند به يې کړی وي،نظرجان اکا احمدته وويل:

دا ډيرعمر تيرسو هيڅ درک دي نه وو ، زموږڅخه خوا بدی سوی وې ؟

احمد ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هیڅ کله هم له هیچانه نه یم خفه سوی او نه خفه کېږم
تاسي خفه سوي واست ،زه خو دورځي په دوکانداری اخته یمه او دشپې
له خوا څخه ډیر ستړی ستومانه یم کورته ولاړ سم اوبیده کېږم،احمد
نور هم غوښتل چي یو څه ورته ووایي ، نو مي احمد ته سترګه و وهله چي
کار مه په لره، کوریې ودان نو ده هم نور څه نه ورته وویل صرف دا خبره
یې لاورته وکړه چي دکور له خوا راباندي بندیزونه هم وه ، نو په همدې
خاطر زه نه راتلمه.

نظرجان اکا ورته وویل:

هو موږ خوارانو ته نو کله څوک وخت پیدا کولای سي چي
پوښتنه مو وکړي، دوی دغه پوښتني اوګیلې سره کولاې ، ما احمدته
وویل دا ګیلې اوس پرېږده راځه اوس اصلي موضوع ته په ګیلو اوس څه
نه جوړیږي.

احمد هم راته وویل:

چي صحي ده موضوع ته ورته شروع کړه.

نو ما هم نظرجان اکاته وویل چي مونږ خو دا دی دواړه راغلو
او دواړه درته حاضر یو ،تا راته ویلي وه چي ما خو زرغونه له احمدسره
واعده کړې ده،نو اوس زرغونه ته چاته ورکوې؟ ،که یې ماته راکوې نو
احمد په ما راضي دی ،که یې احمد ته ورکوې زه درباندي راضي یم
اوکه یې احمد ته ورکړې زه به خوشاله هم سم ځکه ترما دی ډیره مینه
ورسره کوي؟

نظرجان اکا وویل:

چي ولي نه تاسي دواړه ښه ځوانان یاست او زما دواړه خوښ
یاست زه په تاسو دواړه خوشحاله یم چي زما لور په تاسو کي د هر یوه
سي زه درباندي ډیر خوشحاله یمه ،داچي ته او احمدسره راضي سواست

(c) ketabton.com: The Digital Library

یاست،نور نو دا خوښه او انتخاب خپله زرغونې ته پرېږدم،ځکه اوس زه تاسي نسم انتخابولي ماخپله واعده پرځای کړه، له احمدسره مي دغه واعده کړې وه چي زرغونه به ستاوي اوزه يې تاته درکوم،اوس چي دواړه راغلي یاست نو انتخاب به دزرغونې او مور يې وي،هر يو چي يې په تاسوکي انتخاب کی هغه ته دي دا دوستي مبارک وي،مخکي زما خوښه وه خو اوس دا خوښه دوی ته پرېږدم .

ماور ته وويل:

دا اختيار ولي اوس دوی ته ورکوې،مخکي به دي هم دا اختياردوی ته ورکوی په دې کي بيا ستا څه مقصد دی چي له خپلي خوښي تېرېـږې او خوښه دوی ته ورکوې؟

ماچي نظرجان اکا ته دا خبري وکړې نو زرغونه راباندي راوغورځیده او راته و يې ويل:

اوس هر څه زما په خوښ دي ځکه زه اوس په هرڅه پوهېدلې يمه،زه نه ستا سره او نه د احمد سره واده کوم،ځکه ما دافيصله کړې ده چي زه بايد د خپل پلار او مور خدمت وکړم ،که زه واده وکړم نو به زما پلار او مور څنګه خپل خدمت په يواځي سره و کولای سي او بل زما عمر لا د واده کولو نه دی، زه تر اوسه لا کوچنی يم او واده کولو ته اماده نه يم،زما اوس په دې سر خلاص سوی دی چي د ځوانۍ او واده کولو د ژوند ډېر توپير سته او د واده په ژوندکي چاته ډېر مسوليتونه وي، چي زه هغه مسوليتونه اوس نسم پرځای کولای او ترڅو چي هغه مسوليتونو ته چمتو شوې نه يم واده نه کوم،واده خو هر وخت کيږي،زرغونه وار په وار جدي کيده،ترڅوخپل پلار او مورته يې وويل:

چي تاسي ولاړ سی زه د دوی سره ښه پوهېږم تاسي بې غمه پرېوزی،زه له دوی سره نن فيصله کوم اوتاسي به سهار له هر څه نه خبر

(c) ketabton.com: The Digital Library

سئ ،هغوی هم دواړه ولاړل خپلي خوني ته،مور درې سره پاته سولو،زرغونې خبري شروع کړې خپل ځان یې سپینوی چي تاسو زه ډیره و ځورولم ،زه مو بې اوره پخه کړمه،پر ما مو ډیر ظلم کړی دی دومره ظلم مو پر ما کړی چي بیخي زه مو بد نامه کړمه او تاسي لکه چي ما بدنامه کوئ،زما په بدنامی پسي مو پایڅې راپورته کړي دي ، بل ښه مو هیڅ نه د ي را رسیدلي،نه یې را رسوي .

ما ورته وویل:

مور. تا نه بدنامه وو ،تا مور. بدنامه کړو او خپل کور کلی دي هم ټول بد نامه کړی،ستا له وجي ټوله کلی بدنامه دی ټوله دنیا در خبره سوې ده ، ته نور مور. ته ځان مه سپینوه نو مي څه چي کیسې له هر چا چي مي اوریدلي وې هغه مي ټولي ورته وکړې ،بیامي ورته وویل:

چي زه خو تر دا اوسه هم ستا په کیسو باور نه کوم او نه مي زړه ته لویږي چي ته به داسي کارونه کوې، مور. ستاسره ظلم نه دی کړی تا له مور. سره ظلم کړی مور. خو هر څه درسره کوله ،مګر تا زمور. مینه او محبت له خاورو سره خاوري کړل.ولي دي داسي کول، اول دي احمد د میني په جال کي بند کی او وروسته دي زه د میني په جال کي بند کړمه او نور به دي څومره ډیر په جال کي بند کړي وي.

بیا احمد ورته وویل:

رښتیا هم تا داسي کارونه کړي دي چي زما عقل یې بیخي نه مني،تا زمور. له ژوند سره لوبي کړي دي ،زمور. مینه یو لوبه درته ښکارید ه،ولي دي داسي راسره کول،ما ستا په خاطر هر کار کوی او ما به دا ویل چي ته هم هر کار را سره کولای سې ځکه زماسره مینه کوې،خو هر څه دي په اوبو را لاهو کړل،زما مینه درته مسخره معلومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوه ،خوزه څه خبروم چي ته به داسي بې وفا يې ،په ظاهره کي خو وفاداره معلومېــږې خوپه باطن کي....څه در ته ووايم.

زرغونې چي زما او احمده څخه دا خبري وا ورېدلې، نو پوه سوه چي زما له هر کاره خبر سوي دي،نو په دې ويلو سره شروع سول ،زه ستاسو هر څه منمه اوهرڅه مي کړي دي ، نن زه تاسو ته د ځان په باره کي مکمل معلومات درکوم، زه منمه زه ستاسو د دواړو ګنهګاره يمه او تاسي ته ملامته يمه، ښه سو چي تاسي راباندي خبر سواست او دا دی اوس دواړه حاضر ياست زه ستاسو په شان شل نور عاشقان هم لرم، په دې خاطر چي د دې کور مشره او کشره زه يمه،ياني ټول د کور ضرورت زه پوره کومه ،ځکه پلار مي سپين ږيری دی هيڅ کار نه سي کولی او مور مي هم سپين سرې ده د خواری کولو او د بل د مزدوری کولو نه ده،نه مي د پلار جايداد سته او نه مي هم د مور کوم جايداد او ستمني سته،نه ورونـه يا داسي خپلوان لرم چي هغه زموږ سره مرسته او همکاري وکړي او مجبوره يمه چي له تا سره د احمد سره او د نورو سره په دغه رقم انډيوالي وکړمه او د کور ضرورت له همدې لاري پوره کړمه ما تاسو ته نسواى ويلاى، چي زه له همدې خاطره ستاسو سره او هم له نورو سره مينه کوم،تيره شپه چي ته راغلی وې، رښتيا هم زه دهمسايه په کور کي نه وم، له يوه بل سړي سره تللې ومه او تر سهاره ورسره ومه سهار چي له هغه ځايه راغلمه ،مور او پلار مي راته وويل چي دی راغلی وو او موږ داسي ورته وويل زه خوشاله سومه چي ته بير ته تللی وې،زه نو خبره نه وم چي ته به دهمسايه کره ور ځې او زما پوښتنه به له دوی څخه کوې، بيا يې احمد ته وويل:

يوه شپه ته هم نابېره زموږ کور ته راغلې موږ په تا نه وو خبر چي ته به راځې، هغه ځوان چي اسدالله نومېدی هغه زما د خاله زوی نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وو ،موږ ټولو درواغ درته وويل هغه هم زما ستاسو په شان عاشق وو او نور عاشقان هم لرمه، تا غوښتل چي زما سره واده وکړې او هغه هم ډير ژر،ځکه ته ډير جدي وې نو موږ ټولو دغه پلان جوړ کی چي اسدالله به زه خپل د خاله زوی کوم او تاته به وايو چي زموږ د ټولو اسدالله خوښ دی او زموږ خپل د خاله زوی هم دی او ما به د خاله زوی ته ورکوي، او ستا زړه مو په دغه رقم سره در ماتوی ،ترڅو زما څخه دي زړه صبر سي او ما پرېږدې او هغسي هم و سول موږ چي څه غوښتل هغه و سول او په خپل کارکي کامياب سولو زه به تاسو ته خپله ټوله کيسه وکړم چي ولي زه دې کار کولو ته مجبوره سوم، او ولي دا کارکوم اوس خوبې له هغه څخه هم ټوله کيسه تاسوته معلومه ده اوزه به تاسو ته خپله د مجبوری کيسه هم و وايم،څه وجه وه چي دې کارته مجبوره شوم او ولي مي داکار کوی.موږ ډير بې وسه سوي وو،يوې خواته مو مخ نه ګرځيدی حيران وو چي څه وکړو،نومي يوه ورځ پلار دا کليوالوته وويل:

چي زه ډيرمجبوره او بې وسه سوی يم،که زما سره څه کمک او همکاري وکړی،ځکه زه اوس دکارکولو توان نلرم اونه کار کولای سم،له خيرغوښتلو څخه مي وژغوری،نه مځکه لرم نه جايداد لرم نه مي خپلوان سته،چي له هغوی څخه مرسته و غواړم،نو دخدای(ج) او د هغه درسول (ص) په خاطر زما سره مرسته وکړی، خوهيچا مرسته ورسره و نه کړه او هريوه به ورته ويل کار څنګه نسې کولای ځان مه اچوه هرڅه کولای سې،پلار بېچاره به بيرته نا اميده کورته راغلی،ډيري شپې او ورځي موږ وږي اوتږي تيري کړې ، هيچا مو فرياد نه اوريدی،موږ ټوله به حيران وو چي څه وکړو،يو څو وخت مي مور دهمسايه ګانو د کورکالي پريمنځل او د هغوی ختې يې هم کولې او زموږ لپاره به يې يوه ګوله ډوډۍ تياروله،يوه ورځ يي دومره کالي پريمنځلي وه چي بيخي تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریو ورځو پوري له ځایه نسوای ښوریدای،دومره دوا وي مو ورباندي وکړې چي څه پیسې مو درلودې هغه ورباندي ولاړې او ډاکټرانو له درانه کاره څخه منعه کړل چي دروند کار به نه کوې،مورته مو زما او زما د پلار طمعه وه هغه طمعه مو هم ځني وخته،اخیرته پلارمي په بازارکي فقر(خیرات) ټولول شروع کړل،په ټوله ورځ کي به یې چي هغه ډیري پیسې ټولي کړې نو به سل یا یو نیم سل افغانۍ سوې، یو څه موده مو هم په دغه رقم سره ګذاره کوله خوصحي ګذاره مونه کیده،ترڅو ما دا تصمیم و نیوی چي زه هم باید کاروکړم، هغه وخت زماعمر پنځلس کاله لا نه وو،نو ما هم د مور په شان د همسایګانو د کورکالي او د خټو کار کول شروع کړ، زه نوپیغله وم دا پیغلتوب راته سور اور وو،کنې ما هر کار کولای سوای او ښه په اخلاص مي د هر چا کار کوی ،خو چي هرځای به وم په کورکي به چي وم ،نو ټولو به دا راته ویل چي ته خو پېغله یې ولي دي پلار او مور نه ورکوي په تا خو یې غاړي بندیږي تا خو باید ورکړي،ما به له ځان سره ویل چي زموږ څه حال دی په یوه ګوله ډوډۍ پسي حیران یو او دوی څه غواړي ،دوی به چي ماته دا خبري کولې نو زه به ډیره زهیرېدمه،خو موږ ډیر مجبوره وو د هرچا خبري مي پرځان قبلولې که به یې هر څومره ترخې خبري راته کولې ، ما به هیڅ هم نه ورته ویل چي تاسو نو زما له حاله څه خبریاست، خو د دوی خبري مي پرځان وړلې،مابه ویل چي دوی راڅخه خفه نسي، نو یوه ورځ د پخوا په شان د همسایګانو کورته ورغلمه،دروازه چي مي ور خلاصه کړه ،ګورم چي په دروازه کي د هغه کور سړی ولاړ دی،ماته یې وویل څومره وځنډېدي زه دڅه وخت راهیسي درته منتظر وم.

زه ډیره وبېرېدمه او ورته و مي ویل چي له مخي مي لیري سه،خوده راته وویل ولي لیري سم،زه خو مرسته او همکاري درسره

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم له دې هره ورځ کاليو پرېمينځلو څخه دي خلاصوم،ما دا ګمان وکی لکه چي رښتيا هم مرسته راسره کوي،ذکات يا خيرات راکوي نوماته يې وويل چي راځه په ماپسي،زه هم ورپسې سومه د کور يوې خوني ته يې بوتلم چي هلته هيڅوک نه و، ،نو جيب ته يې لاس کی او لس زره افغانۍ يې را و ايستلې او راته وې ويل چي دومره زياتي پيسې همېشه در کوم،خو چي زما خبره ومنې.

ماورته وويل:

څه رقم خبره ده.

نو يې زما د عزت د غوښتلو طلب راڅخه وکی.کله چي يې دا راته وويل نو مي پر سترګو توره شپه سوه او و مي ژړل چي ولي داسي راسره کوې.ته نه شرمېږې چي ماته د دغه کار وايې،له خپلي ښځي او کوچنيانو څخه دي و شرمېږه،څلور زامن او دوې لوراني يې درلودی،که هغه خبرسول نو به بيا څه کوې.

خوهغه ظالم راته وويل:

چي هغه نوڅه خبريږي.

ماورته وويل:

چي دغه پيسې په خير او ذکات کي راکړه، ډيري دعاوي به درته کوم،خوهغه زما د دعا وو په کيسه کي نه وو،نفس او شيطان وربانديي زورکړی وو،ما ډيري زاری ورته وکړې چي ته زما عزت په دغه لسو زرو غواړې او زما ژوند را برباده وې،ته زما ژوند او راتلونکي ته نه ګورې،خوزما هيڅ خبره اثرنه وربانديي کوي،ما چي به خپلي بې وزلی او خپلي بې کسی ته او بيا به مي د ده ظالم دالس زرو افغانيوته وکتل،زه خو نو پيسو ته ډيره مجبوره ومه،نومي ورته وويل چي زه دې ته تياره يم چي خپل ټول ژوند راتلونکې او عزت پرتا د لسو زرو افغانيو په بدل کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

خرڅ کړم ،نو د هغه ساعت په اړه به څه درته وه وایم چي څنګه پر ما تیر سو ،نه یې زما معصومیت ته وکتله نه یې زما مجبوری ته وکتله،لکه وږي لیوه ته چي په لاس ورغلې وم ،هم هغسي یې زما عزت له خاورو سره خاوري کی او په اخیرکي یې راته وویل ګوره چي څوک در خبر نسي او هیچا ته و نه وایې.

ماورته وویل چاته به نه وایم خو الله (ج)ته به څه ځواب وایې،هغه خو در خبر سو ،دا خبري مي د ژړا په حالت کي ورته وکړي،خو دا ویلو هم پرده ظالم هیڅ اثر نه کوی،نو پیسې یې راکړې او ځني راغلمه کورته ،کورته چي راغلم،مورمي راته وویل ولي دومره وختي راغلې لوري،نن لکه چي د چا کره کارنه وو؟

نومي مورته مخکي له ځواب ورکولو دومره وژړل ،دومره مي وژړل چي همسایګان راباندي خبر سول ،زما ژړا چي مي مور ولیده هغې غریبي هم راسره وژړل ،دا خو په دې نه وه خبره چي ما خپل عزت د لسو زرو افغانیو په بدل کي خرڅ کړی دی،ماته یې و ویل:

څه وکړو له هري خوانه لاري راباندي بندي سوې،که هرڅوک هر څه درته و وایي ته به یې زغمې،ته خو زمالور یې ته باید لویه سینه ولرې،زه په تافخرکوم،چي ستا په شاني لور لرم،ایا بیا ګاونډیانو کوم پیغور درکړی دی؟

ماورته وویل:

چي یا مورکی ! ماته هیچاپیغور نه دی راکړی او نه زه د چا د پیغور په کیسه کي یمه،نن مي مورکي داسي یوکارکړی دی ،چي بیخي درته ویلای نسم ،ما نن د لسوزرو افغانیو په بدل کي خپل عزت،ژوند او راتلونکې پر یو وږي لیوه قربان کړه ،ما خپل عزت د خپلي بې وسی او غریبی له وجي قربان کړه،ما ستاسو نوم او ننګ ته نن په سپکه ستر ګه

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکتل،زه نور د ژوند کولو حق نلرم،ما مړه کئ موري،زما پلار له دې حاله مه خبروه که خبر سو،زهره به یې و چوي،هغه خو دا پیغور نسي برداشت ولای،دا خبره چي مي ورته وکړه نو بیامو په دواړو دومره په زوره وژړل چه له حده واوښته،مور خوبیخي مهربانه وي پر خپل اولاد یې یوه لحظه درد هم نه پیرزو کیږي،ماته یې وویل:

لوري په دې کي ته څه ملامته یې، دا خو ټول له مجبوری څخه تا کړي دي ،دا خو تا له بې کسی څخه دا کارکړی دی،تا خو د خپل هوس لپاره خپل عزت نه دی قربان کړی،کوم وخت چي ټولي لاري بندي سي او یوې خواته د چا مخ نه اوړي ،نوضرور به یو کار نه یو کار کوي،څوک چي مجبوره سي مړی کوي،غلاوي کوي،ته دي له پلاره څخه بیغمه اوسه،هغه زه پوهومه،موږ په تا فخر او افتخار کوو،چي تا زموږ لپاره خپل عزت قربان کړ،مور چي مي دا راته وویل نو یې بیا ژوند کولو ته امیدواره کړم او هغه نو یوورځ وه چي راباندي تیره سوه،الله(ج) دي زما پر دښمن هم داسي ورځ نه ورولي،په ژوندکي مي هغه تر ټولو ورځو ترخه ورځ وه، پلار مي هم زما له کاره خبر سو،هغه هم لکه زما مورچي راته ویلي وه راته وویل،نو تر ډیره وخته پوري به زه هغه ظالم ته ورتلم پیسې به مي څني اخیستلې او خپل عزت به مي باندي خرڅوی،ترڅو دا دی تردې ځا یه را ورسېدلم ، ایا په دې کار کولو کي زما ګناه سته؟

زه نه د میني کولو لایقه یمه نه په زړه کي د چا د میني د ساتلو، زه یوه فاحشه ، بدکاره او بد نصیبه یمه، اوس نو تاسي او خدای(ج) سره پرېږدم چي ایا زه په دې کار کولو کي ملامته یمه؟ په دغه ویلو سره یې په زوره زوره وژړل،کله چي ما او احمد د زرغونې دا ترخې خبري وا وریدلې نو موږهم ورسره په ژړا سولو ،دریو سره دومره وژړل

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي بيخي زيات ،وروسته له هغه نه ما په زړه کې وويل چي ولي به مي قسمت او تقدير داسي راسره کول ،ولي به مي مينه داسي کيده،نو له دې بې وفا او ظالمي دنياګۍ څخه ډير په تنګ سومه، چي کاشکي مړ وای دغه حالت خوبه نه راباندي راتلی او نه به مي دا حال ليدای ،خو هيڅ نه کيدل او د احمد په زړه نو نه وم خبر چي څه به يې په زړه کي وه او څه افسوز، ارمان او فرياد به يې کوی،پس له ډيره وخته ټول سره چپ وو،چي زرغونې بيا وژړله او وويل:

زه تاسو ته ډيره ملامته يمه، ما ستاسو سره ډير ظلم کړی دی، اوس که تاسي هره سزا را کوی زه يې د سر په سترګو منمه زه ستاسو ګنهګاره او مجريمه يمه ،خوکه زه په دا کار کولو کي ملامته يمه نو تاسي راته ويلای سئ،ماچي هر کار کړی دی مجبوري راباندي کړی . دمستۍ او د هوسه مي دا کار نه دی کړی.تاسي راته و واياست چي که زما پرځای بل څوک وي داسي به وکړي که يا؟

احمد چي د زرغونې دا حال او د اوښکو ډکي سترګي وليدلې نو، ور ولاړ سو او په غيږ کي يې ټينګه ونيوله او ورته و يې ويل:

هر څوک داسي کوي لکه تا چي وکړل، موږ وروسته له دې نه تا هيڅ نه ملامته وو او نه تاته کومه سزا در کوو ،خو يوه دا خبره در ته کوم چي تا اول موږ خبر کړي وای، چه زه د پيسو له پاره مينه کوم ،نو موږ به ولي تا ته په زړه کي د ميني کور جوړ وئ، موږ دي تباه کړلو په اوردي و سوځولو،د نورو د ميني کولو دي بې برخي کړلو او هيڅ وخت مودانه غوښتل چي له بل چاسره مينه وکړو،اوس چي دي تر دغه حاله را و رسولو چي دومره ډير غمونه، دردونه، تکليفونه ، خوارۍ مو تيري کړلې او تر دا اوسه په همدې هيله او ارمان يو چي کله به ستا سره د يو ځای کيدو انتظار ختم او خوبونه به مو په رښتيا بدل سي، که تا په اول

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي خبر کړي واى نو به دغه حالت ته هيڅ کله نه رسيدو، نه به غمونه وه نه به فکرونه او نه به له خپله تقديره ګيله من وو،يوه اوږده ساه يې وکښله او چپ سو.

زه پوه سومه چي ډير خفه سو، نو دلاسايي مي ورکوله او ورته ومي ويل خبره خو اوس تر دغه ځايه راغلې هيڅ په درد نه خوري زرغونې خو ټول حال راته و وايه، کوريې ودان اوس چي يې هم په رښتيا خبر کړلو،زه له دې نه نوره هيڅ ګيله نه کوم ،هرڅومره خوارى چي د دې له لاسه راباندي تيري سوي دي هغه ټولو ته يې نن ځواب ورکى ،په خپله خوله يې وويل چي د مجبورى څخه مي دا کار کوى ،هرڅه يې ومنل چي کړي مي دي ،کنې دا د اوس زمانې نجوني خو بيخي ځانو ته ملائيکي وايي چي موږ خو داسي يو... زرغونې خو په خپله خوله اقرار وکى او هرڅه يې و منل له دې وروسته به دواړه د انډيوالى او دوستى لاس ور کوو او که چيرې مو کومه مرسته په وسه ورسره پوره وه ورسره کوو به يې، زه او ته دلته هم بايد ځانونه نيک بخته وګڼو چي ما او تا يې په شرسره اخته نکړو،نه يې ستا طرف کوى او نه يې زما،ايا ما چي کومي خبري درته وکړې صحي دي که ته کوم بل نظرلرې نو راته و يې وايه ؟

احمد راته وويل:

صحي ده زما هم دغه ستا نظر خوښ دى ،خو زما دغه نن شپه له زرغونې سره اخيري شپه ده زه وروسته له نن شپې څخه بيا نه ورسره وينمه او زما لخوا ورته اجازه ده چي له هرچا سره واده کوي و دي يې کړې زه کار نه په لرم او هره همکاري هم ورسره کومه ، چي دا وايي زه هغسي ورسره کوم ،نور نوڅه ورسره وکړم؟

زرغونې وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

نور څه نه درڅخه غواړم اوس هم خوشاله يمه چې تاسي زما سره همکاري کوی او زما ګناه مو را وبخښله دغه ماته هرڅه دي، ما خو تاسي له هرحاله څخه خبر کړاست، خو چې تاسي په ما نور څوک خبر نه کی،په حقيقت کي څومره بده خبره ده چې بيا ټول ښار بد راپسي وايي او هر چيرې به مي سترګي ټيټي وي او يوه ځای ته به هم نه سم تللای او هر څوک به نفرت راڅخه کوي.

ما ورته وويل:

هيڅوک خپله مينه نه بدنامه وي او نه چا خپله مينه توهين کړې ده او اوس خو موږ ستا ملګري يو،که ښه مو در و نه رسيږي بد خو مو بيخي نه در رسيږي.

احمد هم ورته وويل:

خپله مينه هيچا نه ده بدنامه کړې ته بې غمه اوسه چې له دې رازه به هيڅوک خبر نه سي او نه موږ څوک له دې رازه خبروو،که کوم څوک له موږ څخه خبر سي دا هم زموږ بدنامي ده ستا بدنامي نه ده .

زرغونې وويل:

کور مو ودان زما سره مو ډير ښه کړي،زه ستاسو ښه هيڅکله نه سم هيرولای ،ما ته خو مو هرڅه راکړي دي ،تاسوته دي خدای (ج) در کړي، اوس نو زه ځمه تاسو دواړو ته چای پخوم.

موږ هم اجازه ورکړه او دا ولاړه په چايو پسي زه او احمد پاته سولو،احمد يوه سړه ساه و ايسته ،ما پوښتنه ځني وکړه چې بيا دي کوم څه په زړه سول؟

احمد وويل:

چې هيڅ هم نه دي راپه زړه سوي،خو دا ښه و سول چې د زرغونې له رازه خبر سولو ،يو متل دی چې په دريو شيانو باندي هر وخت

(c) ketabton.com: The Digital Library

جنګ کیږي،لکه پیسې، مځکه او ښځه ،که تا زه نه وای خبر کړی له دوستۍ به مو دوښمني سوې وای ،زه ستا ښه په هیڅ ډول نه سم ادا کولای.

ماورته وویل:

چې رښتیا هم داسي خو ده زه بیا له تا نه ډیر خوشاله یم ،که تا ما ته خپله کیسه نه وای کړې نو زه به د زرغونې د کارو څخه نه خبریدم، تا زه دې ته مجبوره کړمه چې په زرغونې پسي پوښتـــنـي وکړم او زه او ته دواړه نیک بخته یو چې دوښمني مو په دوستۍ بدله سوه .

احمد وویل:

دا راته و وایه چې ته له نن شپې څخه وروسته څه ورسر ه کوې، پرېږدې یې؟ ورته راځې؟ مینه ورسره کوې؟ نه یې ورسره کوې؟ څه کوې؟

ماورته وویل:

پاکه مینه خو له نن شپې نه ختمه سوه او نه به د میني په سترګه بیا ورته ګورم، دوستي ورسره کوم که کوم وخت رایاده سوه ورته راځمه او پوښتنه به باندي کوم یوازي یې نو چیري پرېږدم ، خو ته دا راته و وایه خپلو انډیوالانو ته څه وایې هغه خو هم ورته خواشیني دي هغه به څنګه راضي کړې،چې مازرغونه پرې ښوده؟

احمد وویل:

هغوی ته مي پلان جوړ کړی دی، چې ته او زه او هم د زرغونې د خاله زوی ټوله هلته سره یوځای وو، نو مو زرغونې ته وویل چه په موږ کي کوم یو ستا خوښ دی او له چا سره واده کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو زرغونې خپل د خاله زوی انتخاب کړ او د خاله زوی یې ماته خپلې ټولې پیسې راکړې کومې چې ماورکړې وې، د خاله زوی یې ډیر ښایسته ، تعلیم یافته او پیسه داره ځوان وو،موږ دواړه هم په هغه خوشاله وو او زرغونه مو په خوشالۍ ور وبخښله،ځکه تر موږ ډیره مینه هغه له زرغونې سره کوله او زرغونې هم له موږ نه زیاته مینه د خاله د زوی سره کوله، که مې انډیوالانو نه راسره منل نو به بیا تا ور ښیم چې له تا پوښتنه وکړي او ته به هم همداسې ورته و وایې لکه ما چې ورته ویلې وې.

ما ورته وویل:

اوس د درواغو شاهیدي هم راباندې وایې.

احمد راته وویل:

چې څنګه یې کوې په جنګ او مینه کې هر څه جایز دي،خیر دی زما لپاره دا یوه ناحقه شاهیدي هم و وایه، ځکه که هغوی خبر سول چې داسې کیسه ده او دوی پرېښودل نو د ټول عمرلپاره به راڅخه خوابدي سي او بیا به راباندې خاندي او پیغور به راکوي چې ده خو هم مینه کول.

ما ورته وویل:

بیغمه اوسه ما له تا سره مسخرې کولې،دا خو ډیر اسانه کار دی که هر څومره سخت کار وي زه یې درته کومه ،ته له هر څه نه بېغمه اوسه زه هر څه درته سموم زه او ته خو دوستان سولو راځه چې دا دوستي په وروګلوي بدله کړو دا دی د ورورګلوی لاس مې درته نیولی،غواړم چې زه ستا او ته زما ورور سې؟ احمد هم د ورورګلوی لاس راکی ،موږ خپل لاسونه لا نه وه سره ایله کړي، چې زرغونه له چایو سره راغله او و یې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په نظر لکه چي د لاسونو زور سره معلوموی؟
مونږ ورته وویل:
چي یا د لاسونو زور نه معلوموو بلکې د ورورګلوی لاسونه مو سره ورکړل.
زرغونې وویل:
دا خو ډیرښه کار و سو،زه هم دربانديي خوشاله سوم ،د دې خوشالی په زیري کې به چاي درکړم.
احمدورته وویل:
په چایو غاړه راباسې.
ماورته وویل:
د زرغونې خو جلا چای وي ،هر څوک خو داسي چای نسي پخوالی، وروسته زرغونې موږ ته چای رواچولې او راته و یې ویل:
تاسي دواړه دي د همېشه لپاره خوشاله و اوسی ،خو زه له تاسو نه دا پوښتنه کوم، څنګه سره یو ځای سواست او څنګه دلته راغلاست دا عجبه نه ده ؟
ماورته وویل:
چي دا خو ستا د میني زور وو ،چي موږ یې سره یوځای کړو او تر تا پوري یې دلته را وستو او دښمني یې په ورورګلوی را بدله کړه،ستا دي کور ودان وي ، موږ دي له دښمني څخه و ژغورلو.
احمد هم ورته وویل:
چي رښتیا هم ما خو پرتا سر ایښی وو ،ما به دا ویل چي که زرغونه زما څخه پرته له بل هر چا سره واده وکړي زه به هغه وژنم ،که بندي کېږم ، که اعدامېږم او که له وطنه ورکېږم ،خو د ځان پروا مي نه کول ځکه چي هیله مي درلودله چي ته فقط اوفقط زما سې پر بل چا مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه پیرزو کېدې،خو هغه خوبونه مي رښتيا نه سول چي درته ليدلي مي وه،خير هر څه په اوبو لاهو سول، اوس يو څه رانږدې سه چي زړه مي درباندي تکيه سي ،ځکه نن مي اخيري شپه ده درسره ،بيا نه راځمه او نه بيا درسره وينم .

زرغونې ورته وويل:

چي داسي به نه راسره کوې، ما به يواځي هيڅکله هم نه پرېږدې، که په هفته کي نسې راتلای نو په مياشت کي خو يوه شپه حتماً راځه .

احمد ورته وويل:

فکر نه کوم چي بيا به درته راسم،نو يې د يو څو دقيقو لپاره زرغونه په غيږ کي ټينګه ونيول.

وروسته يې ورته وويل:

که وروسته له دې نه مړ هم سم هيڅ پروا نه کوي ، شکر خدايه(ج)چي خپله مينه مي په خپله سينه کي تر اوسه کلکه ساتلې وه او له دې نه وروسته به يې هم په خپله سينه کي ساتم.

وروسته يې زرغونې ته وويل:

ماته ځای را واچوه زه بيدېږم خوب راځي، تاسي پوه سه او کار مو.

زرغونې هم ځای ور وا چوی او احمد بيده سو ، زه او زرغونه پاته سولو.

ما په مسخره سره ورته وويل:

ماته خوب راغی ماته هم ځای را واچوه.

زرغونې و خندل او و يې ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

احمد ته خو خوب ورتلی چي بیده سو،ته خو بیخي نسې راڅخه بیدېدلای.

ماورته وویل:

خوب راغی له خوب سره خو نه کیږي څه ورسره وکړم،ځای را واچوه په ځای کي به خبري سره کوو.

زرغونې هم ماته ځای واچوی، زه په ځای کي پرېوتلم او زرغونه مي له څنګ سره کښېنسته.

ماورته وویل:

چي ته هم دلته پرېوزه .

زرغونې وویل:

که درسره پرېوتلم خو ب به راسي، زه دي له څنګه سره کښېنم او خبري درسره کوم.

ماورته وویل:

ښه نو یو کیسه راته وکړه زه به درته غوږ سم.

زرغونې راته وویل:

احمد خو بیا نه راځي ،ته خوبه حتماً راځې ما به یواځي نه پریږدې ،په هفته کي یا په میاشت کي خو باید راسې.

ماورته وویل:

زه دي یواځي هیڅکله نه پرېږدم ،خامخا پوښتنه درباندي کوم ته بې غمه اوسه،تر سهاره پوري ښه خوږ باڼدار وکړی، شپه مو په خبرو باندي تیره کړه سهار لمر لانه وو را ختلی، چي احمد هم راکښېنستی او و یې ویل:

تر اوسه نه یاست بیده سوي؟

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

داغه دی چي همدا اوس راکښېنستو.

احمد راته وویل:

ما خطا باسې، ستاسو خوښه ده ،زرغونې ته يې وویل:

زه نو درڅخه ځمه ما ته اجازه راکړه.

زرغونې ورته وویل:

چای خو وڅښه بیا ولاړ سه.

احمد بهانه ورته وکړه ،چي نن مي له انډيوالانوسره وعده کړې ده ،چي چای به په دوکان کي یو ځای سره څښو،په همدې خاطر ځمه کنې ستا چای خو په میلون ارزي ،نو همدا يې ورته وویل او ولاړی.

زرغونې ما ته وویل:

زه ځمه چای تیاروم خو چي ته ولاړ نه سې ..

ما هم ورته وویل:

چي زه نه ځمه چای درسره څښمه بیا که تلم نو به ولاړ سم،خو ستا بې اجازې هیڅکله هم نه ځمه،چي ته خوشاله .

زرغونه وویل:

خوشاله یم چي پاته سې،زه ځمه دستي چای راوړم،نو زرغونه ولاړه په چایو پسي، مور او پلار يې راغلل او زما څخه يې د احمد پوښتنه وکړه، چي احمدڅه سو خوابدی سو چي تللی دی؟

ماورته وویل:

چي یا خوابدی نه وو خوشاله وو،زرغونې مور ته ټوله کیسه وکړه او له هر څه يې خبر کړو، ما چي دا کیسه نظر جان اکا اوښځي ته يې وکړه دواړه شرمنده سول او هیڅ برغ يې نه وکړی او نه يې بله پوښتنه کړې ده. مانظرجان اکا ته وویل:

چي تاسي دومره مجبوره واست نو به مو مور پخوا لا خبرولو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا وویل:

دا کار زرغونې نه راسره خوښوی ،چې مور، تاسو ته کیسه و کړو او له هر څه مو خبر کړو،مور، ته به چې زرغونې هرڅه وویله مور، به هماغسي کول او مور، ته به یې ویل چې زه یې بیا خپله خبروم ،تاسي یې له خبرولو خلاص یاست،هر مسئولیت یې زما په غاړه ،هرڅه که پیښ سول زه یې بیا مسئوله یم،نو مور، په همدې خاطر تاسو ته څه نه ویل ،که نه ما په څو واري ورته ویلي دي چې که دوی خبر سي،سبا به لوی فساد ځني جوړ سي ،خو زرغونې به ویله فساد به ماته جوړوي تاسو ته نه، نو مور، به هم زرغونه خپل کار ته پرېښوده، تر څو خپله زرغونې درته په خپله خوله کیسه وکړه او خدای(ج) دي وکړي چې زما څخه خفه نسئ،اوس خو داسي وخت راغلی دی چې پیسې و نه لرې هیڅوک دي نه پېژني نه یوه ګوله ډوډۍ څوک درکوي، مور، نه خپلوان لرو نه قریبان او نه هم د کومک کولو لپاره کوم داسي څوک چې زمور، پر بې وسی او مجبوری باندي یې زړه وسوځي او مرسته راسره و کړي ،ما چې په خپلو لاسو د ماښام ډوډۍ پیدا کولای سوای،ما به هیڅ کله هم زرغونې ته دا اجازه نه وای ورکړې،ځکه د هیچا ضمیر دا نسي منلای چې په داسي کار دي د چا له ژوندسره لوبي وکړي او خپله ګټه دي ځني واخلي او بیا یې پر سپیره ډاګ پریږدي ،نو چې مجبوره نه وای هیڅکله هم داسي نه پېښیده، هیڅ نه کیده یوې خواته مومخ نه ګرځیدی، کاشکي مو یو زوی درلودای چې یوه ګوله ډوډۍ یې را پیدا کولای،نظر جان اکا وار په وار جدي کیدی او غوښتل یې چې له خپلې بې وسی څخه نور هم څه و وایي،نو زه یې په خبرو کي ور ولوېدمه ماورته وویل:

چې یا نظرجان اکا داسي نه ده دا هر څه تاسو له مجبوری څخه کړي دي،ته خوا مه بدوه مه چورت وهه هر څه به اسانه سي، نو مي

(c) ketabton.com: The Digital Library

نظرجان اکا راضي کی چه غم مه کوه خدای(ج) خو مهربانه دی ناره به مو واوري،موږ په همدې خبرو اخته وو چي زرغونې چای راوړلې، چای مي له دوی سره و څښلې او ځني رخصت سوم ،خپل کور ته راغلم تر یوه ساعته کور وم وروسته را و وتلم بازار ته، په لاره کي د زرغونې دا بې وسي او مجبوري را یاده سوه،په چورتو کي غرق سومه، چي څومره بې وسي او غریبي ورباندي راغلې ده څومره د غربت شپې ورباندي سبا سوي دي،زړه مي په کباب کباب سو او د دې هغه معصومیت هم را یاد سو چي هغه ظالم ته یې څومره زاری کړي وې،خو هغه یې خبري نه وې اوریدلي،افسوس افسوس مي له خولې و وتی چي خدایه(ج) کاشکي دي د دې دنیا ټوله ظالمان پر دې دنیا لا په اورسوځولي وای،کاشکي ټولو انسانانو مهربانه او د شفقت څخه ډک زړونه درلودلای،کاشکي هریو یو له بله قربانیدلای،کاشکي دي خدایه(ج) شیطان لعین پردنیا نه وای پیداکړی، ولي به دومره ظلم او ستم له چاسره کېدلای،خوله ځان سره مي وویل چي خدای تعالیٰ(ج) په خپلو کارو ښه پوهیږي،له بازاره مي دکور سودا راوړه کورته ،په کورکي بیا د زرغونې مینه اود دې بې وسي رایاده سوه ،نومي پرځان درودونه چوپ کړل چي خدایه(ج)نورله هغې څخه صبر راکړه.په دې کي درې ورځي و وتلې چي ما احمد نه وو لیدلی غوښتل مي چي ورسره ووینم ،نو دوکان ته یې ورغلمه ، احمد چي زه ولیدمه نو ډیر خوشاله سو ،ستړې مسې مو سره وکړه ، په دوکان کي یې چای تیاري پرتې وې چای مي هم ورسره وڅښلې او د زرغونې بحث مي ورته را واخستی چي څنګه اوس دي په یادو کي درګرځي که دي هیره کړه؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما همیشه یوه خبره ده ،په هغه شپه مي درته وویل چي بیا
يې هیڅ نه یادوم، له هغې شپې راهیسته مي بیا د هغې نوم هم پر خوله نه
دی اخیستی ،ښه اوس يې ته مه رایادوه.

بیا يې وویل:

نوې واوره.

ما ورته وویل:

لکه چي نوی زیری دی ژر يې راته و وایه.

احمدراته وویل:

رښتیا هم چي نوی زیری دی،ما ته خو زما کورنۍ زما د
کوزدې له پاره ځای پیداکړی دی ، ټول کار خلاص سوی هم دی سبا ته
انشاالله زما ستن او تار راوړي او ته دي اوس لا خبر يې چي سبا شپې ته د
ملګرو سره ورسې ګوره چي پاته نه سې، زما په خوشالۍ کي باید ته هم
ګډون وکړې.

ما ورته وویل:

چي دا خو بیخي ډیر ښه کار سوی دی خدای(ج) دي سره و
رسوي، زه ستاسو کورته حتماً درځمه ،که تا راته ویلي هم نه وای زه
درتلم.

احمد راته وویل:

چي که ښه کار دی، نو ته هم دغه ښه کاروکړه .

ما ورته وویل:

رښتیا وایي، وبه يې کړم خو زما ځخه تا وار له مخه کی،خیر
خدای(ج) مهربانه دی، نو مي په دوکان کي مبارکي ورکړه،چي اوس دي
لا درمبارک وي.

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

كور دي ودان خداى دي (ج) ستا بخت هم خلاص كړي،خداى(ج) دي ستا په زړه يو ښه ځاى په نصيب كړه.

ماورته وويل:

رښتيا هم چي د نصيب خبري دي،خوپه دې كي موګـټه سوه چي زرغونه مو په نصيب نه سوه.

احمد راته وويل:

رښتيا هم كوم څوک چي مي دځان لپاره خپل نصيب ګڼلى وو هغه مي نصيب نسو او په خير راته تمام سو،خير پخواني يادونه به هيرو و.

ما ورته وويل:

داهم د الله(ج) يو احسان وو پر ما او تا چي له زرغونې څخه يې و ساتلو، ته اوس دا راته و وايه څه شي ته ضرورت سته،چي زه يې سره برابر كړم.

احمد راته وويل:

هيڅ شي ته ضرورت نسته هر څه برابر دي ،بس چي ته راسې دا راته هر څه دي.

ما هم هغه ته وعده وركړه چي خامخا درځم ، وروسته تر هغه مي د احمد څخه رخصت واخستى او له دوكانه يې را و وتلم،سيده راغلم د يو ګل فروش دوكان ته،يوه دانه ښايسته د غاړي ګل مي د احمد د كوزدې د مباركى لپاره او هم يوه كڅوړه چاكليټ واخيستل او كورته مي له ځان سره رواړل ،نو په دا سبا ماځيګر ورغلمه د احمد كور ته،هلته مي احمد وليدى د دوهم ځل لپاره مي بيا مباركي وركړه او ګل مي هم په غاړه كي ور واچوى، چاكليټ مي وربانديو وپاشل،بيا مي ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

له خدايه(ج) هميشه خوشاله ژوند درته غواړم.

احمد هم مننه راخخه وکړه،په رښتيا هم چي ډېره ښه ميله يې جوړه کړې وه ښه ډولونه او د ښايسته ځوانانو اتڼونه ول ،ښه ډوډۍ يې هم ټولو ميلمنوته ورکړه ،د ډوډۍ ورکولو پر وخت ما غوښتل چي مرسته ورسره وکړم،خو احمد پرې نه ښودم او ويل يې چي د مرستي خلک ډېر دي ،نو ما هم دومره ډېره ډوډۍ و خوړله چي توبه ، وروسته له ډوډۍ هم ميله تازه وه،ډېر سات مي تير سو او د شپې ناوخته و چي له احمد څخه مي د تللو رخصت واخستی.

احمد راته وويل:

خدای(ج) دي ستا د کوزدې شپه هم راباندي و ويني، چي هرڅومره ژرکيږي ته هم بايدکوزده وکړې ،د راتګه دي مننه،ډېر خوشاله سوم چي راغلې .

ما ورته وويل:

چي يار هغه وي چي په ښه ورځ درسره خوشاله او په بده ورځ درسره غمګين وي، ته خو زما ورور يې ولي به نه درته راتلمه،نو کور ته راغلمه تر څلورو ورځو مي بيا حال نه وو باندي،يوه ورځ بيا بازار ته ولاړم د احمد دوکان ته هم ور وګرځېدم هلته مي له احمد څخه د کوزدې په باره کي پوښتنه وکړه چي څه حال دي دی.خوشاله يې ؟

احمد راته وويل:

ډېر خوشاله يم او ډېرښه احساسوم ،له خدايه(ج) راضي يم خدای(ج) دي هر ځوان ته داسي ژوند ور په نصيب کړي،تر اوسه مي واده نه دی کړی دومره خوشالي احساسوم چي په کالو کي نه ځايږم، ښه ته دا راته و وايه ته ولي کوزده نه کوې ؟

ما ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا خو د نصیب کار دی ،خدای(ج) خو مهربانه دی زما نصیب به هم له کوزدې سره و سي،یاره هرڅه په نصیب پوري اړه لري.

احمد راته وویل :

خدای(ج) خو بیشکه چې مهربانه دی خو که ته هم یو څه کوښښ وکړې،خدای(ج) خپلوبنده ګانوته وایې تاسو حرکت کوی زه به برکت کوم مګر د خیر پر لاره ،حرکت کول پر موږ دي او برکت د خدای(ج) له طرفه دی.

ما ورته وویل:

زه به هم له نن نه وروسته کوښښ کوم ،دا یې زما ستا سره وعده.

احمد وویل:

وو نو چې کوښښ وکړې او هېر یې نکړې.ما هم اطمینان ورکی چې ستا هره خبره منمه ، د احمد له دوکانه راغلمه کور ته، کور مي مور پوښتنه راڅخه وکړه چې ولي دومره ناوخته راغلې چیري تللی وې؟

ما ورته وویل:

یو انډیوال مي کوزده کړې وه د هغه د مبارکی لپاره ورغلی وم پوښتنه مي پر کول .

نو مور مي راته وویل:

زویه ستا هم د کوزدې کولو وخت دی،پلار دي هم راته ویلي وه چې ته له ده سره مشوره وکړه ،کچیري یې خپله یو ځای خوښ کړی وي نو به په مرکه ور سو او که دي خپله ځای نه وي خوښ کړی بیا به یې موږ درته و ګورو،نو زویه که دي خپل د خوښي ځای وي او غواړې یې نو موږ ته و وایه،چې سره وې رسوو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم له ځان سره ويل:
چي نور نو بس ده ،تر څو پوري به د ليونو په شاني ګرځې،اوس دي لا د ځواني وخت دی،نو يو فارسي بيت رایاد سو هغه چي وايي:

لذت زندگی یازن بـود یا دنـدان
اگراین دونبوددنیـا سـرت زنـدان

له خپلي مور څخه ډير خوشاله سوم چي ماته يې دا وويل چي که تا خپله يو ځای انتخاب کړی وي نو راته و وايه.بعضي پلرونه او مورګاني ظالمان سته چي د چا خوښي ته نه ګوري او نه پوښتنه ځني کوي.چي ستا يو ځای خوښ دی نه دی.بس په خپله يې ور غواړي که خوشاله وو که نه وو.بيا سر نه پسي ګرځوي.د دې غم يې وي چي فقط واده ورته وکړي او د دوی غاړي خلاصي سي نور يې د دې پروا نه وي ور سره چي په راتلونکي کي به مو اولاد خوشاله وي يا نه وي.دا خو هري مور ته په کار ده چي د خپل اولاد د ټول ژوند خوشالۍ په نظر کي و نيسي ځکه دا خو د ټول عمر کاروي.تلوار پکښي ضرور نه دی او نه د تلواري کاردی.

نو مي خپلي مورته وويل:
صحي ده ما ته تر ماښامه وخت راکړه ماښام تاسو ته خبر درکوم .

مور مي هم راته وويل:
چي ماښام حتماً راته و وايه.

ماښام چي له ځان سره هر ځای خوښ کړم بيا خوند نه راکوي ،په زړه کي مي يو رقم وام پيداسي او وايم کيدای سي چي د زرغونې په شان دا هم هغسي وي ،هکي حيران پاته ومه چي څوک

(c) ketabton.com: The Digital Library

انتخاب کړم،تر څو چې خپله د خاله لور مي خوښه کړه ځکه د هغې خوی او کردار او هرڅه راته معلوم وه، هغه مي ځان ته انتخاب کړه ،چې مور ته به وایم چې فرزانه مي خوښه ده ، ځکه چي هر څوک باید د خوښي ځای و کړي،په دې خاطر چي بیا نه بدلیږي نه خرڅیږی او نه چا ته ورکول کیږي، د ټول عمر کار وي ،که ور سره خوشاله وې،نو دنیا درته جنت سوه او که ورسره خپه یا پرېشانه وې نو دنیا دربانديِ دوږخ سوه،ماښام مي مور بیا پوښتنه راڅخه وکړه چي کوم ځای دي انتخاب کی؟

ما ورته وویل:

ستا خورزه مي انتخاب کړه .

ماچي کله فرزانه ور وښوده نو مور مي د ډیري خوشالی څخه راته وویل:

فرزانه ښيې، دا خو بیخي ښه کار و سو ته نور بېغمه اوسه سهار زه خپله ورځمه دا خو بیخي رسېدلی کار و بوله .

ما نو دوی پرېښودل او کارېې ،سهار مي مور او پلار دواړه په مرکه زما د خاله کور ته ورغلل ، هغوی هم څه نه دي پکښي ویلي ورسره هوکړې یې وه ،نو یې زما ستن اوتار ځني راوړل،زه کور ومه په خونه کي هلته خوني ته مي مور او پلار دواړه راغلل او مبارکي یې راکړه ،کله چي دوی مبارکي راکول نو زما ټول بدن په خولو لوند خیشت سو،یو قسم ته ناولده حال راباندي راغللی چي بیخي سې زه احساس بیخي بیانه ولای نه سم اوترتا ثر لاندي هم راغلم ،مور مي راته ویل:

زویه ډیر نیک بخته یې چي داسي ژر دي نصیب خلاص سو.

ما له خپل ځان سره وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي ستاسو په فکر زه نیک بخته یم خو له ما نه به بل بد بخته نه وي ،کاشکي مي د زرغونې پاکه مینه همداسي په نصیب سوې وائ،نو به زه هغه وخت نیک بخته وم ،دوی ته نو څه معلوم وه چي زما په زړه کي کوم ارمان وو مخکي لا هم د خاوروسره خاوري سو، نور بحث مي ورسره و نه کی،له کوره را و وتلمه ،راغلم سیده د احمد دوکان ته ،هغه مي خبر کی چي زما نصیب هم خلاص سو ستا دعا قبوله سوه.

کله چي مي احمد ته دا وویل هغه دستي یوه خلطه چاکلیټ راباندي وپاشل مبارکي یې راکړه او بې حده ډیر خوشاله سو،بیا مي د ماښام د راتللو بلنه ورکړه چي د ملګرو سره راسه.

احمدراته وویل:

بیخي درځمه .

نو له احمده څخه راغلمه د زرغونې کور ته، زرغونه مي هم خبره کړه او د ماښام لپاره مي بلنه ورکړه .هغه هم ډیره خوشاله سوه او راته و یې ویل:

ښه سو چي ستا سو نصیبونه خلاص سول، احمد نا ځوانه خو خبره کړې لا نه یم .

ما ورته وویل:

چي وو دا خو ستا برکت وو که تا موږ ته ټول حال نه و ویلی،نو تر او سه به نه زما او نه هم د احمد نصیب خلاص سوی وای،ستا په امید به دواړه ناست وو.

زرغونې وویل:

رښتیاهم دا ټول ظلم پر تاسو ما کړی دی ،کاشکي مي هغه وخت خبر کړي واست.

ماورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

چي پخواني يادونه پسي پرېږده،اوس يې مه را ياده وه،ماښام له خيره ته او مور دي راشي .

زرغونې وويل:

چي كه درغلو ستا مور به څه وايي چي دا ناولده څوک دي او چا راغوښتي دي .

ما ورته وويل:

زما مور ستاغوندي شكي نه ده چي پر چا شک و كړي، چي هر څومره ډيرى ښځې وي هغه خوشاليږي او نه د چا پوښتنه كوي چي چا خبره كړې يې . زرغونې نه غوښتله چي راسي ،خو ما ډيره مجبور كړه چي كه رانغلې بيا زه هم نه درته راځم،مور دي هم راوله او ته هم راسه چي سات دي تير سي، نو يې را سره و منله چي حتماً درځم، د زرغونې له كوره راغلم كورته،كور مي هم ټول خپلوان راغلي وه او ټولو مباركي راكړه او د ماښام د ډوډۍ او ميلې تصميم مي و نيوى،ماښام ته ټول ميلمانه راغلل احمد هم د ملګرو سره راغلى وو ، زه له ټولو سره مصروف وم او هغه ملګرو كوم چي مباركي نه وه راكړې هغو هم مباركي راكول،د ډوډۍ وخت شروع سو او د ټولو ميلمانو ښه عزت و سو،لنډه دا چي تر يوولسو بجو پوري ميله تازه وه، وروسته تر هغه احمد د تللو اجازه راڅخه و غوښته،چي ما ته اجازه راكه چي ولاړ سو. ما ورته وويل دلته بيده سه اوس ډير ناوخته دى سهار به ولاړسې.

احمد راته وويل:

ناوخته نه دى چي كورته ولاړسو ښه به وي ،ما هم اجازه وركړه او دوى ولاړل، پاته ميلمانه چي و هغه هم ولاړل،زه نو تر

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوولسوبجو پوري يواځې ومه،بيا يې کور ته ور و غوښتمه چي راسه،کور ته ورغلمه ګوته يې را سره کړه او اجازه يې راکړه چي اوس خلاص يې او هر ځای چي دي زړه غواړي تللای سي .زه هم ډيرسټړي سوی وم نو د خوب لپاره مي ځای برابر کئ او بيده سوم. سهار ناوخته وو چي مور مي راکښېنولم او راته وويل:

په دغه شپه زوم ته له خوشالۍ خوب نه ورځي او ته تر دغه وخته بيده يې.

ما ورته وويل:

په زومانوکي خو فرق وي.

بيايې پوښتنه راڅخه وکړه ډير خوشاله معلومېږې په رښتيا هم خوشاله يې ؟

ماورته وويل:

ولي به نه يم خوشاله، ستا خورزه مي په نصيب سوه.دا د خوشالۍ ځای نه دی.

بيايې راته وويل:

مازي ما خوشاله کوې خير اوس کښېنه چای مي درته تياري کړي.

ما ورته وويل:

موري ستا له حقه به څه کوم،زه هم راکښېنستمه چای مي په کور کي و څښلې او د احمد پرخوا ور روان سوم ،احمد نو دومره پر راګران سو چي زه به کوم وخت خلاص سوم نو حتماً به مي له احمد سره ليدل،هغه يو زړه شريکه د ښه خوی او ښه کردار خاوند وو،بيخي مي مينه ورسره پيدا سوه ،دوکان ته يې ورغلمه دی هم په دوکان کي

(c) ketabton.com: The Digital Library

 وو،ستړې مسې مو سره وکړه او بیا یې مبارکي راکړه ،ما هم مننه ځني وکړه، بیا یې راته وویل:

انډیوالان مي غواړي چي مزاري شریفي ته سفر وکړو د ګلي سرخ د میلې له پاره،ما هم ورسره و منله چي ستا سو کار او ستاسو خوښه ده هر چیري چي ځی زه درته اماده یم،نو سبا له خیره سره ځو، ته هم راسره ولاړ سه کچیري وخت لرې ښه سات به مو تیر سي.

ماورته وویل:

دا واري خو نسم درسره تللای،په دې خاطر چي ډیر کارونه لرم دا ځل مي تاسي معاف کړی بل وارته که هرځای تللاست حتماً درسره ځم.

احمدراته وویل:

کومه خبره نه ده صحي ده چي خلاص نه یې ،نو موږ.هم نور نه در ته ټینګیږو.

نو مي له احمد او انډیوالانو سره د خدای پاماني وکړه ،چي تاسو ته ښه سفر غواړم په خیر ولاړ سی، خو هلته به ډیري دعاوي راته کوی،له دوی څخه را رخصت سوم.

احمد او ملګري یې په دا سهار روان سول د مزاري شریف پر لور ، پوره اته ورځي ووتلې چي ما په دوی هیڅ حال او احوال نه درلودی او نه په خبروم چي څنګه به وي، په دا لسمه ورځ لس بجې به وې کور ناست وم، چي دروازه ډیر په تلوار وټکېده، زه ور ولاړ سوم چي خدایه(ج) خیر،دروازې ته چي ورغلم ګورم چي احمد دی،ډیر وارخطا وو او د مخ رنګ یې تغیر کړی وو ، ستړې مسې مي ورسره وکړه چي خیر خوبه وي ولي داسي وارخطا یې؟ څه کیسه ده څه پیښ سوې ده ؟

احمد راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

غټه پېښه سوې ده ته راځه په هر څه به خبر سې .
ما ورته وویل:
اوس مي په خبر کړه .
احمد راته وویل:
سمع الله په حق رسیدلی دی .
زه ډیر وارخطا سوم چي ولي او څنګه ؟
احمد وویل:
اوس یې د ویلو وخت نه دی، وروسته دي له هر څه خبروم،اوس یې باید د فن(ښخ)کړو او د پټیدو غم یې و خورو.
زه هم ورسره روان سوم او راغلم د احمد د کلي مسجد ته، که ګورم چي سمع الله پر چار پایي باندي پروت دی،سپینه روجایي باندي هواره ده، روجایي مي د سمع الله د مخه ایسته کړه ،داسي تک ژړ سوی و لکه نارنج، ډیره خوا مي باندې بده سوه غوښتل مي چي په زوره و ژاړم،خو همت مي له لاسه ور نه کی ځان مي ټینګ کی،د سمع الله په چورتو کي ورک ومه، چي د مسجد امام(ملا) یو سپین ږیری امام وو،زما پر اوږه یې لاس کښېښوی او راته و یې ویل:
ځوانه !چي خدای(ج) په تقدیر کي څه لیکلي وي هغه به کیږي ،هیڅ څوک یې په اراده کي تغیر نسي را وستلای او نه یې څوک په کار کي مداخله کولای سي،غم مه کوه د غم پرځای دعا ورته وکړه،درودونه باندي و وایه او د ده اروا ته یې ور وبخښه ،هم به خدای(ج) درنه خوشاله وي هم د خدای رسول(ص) ،مرګ خو حق دی هیڅوک ژوندي نه پاته کیږي، د اسلام ستر پغمبر(ص) وایي،په تاسو کي دا دوه کارونه د کافرانو دي، یو په یو قوم پسي بد ویل او بل په مړي پسي ژړل،غمونه پرېږده راځی چي د مړي د غسل کار برابر کړو، زه هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

مسجد د ملا خبرو متاثره کړم را ولاړ سوم ،چې ربښتیا هم مرگ خو حق دی، سمع الله مو په څلورو نفرو را واخستی غسل خانې ته ، دمسجد ملا غسل ورکئ او په کفن کي يې و پېچی او د سمع الله جنازه مو له مسجده راوړه هدیرې ته،په هدیره کي مو لمونځ ورکئ او خاورو ته مو و سپاری،وروسته بیا ما احمد او ملگري يې راوستل خپل کورته،کورته چي راغلو پوره شپږ بجې وې ، دوی ډېر ستړي او غمو ځپـلي وه ،لوږی بیده سول، تر څو ساعتو خوب وروسته بیا راکښېنستل، بیا مي له احمده پوښتنه وکړه ،چي اوس خو کیسه راته وکړه څنګه په حق ورسیدی؟

احمد غریب راته وویل:

کله چي مو له دې ځایه حرکت وکی ،ترهغه ځایه مو ډېر سات تیر وو او ډېر خوشاله وو ښه منظرې،ښاسته ځایونه او تاریخي ابدات مو تر هغه ځایه لیدل،هلته نو دومره انسانان راغلي وه چي بیخي ځای نه وو،د سخي صاحب(ع) او هم د نورو ښه شخصیتونو زیارت مو هم وکئ، بیخي ډېر سات مو تیر سو،کله چي مو بیرته د کور پر خوا حرکت را و کی، تر سالنګه په ښه خوشالي را و رسید و،تر دریو تونلونو لا را تیر سوو،هلته هوا ډیره سړه وه واوره اوریده او ډیره پرته هم وه سړکونه هم یخ سوي وه، د موټرانو بیروبار ډېر و. څلورم تونل ته چي را و رسیدو،موټران په کتار ولاړ دي،بیخي ترافیک جام دي،موږ هم خپل موټر چي سراچه موټر راسره وو،تر نورو موټروانو شاته و دروی، لاره بنده وه پوره درې ساعته مو انتظار وکئ. تر څو د سمع الله نفس تنگ سو او له موټره راشوه سو.

ما ورته وویل:

چي چیري مه ځه داسي نه وي سره ورک سو ،دا خو ناولده ځای دی بیا به سره پیداکولي نسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو سمع الله راته وویل:

نفس مې بیخي تنګ سو، زه ځمه ګورمه چې ولي لاره بنده ده بیرته دستي راځم،دا یې موږ ته وویل او ولاړی ،تر یوه ساعت لا ډیر وخت تیر سو،چې د سمع الله درک معلوم نسو،موږ ټول ډیر وارخطا سوو چې ولي دومره وځنډېدی،اخیر ما له دا نورو ملګرو سره مشوره وکړه چې زه به پسي ور سم ،هغوی راته وویل:

داسي نه وي ته هم پسي ورک سې.

ماورته وویل:

یا زه نه ځنډېږم دستي راځمه.نو زه هم پسي ور روان سولم تر ډیره ځایه راغلم،ګورم چې ډیر خلک سره راټول سوي دي زه هم ورغلمه د خلکو منځ ته ،له یوه نه مي پوښتنه وکړه چې دا څه کیسه ده چې دومره خلک سره راټول سوي دي؟

هغه راته وویل:

واوره را ښویدلې ده،لاري یې بندي کړي دي او ډیر خلک هم تر لاندي سوي دي،اوس دا نور خلک کوښــښ کوي چې لاره خلاصه او مړي له واوري څخه را وباسي.

ما ته چې یې د واوري د ښویدو وویل زړه مي په زوره زوره و دربېدی،ماویل داسي نه وي چې سمع الله پکښي کي وي نو به څه کوم،نور هم مخته ورغلم هر څومره چې مي یوې خوا بله خوا کتل سمع الله مي په سترګو نه سو،تر څو هغه خلکو ته ورغلم چې دا مړي یې له واوري راکښل،ما هم له دوی سره مرسته شروع کړه او مړي مي رایستل. درې مړي چې مو را و ایستل څلورم چې مونیمی را و ایستی،خپله سمع الله دی ما چې سمع الله و لیدی نور په ځان نه یم پوهیدلی چې څه په را و سوه ،یو وخت وو چې پر سد راغلم خلکو لا لاره

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه ده خلاصه کړې او سمع الله یې له واوري څخه را کښلی وو او یو ګوښه ځای یې ایښی وو یو چا پټو هم وربانديي اچولی وو، زه هلته پر هغه ځای هم ورته هکي حیران پاته سوم چې دا څه و سول،نو مي سمع الله هلته پرهغه ځای پرېښودی او راغلمه خپلو نورو ملګرو ته،هغوی ته مي وويل چې سمع الله خوتر واوري لاندي سوی او مړ سوی دی ،راځی چې را یې وړو، ټولو راباندي وخندل چې مسخرې کوې ،یو هم له موټره نه راکښته کیدی،زما خبري درواغ وربښکاره کېدې ډیره خوامي هم ورته شنه کېده. بیا مي ورته وویل چې رښتیا درته وایم ،هغه تر واوره لاندي سوی دی ،راځی چې را یې وړو، نور هم ډیر مړي سوي دي لاره په داغه خاطر بنده ده ،ما هغه خپله له واوري را وه ایستی ،راځی چې هغه راوړو،ما چې دوی ته دا وویل، نو بیا دوی هم له موټره را شوه سول او سمع الله ته راغلو ، دوی چې سمع الله ولیدی داسي سول لکه یو چا چې ټک وربانديي کړی وي حیران پاته سول ،ما ورته وویل:

حیران مه پاته کېږی ،ژر یې در واخلی چې موټر ته یې و رسوو،بیا مو نو په ټولو موټر ته راوړی، د موټر د شاه چوکۍ (سیټ) مو ورته هوار کی او دی مو پکښي کښېښودی، اوس نو د لاري د خلاصیدو انتظار یو، پوره اته ساعته لاره بنده وه او موږ ورته انتظار وو،وروسته بیا لاره خلاصه سوه او حرکت مو را وکی، راتلو راتلو تر څو کابل ته پر یوولسونیمو بجو را و رسېدو،وخت هم ډیرناوخته وو،په دې خاطر د شپې یوولس نیمي بجې ډیرناوخته وي ، موږ نو یوه هم ډوډۍ نه وه خوړلې او نه مو څه ښبلي وه اشتهاه نو د کمه وه په دا وخت کي،د خوابدۍ له خاطره هیڅ شئ خوند نه کوي،بیخي مو لوږه هیره وه او موټروان موناولده وو،هغه ته مي ورپام سو،چې دی غریب خو مو په لوږه مړ کی،هغه ته مي وويل ته چې هر ځای ډوډۍ خورې و یې خوره یا دي

(c) ketabton.com: The Digital Library

هرشي ته زړه وي،زموږ خو اشتهاه نه ورته کيږي ته خو خپله ډوډۍ و خوره ، موټروان هم يو هوټل ته ودريدې خپله ډوډي يې و خوړله او بيا مو حرکت را و کی، پوره دوولس نيمي بجې وې چي چوک ارغندی ته را و رسېدو ، پر چوک يې و درولو،پوليسو اجازه نه راکول چي ولاړ سو،راته ويل يې په لاره کي خطر دی تاسو ته اوس اجازه نسته .

ما ورته وويل:

زموږ سره مړی دی موږ خو له مستيه څخه نه ځو،که هغوی و درولو هم به څه راته و نه وايي ،کورونه مو ډير ليري دي په دې خاطر چي لږ ژر و رسيږو ،نو پو ليسو هم اجازه راکړه،چي که هرخطر په لاره کي درته پيښ سو،مسئوليت ستاسو دی، ځی نو په مخه مو ښه،بيا مو له هغه ځايه حرکت را و کی تر څو چي دلته را و رسېدو، دلته چي را و رسېدو د سهار شپږ بجې وې، ډير ستړي او ستومانه وو .لومړی مو سمع الله خپل کور ته و رسوی ،کور چي يې له سمع الله خبر سو، نو وير ورباندي ګډ سو، ټول کوريې په ژړا سو،موږ يې ژړا نسوای زغملای نو له کوره يې را و وتلو او سمع الله مو هلته پرېښودی، تر درو ساعتونو وروسته مو له هغه ځايه څخه مسجد ته را وړی،وروسته تا ته راغلو او ته مو خبر کړې، دغه کيسه وه او داسي پيښه راته و سوه.

زما هم ډيره خوا ورباندي بده سوه ،رښتيا هم چي د ګور شپه نه پر کور کيږي ،د چا چي ورځ پوره سي نو بيا په هيڅ وجه نه پاته کيږي، نو مي احمد او ملګرو ته ځايونه وا چول،چي تاسو خپل خوب پوره کی سهار به سره وينو،دوی هم بيده سول،سهار اووه بجې وې،چي ورته راغلم او زموږ له کوره را و وتو ،راغلو مسجد ته د فاتحي لپاره د فاتحې مراسم هم ترماځيګره پوري خلاص سول، نو احمد راته وويل چي ولاړ به سو د سمع الله زيارت به وکړو،د سمع الله ورونه هم هلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه،هغوی هم ویله چي ور سو ښه به وي،نو ټول ورغلو زیارت ته زیارت مو وکی ، د سمع الله وروڼو ښه ښایسته بیرغونه هم ورته جوړ کړي وه،ډیري کلمې یې باندي لیکلي وې ،هغه یې هم د سمع الله پر شنا ختو ځړولي وې، د ماښام تر اذانه پوري هلته وو،بیا له هغه ځایه راغلو د احمد کره،ډوډۍ مو هلته وخوړه وروسته له ډوډۍ څخه احمد وویل: چي زه سهار کندهار ته ځم تر څو د سمع الله د قبر له پاره ډبره جوړه کړم.

ما ورته وویل:

چي زه هم درسره ځم .

احمد راته وویل:

ته نو څه کوې،ولي ځان په عذابوې ته دلته کارونه لرې .

ماورته وویل:

هیڅ کار نه لرم او نه په تکلیف کیږم .

احمد بیا وویل:

ستا کار دی چي راسره ځې نو سهار سره ملګري یو.

سهارمو ډیر وختي حرکت را و کی، زه او احمد سره ملګري وو،په لاره کي مو ډیري خبري سره وکړې ،بیخي په دا سفر نه یو پوهیدلي چي څنګه را و رسیدو. هلته په یوټکسي موټر کي کښېنستو او د ډبرو د جوړولو دوکان ته ورغلو،هلته څو رقمه ډبري جوړیدې.په دواړومو یوه ډبره خوښه کړه،عنوان موهم ورته انتخاب کئ او هغه ډبره جوړونکي هم عنوان ورباندي وکښی کوم چي موږ ورته ویلی وو ،ډبره یې راته جوړه کړه او بیا بیرته راغلو،تر هر څه له مخه دواړه ورغلو د سمع قبر ته،دعا مو ورته وکړه او پر قبر مو ډبره کښېښوده ،بیا احمد راته وویل ،چي دنیا څومره بې وفا ده، موږ خو ټوله باندي خطایو او وایو چي دنیا نه بلکي انسانان بې وفا دي،خو په اصل کي دنیا بې وفا او فاني ده ،له

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیچا سره یې وفا نه ده کړې او نه یې کوي او نه یې پر چا زړه سوځي ، نه ځوان ته ګوري نه کوچني ته ،نه خان ته ګوري او نه مسکین ته، که څوک ښه کوي نو د اخیرت لپاره دي ښه کوي،ځکه دنیا خو د هیچا هیڅ شي ته نه ګوري او نه یې پر چا زړه سوځي .

ما ورته وویل:

ته خوربنتیا وایې هر څوک چي په دنیا کي ښه کوي نو د اخیرت غم دي خوري،ځکه بیا په اخیرت کي چا ته نه پیسې په درد خوري نه نوم او نښان ، خو چي په درد چاته خوړل کیږي ،هغه د چا ښه عمل دی، وروسته بیا راغلو خپلو خپلو کورو ته،کور ته چي را و رسېدم ګورم چي شین خالی خاله هم راغلې ده ،سترې مسې مي ورسره وکړه،هغې پوښتنه راڅخه وکړه چي چیري تللی وې؟

ماهم د سمع الله کیسه سر تر پایه ټوله ورته وکړه.

شین خالی خاله راته وویل:

خدای(ج) دي ټول مسلمانان وبخښي، کورنۍ ته دې خدای(ج) صبرجمیل ور په برخه کړي،دلته خو خاص د ځوانانو مرګ راغلی دی،خو دا به هم د الله اراده سوې وي، که زما په رقم سپین سري یا سپن ږیري مړه سي خو د چابه دومره خوا نه ورباندي بدیده،خو د انسان په لاس نه دي نه څه کولای سي،الله دي هغه ځوان وبخښي او زموږ دعاوي دي ور و رسیږي ،د شین خالی خاله هم خوا ورباندي بده سوه،دا یې هم راته و ویل چي نن سهار زرغونه درپسي راغلې وه ،ډیره وارخطاء معلومېده،ستا پوښتنه یې راڅخه وکړه ،چي که هرځای وي ډیر ضرور مي په کار دی که دي را پیدا کی ،نو زه نه سوم پوه چي څه به یې کولې،د خندا په ډول یې راته و ویل چي مینه مو لکه چي نوره هم ستا د کوزدې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په کولو سره توده سوې ده ،ولي دي نه کوله ،هغه خوستاوړ وه او بیا دي پرېښوده ولي؟

ما ورته وخندل چي یا هغسي نه ده ،زرغونه ډېره ښه نجلۍ ده،خوهغه یې پخوا لا پلار بل چاته ورکړې وه، زه اوس فقط دوستي ورسره لرم،په زړه کي دا تشویش راته پیدا سو،چي ضرور یوه کیسه خو پېښه ده .دستي په هغه ساعت را ولاړ سوم او د زرغونې کورته راغلم.ګورم چي په کور کي یې یوازي د زرغوني مورده.د هغې څخه مي پوښتنه وکړه ،چي خیر خو به وي چي زرغونه په ماپسي راغلې وه،او اوس چیري ده؟

د زرغونې مور راته و ویل چي د زرغونې پلار تیر ماښام ډیر سخت په تکلیف سو، نو مو هغه روغتون ته بوتلی ،تر سهاره پوري سیرومان او پیچکاري ورچالنه وې،تر اوسه پوري یې فرق نه دی کړی،زه او زرغونه هم ترسهار ورته ویښې ناستي وو،سهار زرغونه په تا پسي درغله تر څو چي ته دلته په روغتون کي ورسره پاته سې، موږ ډیر وارخطاء وو او نه مو څه کولای سوای ، نه په څه باندي پوهیدو، ښه سو چي ته راغلې زه زرغونې دلته پرېښودم،چي ته پر کور اوسه زه به ورته پاته سم.نو دوی دواړه هلته په روغتون کي دي ،که ته هم ورسې ښه به وي، زه هم له هغه ځایه راغلم روغتون ته ،دوی مي په روغتون کي پیدا کړل،نظرجان اکا مي هلته ولیدی دومره په تکلیف وو چي بیخي زما زړه باندي کباب سو،سیرومان ورته چالان وه اکسیجن یې هم ورکړی وو،خبري یې نسوای کولای بیسده پروت وو،له زرغونې مي پوښتنه وکړه ،چي څه مریضي ورته پیښه سوه؟

زرغونې راته و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماښام مخکي له ډوډۍ یې هم ساه بنده بنده کېده او پر سینه یې لاس نیوی،ما اوبه ورته را وا خیستې ،اوبه یې و څښلې یو څه ارم سو،وروسته تر ډوډۍ بیا ډېر په عذاب سو ،بیخي یې ساه نسوای اخیستلای او پر زړه یې لاس ایښی وو،دا یې ویل چي زړه مي زړه مي،ما دا ګمان وکئ چي مړ سو ډېره وارخطاء سومه،په هغه نیمه شپه کي مي روغتون ته راروستی، ستاسو کره نسوای در تللای چي خبر کړی مي وای، اوس یې د ماښام راهستي نه خبره کړې ده او نه یې څه ویلي دي،په دغه خیال دی لکه ویني چي یې.

ماورته و ویل:

خدای(ج) به هرڅه اسانه کړي.په دغه وخت کي یو ډاکټر راغی،یوه نسخه یې لیکلې وه چي دا دوا ته ضرورت دی ورته رایې وړی،ما هغه نسخه له ډاکټر څخه را واخسته او له بازاره مي هغه دوا ورته راوړل کومه چي ډاکټر راته په نسخه کي لیکلې وه،هغه دوایې ورکړه خوهیڅ فایده یې نه ورته رسیده،تر څو چي ډاکټرانو راته و ویل چي علاج یې نه کیږي ،که یې هر ځای ته یو سی،د ژوند اخیري شپې یې دي ،تر څلورو ورځو پوري بیچاره نظرجان اکا ډېر په تکلیف تیري کړې ،په دا پنځمه ورځ د ماښام پر اتوبجو یې ساه وخته او د ژوند اخیري شپه یې سوه ،زرغونې ژړاوي وربانديي شروع کړې،خو د روغتون ډاکټرانو دلاسایې ورکوله،مګر هغې یې پر خبرو هیڅ غوږ هم نه نیوی،ځکه پلار یې د هغې له پاره یو لوی غر وو او دې به دا ویل کاشکي یې زه پر ځای مړه سوې وای.

ماورته و ویل:

ته اوس ژړا پرېږده ،درځه چي کورته یې یوسو، د روغتون ډاکټرانو هم زموږ سره امبولانس واستوی او د زرغوني ترکوره یې را و

(c) ketabton.com: The Digital Library

رسولوو،دغه شپه يې پر خپل کور وکړه،سهار مو وختي جنازه مسجد ته راوړه ،په ټولو مسجدو کي مو اعلانونه وکړل،دقبر لپاره مو هم خلک وا ستول او زه راغلم په احمدپسي هغه مي په خبر کی،چي نظرجان اکا وفات سوی دی.هغه هم راسره روان سو او مسجد ته راغلو او له مسجده مو جنازه را واخسته تر هديرې پوري ،قبر يې تيار سوی وو،لمونځ مو ورکی، او وروسته مو خاورو ته و سپاری،يو ساعت لا هم هلته معطله سوو،بيا ما احمد ته و ويل:

زه به ورسم د زرغونې کورته او له دوی سره به و اوسم،ته راسره ځې.

احمدخپل جيب ته لاس کی ،له جيبه يې شل زره افغانۍ را وکښلې ماته يې راکړې چي دا ورکړه ،خو زه نه سم درسره تللای.

ما هم له احمده پيسې را واخستې او د زرغونې کورته راغلم،ګورم چي زرغونه په غمو کي داسي غرقه وه،دونه ډيره خوايې بده وه چي بيخي يې ماته پام سوی هم نه دی،ور برغ مي کړل چي زرغونې خو د زرغونې هيڅ نه راپام کيږي، د دوهم ځل لپاره مي بيا وربرغ کړل زرغونې.

دا وار يې راته پام سو او راته و يې ويل:

آ!! څه وايې.

ماورته و ويل:

په څه چورتو کي ورکه سوې.

هغې راته و ويل:

بيخي نه پوهيږم ،چه په کوم چورت کي ومه،چيري يمه،چيري اوسېدمه،چير ته تلمه ،سر مي نه خلاصيږي ،خو دومره پوهيږم ،چي خدای(ج) مي له سره ښخه اسمان ليري کی،پر ما ډير

(c) ketabton.com: The Digital Library

غمونه،خواری،تکلیفونه او هر سخت راغلی دی،خو تر ټولو دغه د پلار مړینه ډیره گرانه راته تمامه سوه،هر څه چي مي درلودل هغه راڅخه ولاړل ،بیخي له ژونده څخه بېزاره یمه.

ماورته و ویل:

دومره ژر هم مه نا امیده کېږه،که ته دومره غمونه او اندیښنې و کړې ،نو ځان ته دي تاوان دی ،ستا په غمو او اندیښنو خو بیرته نه را ژوندی کیږي،صبر کوه خدای(ج) به دربانديي مهربانه سي،وسواس مه کوه ځکه وسواس کولو ته دي شیطان هڅوي او له خدایه(ج) دي ناراضه کوي،که ته دومره پر ځان فشار را ولې،نو مور خو دي بیا بیخي پر ځان فشار راولي،د هغې په خاطر له دې کارونو او چورتونو څخه لاس واخله،مرگ خو حق دی ،هیڅوک هم ژوندي نه پاته کیږي،که انس دی که جن،هر ژوندی جسم باعث د مرگ گرځي،نه زه پاته کېږم نه ته پاته کېږې ،ټول مړه کیږو او پر مرگ باور لرو،دا خبري مي ورته و کړې او له جیبه مي د احمد پیسې او زما سره هم یو څه وې را وکښې او هغې ته مي ور کړې او ورته و مي ویل:

زه وږی یم که کوم څه پاته وي نو راته تیار یې کړه،زرغونه هم ولاړه سوه هگی یې را ماتي کړې ،هغه یې راوړې نو ما زرغونه او مور یې هم راسره شریک کړله په ډوډۍ خوړلو باندي مو پیل وکړ او په ټولو مو یوځای په خوند و خوړه ،دوی مي بیخي چورتوته نه دي پرایښې ،چي و ژاړي یا غم زور وربانديي وکړي،شپه مو په دغه رقم سره تیره کړه،سهار مو د نظرجان اکا فاتحه هم واخسته،ختم مو هم پسې و کی،تر یوې هفتې پوري زه د زرغونې سره د شپې او ورځې ومه،اخیر ته د زرغونې مور راته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاته نوره اجازه ده اوس موږ یواځې پرېږده،ته به تر څو پوري راسره په تکلیف یې،ته هم خپل کور لرې ،د غومره وخت چي دي راسره تیر کی لا دي کور ودان،خدای(ج) دي خیر درکړي.

ماورته وویل:

تاسو زه څنګه یواځې پرېښودلای سم ،ما ته د خپل کور له خوا هیڅ مشکل نسته ،زما د کور له خوا تاسو هیڅ غم مه کوی.

بیا زرغونې راته وویل:

مور مي رښتیا وایي،اوس هم ډېر راسره سرګردانه سوې،ستا دا احسان به زه ټول عمر در ادا نه کړم .

ماورته وویل:

دا خبري خو مه کوه،څه مي درسره کړي دي ،ما خو وعده درسره کړې ده،چي په هر مشکل کي درسره ولاړ یم.

زرغونې وویل:

څه به لا راسره کوې ،څه دي نه دي راسره کړي،ستا او د احمد ښه به زه ټول عمر هیرنکړم.

ما ورته وویل:

مخامخ د چا صفت کول ښه نه وي،ښه نو چي تاسو راته وایاست نو به ولاړ سم ،نو مي خدای پاماني ورسره وکړه او له کوره یې را و وتلم،پوره لس دوولس شپې و سوې چي نه وم ورغلی، نویوه ورځ مي ځان بیکاره کی او ورغلمه.

دستي زرغونې راته وویل :

چیري یې د انځر ګله،بیخي ورک ورک یې،موږ خو دي هیر کړي یو.

ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا هم چي ډیر درته ملامت یم، وار مي نه جوړیدی چي درته راسم یو کارنه یو کاربه راته پیدا سو،ډیره بخښنه غواړم.

زرغونې و ویل:

هسي مسخرې مي درسره کولې،ښه سو چي راغلې موږ هم دیغ سوي وو،بیخي مو نفس ختی ،دا اوس دستي ستا دراتلو له مخه یوه مرکه هم راته راغلې وه ،مورمي ورته و ویل:چي موږ پر دې حال یو،تاسي اوس ولاړ سی موږ به مشوره وکړو.

هغوی ویل:تاسي مشوره وکړی موږ به انشاءالله په یوه هفته کي بیرته درته راځو،دوی خواران نوزما له عمله څه خبر دي،چي ما څه نه دي کړي.

ما ورته و ویل:چي تا هیڅ هم نه دي کړي،ته به خپل تیرسوی ژوند په ذهن کي لا هم نه در ګرځوې،چي تیر سو هغه هیر سو،په تا خو هغوی نه دي خبر او نه درباندي خبریږي او که درباندي خبر هم سول ،ته به یې نه ورسره منې او نه زه دا کیسه چاته کوم او نه یې په خوله راوړم،د احمد له طرفه هم خاطرجمعه اوسه چي هیڅا ته به نه وایې او که څوک خبرهم سول نو موږ به ورته پښېمانه سو،چي دا هسي تور ور باندي لګیدلی دی،نو که ما دوست ګڼې او زما منې نو دغي مرکې ته ځواب مه ورکوه،ځکه اوس خوته هم یواځي یې او مور دي هم یواځي ده،که له ځان او مور سره دي ښه کوې نو زما خبره و منه اودا دوستي له لاسه مه ورکوه ،ژوند بې ملګري نه تیریږي ، له فکرونو به خلاصه سې،له وام او ترس څخه به خلاصه سې،له یواځیتوب څخه به خلاصه سې،له غمو څخه به خلاصه سې،له ناروا څخه به خلاصه سې، که هوس ده هم بالا بس ده، خدای(ج) به دي ژوند ور سره خوشاله کړي تل به خوشاله یې،اوس خو دي پلار نسته او مور به دي هم ستا سره اوسي،تا ته الله(ج)

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي حسن او ښایست درکړی ،چي لیوني به هم درته ځاریږي،هیڅکله به څوک له دې رازه خبر نه سي او که خبر هم سول نه به یې مني ، بیامي د زرغونې مورته هم و ویل:چي ته ورته و وایه چي په دې کار راضي سي.

مور یې هم ورته و ویل: دا چي دوی هم درسره همکاري کوي او درباندي خوشاله دي نو ته څه غواړې او د چا پروا لرې لوري،زه هم خوشالیږم چي ستا ژوند خوشاله او برابر وي،ټول عمر به زه نه یم درسره،یوه ورځ نه یوه ورځ به مړه یم،بیا به بیخي یواځې سې او د کمک لپاره به څوک نه لرې،اوس زه هرڅه درسره کولای سم،زما دعا همیشه در سره مل ده او زما خبره به پر مځکه نه غورځوې لوري ، بیا ورته احساساتي سوه ،چي که دې دا مرکه قبوله نه کړه، خپلې شیدې نه دربخښم.

زرغونې چي د مور دا جدي حالت ولیدی، نو یې ورته و ویل:زه دې ستا پښو ته صدقه سم،ستا هري بلاته دې و درېږم موري،ستا هره فیصله ماته منظور او قبول ده،که مې ټول عمر په سره اور هم تیر سي ،زه یې ستا له وجي قبلوم ،دا خو زما د ژوند د ښه کیدو خبره ده،که ته راته و وایې چي ځان سره اورته واچوه،زه یې د سر په ستر ګو منم او اورته لوېږم،بلکُل زما ستا فیصله قبوله ده،زما اختیار ستا وو او ستا دی.

ما چي د زرغونې له خولې څخه دا خبري وا وریدې ډیر خوشاله سوم،چي د مور او زما خبره یې و منله،نو مي د زرغونې مور ته و ویل: چي مرکه بیا څه وخت راځي؟

هغې راته و ویل:

چي کیدای سي په دا یوه هفته کي را سي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماورته وویل:
چي تاته یې کور معلوم دی؟ .
هغې راته وویل:
هو کور یې رامعلوم دی .
ما ورته وویل:
د پخوانیو خلکو متل دی ،چي پر ښو تلوار او پر بدو تامل،هر ځونه چي دا کار ژر سره رسیږي دغومره بهتر دی،نو مي د زرغونې مور ور وا ستوله چي هسي ورسي او دا دوستي سره و رسوي،چي مور دوستي درسره کوو ،نو هغه غریبه هم دستي را ولاړه سوه او ورغله ،ما او زرغونه یوائې سره پاته سولو،ورته ویل مي :چي که دا دوستي سره و رسېده ډیر به ښه سي او زه به ډیر درڅخه خوشاله سم،دا به دي پر ما یو لوی احسان وي.
زرغونې راته وویل:
که داسي وي نو احسان به مي نه هیروې.
ماورته وویل:
بیخي یې نه هېروم،تر دریو ساعتو پوري ما او زرغونې خبري کولاې او مور یې هم راغله ،ماته یې تبریکي راکړه،چي کار سره و رسېدی او زموږ دوستي یې قبوله کړه،صبا ته له خیره سره راځي ستن او تار وړي.
زه ډیر خوشاله سوم نو مي د زرغونې مور ته وویل:
دا چي پر مادي دا زیری وکی،نو د ستن او تار ټول مصرف زه کوم هغه هم ستا د زیري په بدل کي،دستي را ولاړ سوم بازار ته راغلم او ټول هغه شیان کوم چي ضروری وه هغه مي ورته راوړل،چي دا سبا ته تیار کړی ترڅو چي مو دوستان راځي ،بیا مي له دوی څخه رخصت را

(c) ketabton.com: The Digital Library

واخستی او ورته و مي ویل چي زه بیا سبا راځمه،راغلمه کور ته او د سبا په انتظار وم .په رښتیا هم چي دا شپه له خوشالی څخه راباندي اوږده سوه ،سهار لس بجې وې چي ورغلمه،لومړی مي د زرغونې مور ولیده چي ډیره خوشاله مالومیده،پوښتنه مي ځني وکړه،چي کار سره و رسېدی؟

هغې راته و ویل:

چي هو کار په خیر سره و رسېدی، ستن او تار یې یو وړل،کله چي یې دا خبره راته وکړه نو بیخي بې حده خوشاله سوم،نو مي ورته و ویل:

چي ښه سو دا کار هم سره و رسېدی،چیري ده زرغونه؟

هغې راته و ویل:په خپله خونه کي ده،ته چي راغلې نو له شرمه ننوتله خوني ته.

زه هم خوني ته پسي ورغلم، زرغونې له شرمه څخه راته کتلای نسوای،نو مي ورته و ویل:

چي اوس زما څخه هم شرمېږې ،کله نا کله شرم هم د خوشالی سبب گرځي،تا ته دي ستا خوشالي مبارک وي،مبارکي چي مي ورکړه،نو مي د اخیري ځل لپاره په غیږ کي ټینگه و نیول او ورته و مي ویل:

چي زما خبري په یاد لره،پخوانی کیسې له ذهنه و باسه ،نه ما ته پېژندلې او نه تا زه پېژندلم، پس له نن څخه د خوشالی،سوکالی او نیکمرغی ژوند او اوږد عمر در ته غواړم.

۱۳۸۶-۰۳-۰۱

پاي

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library